

Официален вестник

на Европейския съюз

C 17

Издание
на български език

Информация и известия

Година 56
19 януари 2013 г.

Известие №	Съдържание	Страница
	I Резолюции, препоръки и становища	
	РЕЗОЛЮЦИИ	
	Комитет на регионите	
	98-а пленарна сесия, 29 и 30 ноември 2012 г.	
2013/C 17/01	Резолюция на Комитета на регионите относно „Приоритетите на Комитета на регионите за 2013 г. въз основа на законодателната и работна програма на Европейската комисия“	1
2013/C 17/02	Резолюция на Комитета на регионите относно „Текущи преговори по многогодишната финансова рамка“	6
	СТАНОВИЩА	
	Комитет на регионите	
	98-а пленарна сесия, 29 и 30 ноември 2012 г.	
2013/C 17/03	Становище на Комитета на регионите относно „Европейска програма за потребителите – насърчаване на доверието и растежа“	8
2013/C 17/04	Становище на Комитета на регионите относно „Кодекс за поведение в областта на партньорството“ ...	13

BG

Цена:
7 EUR

(Продължава на вътрешната корица)

<u>Известие №</u>	Съдържание (<i>продължение</i>)	Страница
2013/С 17/05	Становище на Комитета на регионите относно „Водено от общностите местно развитие“	18
2013/С 17/06	Становище на Комитета на регионите относно „Модернизиране на държавната помощ на ЕС“	25
2013/С 17/07	Становище на Комитета на регионите относно „Към Седма програма за действие в областта на околната среда: по-добро прилагане на законодателството на ЕС в областта на околната среда“	30
2013/С 17/08	Становище на Комитета на регионите относно „Изпълнение на тематичната стратегия за опазване на почвите“	37
2013/С 17/09	Становище на Комитета на регионите относно „Иновации за устойчив растеж: биоикономика за Европа“	45
2013/С 17/10	Становище на Комитета на регионите относно „Европейското партньорство за иновации „Селскостопанска производителност и устойчивост““	51

III *Подготвителни актове*

КОМИТЕТ НА РЕГИОНИТЕ

98-а пленарна сесия, 29 и 30 ноември 2012 г.

2013/С 17/11	Становище на Комитета на регионите относно „Общата стратегическа рамка“	56
2013/С 17/12	Становище на Комитета на регионите относно „Командирането на работници в рамките на предоставянето на услуги“	67
2013/С 17/13	Становище на Комитета на регионите относно „Устав на европейска фондация“	81
2013/С 17/14	Становище на Комитета на регионите относно „Приоритетните вещества в областта на политиката за водите“	91
2013/С 17/15	Становище на Комитета на регионите относно „Европейските столици на културата за периода 2020–2033 г.“	97

I

(Резолюции, препоръки и становища)

РЕЗОЛЮЦИИ

КОМИТЕТ НА РЕГИОНИТЕ

98-А ПЛЕНАРНА СЕСИЯ, 29 И 30 НОЕМВРИ 2012 Г.

Резолюция на Комитета на регионите относно „Приоритетите на Комитета на регионите за 2013 г. въз основа на законодателната и работна програма на Европейската комисия“

(2013/С 17/01)

КОМИТЕТЪТ НА РЕГИОНИТЕ,

- като взе предвид своята Резолюция от 19 юли 2012 г. относно приоритетите на КР с оглед на работната програма на Европейската комисия⁽¹⁾ и резолюцията си относно Заключенията на пролетния Европейски съвет през 2012 г.⁽²⁾;
- като взе предвид съобщението на Европейската комисия относно работната ѝ програма за 2013 г.⁽³⁾ и Протокол за сътрудничество с Европейската комисия, подписан на 16 февруари 2012 г.;
- като взе предвид законодателната резолюция на Европейския парламент от 11 септември 2012 г. относно работната програма на Европейската комисия за 2013 г.⁽⁴⁾;

Основни политически приоритети за 2013 г.

1. счита, че основното предизвикателство пред Европейския съюз е необходимостта от преодоляване на икономическата, социалната и финансовата криза. Затова подкрепя категорично усилията за запазване и изостряне на вниманието на ЕС във връзка с:

— стратегията „Европа 2020“,

— единния пазар,

— целенасочените инвестиции, по-специално в областта на научните изследвания и иновациите, при което (европейските) образователни и научноизследователски институции, предприятията и правителствата („тройната спирала“) си сътрудничат с цел интелигентно прилагане на стратегията „Европа 2020“,

— и постигането на резултати в сътрудничество с местните и регионалните власти.

2. призовава за амбициозна Многогодишна финансова рамка (МФР) и истински собствени ресурси на Съюза;

3. приветства акцента, поставен върху младежката безработица, и се надява да допринесе за изготвянето на предстоящия „Пакет за младежка заетост“;

4. припомня по-големите отговорности, възложени му от Договора от Лисабон във връзка с принципа на субсидиарността, и решимостта си да се превърне в институцията — еталон за правилното му прилагане; в тази връзка подчертава значението, което ще отдава на наблюдението на инициативите на ЕС, включени в работната програма на Комисията за 2013 г., и обръща внимание на специалната си работна програма за наблюдение на субсидиарността през 2013 г., която предстои да бъде приета през януари;

⁽¹⁾ CdR 1031/2012 fin.

⁽²⁾ CdR 42/2012 fin.

⁽³⁾ COM(2012) 629 final.

⁽⁴⁾ P7_TA(2012) 0319.

5. подкрепя идеята за задълбочено обсъждане на бъдещето на Европа от гледна точка на демократичната легитимност, отчетността и ефективната интеграция, и счита за жизненоважно да определи политическата си позиция относно бъдещата роля на регионалното и местното равнище, включително относно възможните промени в институционалната уредба на ЕС; с оглед на това КР ще насърчи всеки един дебат по реформата на Договора през 2013 г. чрез организирането на политически дискусии и по-добро профилиране на принципа на субсидиарност и концепцията за многостепенно управление като важни инструменти за постигане на тези цели;

6. подкрепя призива към държавите членки, отправен от Европейския парламент в неговата резолюция от 20 ноември 2012 г., да обмислят възможността за присъединяване към „Пакт за социални инвестиции“. В рамките на този „Пакт за социални инвестиции“, изготвен по модела на Пакта „Евро плюс“, ще бъдат определени инвестиционни цели за социалните инвестиции, които да бъдат направени от държавите членки в определен срок с оглед постигането на целите на стратегията „Европа 2020“ по отношение на заетостта, социалните въпроси и образованието, в съответствие с Годишния обзор на растежа и националните програми за реформи;

7. ще продължи да следи отблизо териториалното въздействие на законодателната програма на Европейската комисия;

Икономически и паричен съюз

8. отправя искане да бъде консултиран във връзка с работния план за всеобхватен и истински Европейски паричен съюз предвид териториалния аспект на всеки от четирите му стълба;

9. призовава за по-добро координиране на икономическите и социалните политики между европейското и националното равнище в контекста на Европейския семестър и отправя искане за по-голямо привличане на местните и регионалните власти за участие в това координиране. КР ще продължи да наблюдава напредъка в тази насока, като търси по-тясно сътрудничество с Европейския парламент;

10. подкрепя категорично призива на Европейския парламент към Комисията⁽⁵⁾ в следващия Обзор на растежа „обстойно да разгледа ... ролята на бюджета на ЕС в процеса на Европейския семестър, като предостави фактически и конкретни данни относно неговия ефект на лансиране, неговия каталитичен ефект, както и неговия синергиен и допълващ ефект върху общите публични разходи на местно, регионално и национално равнище“;

11. приветства създаването на ефективни механизми на равнището на ЕС, които да гарантират устойчивостта на бюджетните политики в държавите членки, но предупреждава

за рисковете, които тази координация на бюджетната политика на равнището на ЕС би могла да създаде за местните и регионалните власти и предоставянето на адекватни обществени услуги;

12. изразява съжаление, че предложението му за Зелена книга относно синергиите между бюджета на ЕС, националните и поднационалните бюджети не е включено в работната програма; изразява отново по-конкретно подкрепата си за съобщение на европейско равнище относно качеството на публичните разходи, в което, наред с другото, би трябвало да се разгледа въпросът за разделянето на *текущите разходи* от *инвестициите* при изчисляването на бюджетните дефицити, за да избегне причисляването на инвестиции с дългосрочни нетни ползи към пасивите;

13. се ангажира да предприеме щателен анализ на местното и регионалното измерение на Банковия съюз;

14. отправя искане за уточнения във връзка с планирания правен инструмент за Инициативата за банковите сметки;

Политика на сближаване

15. застъпва категорично мнението, във връзка с текущите преговори по многогодишната финансова рамка (МФР), че политиката на сближаване е инвестиционна политика, която се нуждае както от ефективно разходване на средствата, така и от стабилен бюджет, който не може да бъде съкращаван, ако искаме да стимулираме растежа и заетостта, да повишим конкурентоспособността и да се борим с териториалните различия между регионите на ЕС, особено в условията на криза;

16. изразява съжаление, че предложеният от Европейската комисия „Кодекс на поведение“ не беше възприет от кипърското председателство; призовава Европейската комисия да насърчи и внимателно да следи привличането за участие на местните и регионалните власти в изготвянето на договорите за партньорство и съответните оперативни програми и отправя искане по този въпрос да бъде изготвен доклад до края на 2013 г. Във връзка с това Комитетът на регионите ще следи отблизо преговорите по този въпрос, основавайки се на предоставените от Комисията специфични за отделните държави мандати за преговори за фондовете по ОСР за периода 2014-2020 г., особено в светлината на принципа на партньорство;

17. отправя искане да бъде официално сезиран от Европейската комисия във връзка с прегледа на насоките за регионалните помощи;

18. призовава за европейска стратегия за развитие на селските райони, за да се постигне баланс по отношение на ресурсите за селските райони, чието развитие все още е под средното за ЕС и често доста под това на предимно градските райони;

⁽⁵⁾ Резолюция на Европейския парламент: „Европейският семестър за координация на икономическите политики: изпълнение на приоритетите за 2012 г.“.

19. призовава за приемането на преразгледан регламент относно Европейската група за териториално сътрудничество отделно от законодателния пакет за структурните фондове;

Единен пазар

20. изразява съжаление поради бавния темп на прилагането на Акта за единния пазар;

21. отчита намерението на Комисията да представи предложение относно въвеждането на задължителни електронни фактури при обществените поръчки, но посочва, че пълното преминаване към електронни системи ще представлява предизвикателство за някои органи на местното и регионалното самоуправление, които може да се нуждаят от помощ или от по-дълъг преходен период;

22. призовава за създаването на партньорства в рамките на „Small Business Act“ за по-нататъшно прилагане на Small Business Act (SBA) на поднационално равнище. Счита, че отличителното „Предприемчив европейски регион“ (ПЕР), присъждано от КР от 2010 г. насам, би могло да послужи за пример за по-нататъшното насърчаване на предприемачеството, особено сред младите хора;

23. отправя искане към Комисията да обясни защо все още не е представен Планът за действие в областта на електронното здравеопазване, за чието създаване Комитетът на регионите беше призовал по-рано и който беше оповестен в работната програма за 2012 г., както и защо той не присъства нито сред въпросите, предвидени за одобрение до края на 2012 г., нито в работната програма за 2013 г.;

24. смята, че дейностите в сферата на социалната икономика се нуждаят от по-голяма правна сигурност и във връзка с това призовава за определянето на статут на европейските взаимоспомагателни дружества;

25. приветства намерението на Европейската комисия да модернизира правилата на ЕС за държавните помощи и да намали административната тежест посредством адаптиране на общото групово освобождаване и във връзка с това призовава за увеличаване на минималния праг;

26. изразява съжаление, че Европейската комисия не се консултира официално с КР във връзка с изготвянето на нови насоки за прилагането на правилата на ЕС за държавните помощи спрямо публичното финансиране на широколентови мрежи;

27. приветства факта, че в Приложение II на работната програма се съдържат конкретни инициативи за опростяване и намаляване на административната тежест и възнамерява да допринесе за тяхното изпълнение;

Изграждане на мрежите на бъдещето

28. отправя искане към Европейската комисия да предприеме стъпки за решаване на проблемите със свързаността между

държавите членки и между регионите; във връзка с това призовава Европейската комисия да положи повече усилия за намаляване на енергийната изолираност на отделни държави членки и да изгради напълно оперативен вътрешен енергиен пазар до 2014 г.;

29. изразява съжаление за липсата на ясен ангажимент от страна на Европейската комисия за укрепване на политиките ѝ за развиване на модерна мрежова инфраструктура и по-конкретно прилагането на интелигентни мрежи и измервателни прибори, които са от значение за енергийната ефективност и сигурността на доставките; отправя искане към Европейската комисия да насърчи мерки за улесняване на разпространението на микропроизводството на енергия и интегрирането му в разпределителните мрежи;

30. изразява съжаление, че в работната програма на Комисията не са предвидени по-нататъшни инициативи във връзка с градската мобилност; в този контекст изразява отново виждането си, че интелигентните електронни билети за всички видове транспорт, например посредством мобилните телефони, са основна предпоставка за устойчива градска мобилност и изразява надежда, че този въпрос скоро ще бъде разгледан в планираните последващи действия във връзка със Зелената книга „Към интегриран европейски пазар за картови, интернет и мобилни плащания“;

31. очаква Европейската комисия да използва всички възможности за последователно изпълнение на целите, поставени в рамките на преразглеждането на европейските транспортни мрежи;

32. очаква предстоящото предложение за бъдещата политика на ЕС за пристанищата и припомня, че тя трябва да бъде подложена на оценка на териториалното въздействие;

Растеж, работни места и приобщаване

33. счита, че трудовата мобилност във и между държавите членки е важен фактор в борбата с безработицата и затова подкрепя плановете за модернизиране на обществените служби по заетостта със специален акцент върху реформата на EURES, която понастоящем работи под възможностите си, но припомня, че обществените служби по заетостта често се управляват от местните и регионалните власти, с които трябва да се проведат пълноценни консултации относно реформите;

34. изразява съжаление, че Европейската комисия не откликна на нееднократния призив на КР да бъде изготвена Европейска програма за социални жилища, която, наред с останалото, би въвела яснота в правилата за конкуренцията, приложими в областта на социалните жилища, и би предоставила на местните и регионалните власти правомощия да осигуряват прилични и достъпни социални жилища, да насърчават смесването на различните социални слоеве и да се борят с дискриминацията;

35. посочва значението на пенсиите за осигурителен стаж и възраст за органите на местна и регионална власт, които са важни работодатели, и очаква предложението на Комисията по този въпрос да включва предложения за подобряване на трансграничната преносимост на професионалните пенсии;

36. счита, че създаването на платформа за борба срещу недеklarирания труд е навременна инициатива и смята, че е от първостепенно значение регионалните правоприлагащи органи и инспекторати по труда да бъдат включени в нея; освен това вижда големи възможности за синергиен ефект между тази платформа и предложенията за укрепване на привечдането в изпълнение на правилата за командироване на работниците;

37. отправя искане към Европейската комисия да гарантира, че в новите си насоки за държавните помощи за филми и други аудиовизуални произведения, ще бъде запазен, в съответствие с член 107, параграф 3, буква г) от ДФЕС, принципът на задълженията за териториални разходи, описан в Съобщението относно филмовата индустрия от 2001 г.;

38. изразява съжаление, че в Работната програма не са залегнали по-амбициозни цели по отношение на културата, като се има предвид нейното значение за европейската идентичност и ролята ѝ на двигател на растежа;

По-добро използване на ресурсите на Европа

39. приветства публикуването на Седмата програма за действие за околната среда, която е ключов инструмент за превръщане на целите на стратегията „Европа 2020“ в действие за околната среда и която следва да се фокусира върху подобряването на изпълнението на политиката на ЕС за опазване на околната среда в тясно сътрудничество с всички равнища на управление, върху интегрирането на въпросите, свързани с околната среда, във всички области на политиката и върху международното измерение на екологичните предизвикателства;

40. отправя искане в стратегията на ЕС за адаптиране към изменението на климата да бъде включен раздел за конкретните действия за адаптиране на регионално и общинско равнище, както и насоки и подкрепа за местните и регионалните органи, отговарящи за вземането на решения, във връзка с намирането на финансиране и управленски решения, както беше предложено от Конвента на кметовете;

41. се ангажира да работи с Европейската комисия за успешното осъществяване на решенията на Конференцията на ООН за изменението на климата в Доха, както и на Пътната карта за Европа за ефективно използване на ресурсите;

42. очаква прегледа на политиката на ЕС относно качеството на въздуха да затегне разпоредбите на Директивата за националните тавани за емисии с цел да се намалят фооновите концентрации. Подкрепя въвеждането на по-строги стандарти за превозните средства и призовава да се потърси решение на проблема с емисиите от корабоплаването, въздушното

движение и селското стопанство, като в същото време се опростят показателите и критериите за измерване. Освен това призовава за интегрирането на политиката на ЕС относно качеството на въздуха в други области на политики, по-конкретно транспорта, жилищната политика, промишлеността, енергетиката и климата;

43. изразява отново волята си за засилено сътрудничество с Европейската комисия за изпълнението на стратегията на ЕС за биологичното разнообразие до 2020 г.;

44. приветства поканата на Европейската инвестиционна банка, отправена към Комитета на регионите, да допринесе за бъдещата ѝ политика по отношение на кредитирането в областта на енергетиката и призовава да се улесни достъпът на малките и средните предприятия и местните и регионалните власти до кредитиране за инвестиции в областта на енергийната ефективност и възобновяемите енергийни източници. Във връзка с това счита, че в инициативите на ЕС в областта на енергийната политика би трябвало да се отчита повишаващият се риск от енергийна бедност;

Европа за гражданите

45. се стреми да бъде привлечен за участие в разработването на всички действия на ЕС, свързани с Европейската година на гражданите (2013 г.), за да се повиши осведомеността и разбирането на гражданите за техните права, с цел да се премахнат все още съществуващите пречки пред тяхното прилагане и да се укрепят понятието за гражданство на Съюза;

46. приветства намерението на Европейската комисия да подготви доклад за борбата с корупцията и индекс на правосъдието като механизми за укрепване на доверието на гражданите в публичната администрация на всички равнища и предлага съдействието си за тяхното изготвяне;

47. очаква да работи с Европейската комисия за развиването на мрежата за интеграция за постигането на единство в многообразието;

Европа като фактор в световен план

48. препоръчва на Комисията в бъдещите си доклади относно стратегията за разширяването да разглежда по-изчерпателно състоянието на регионалното и местното самоуправление и, когато е целесъобразно, да обръща внимание на страните, обхванати от процеса на разширяване, върху необходимостта от децентрализация;

49. отправя искане да бъде улеснен достъпът на местните и регионалните участници от страните, обхванати от процеса на разширяване и от европейската политика за съседство (ЕПС), до специфичните фондове на ЕС в тази област и се изказва в полза на това и занаят пред съществуващите програми, включително „Еразмус Мундус“ и ЕГТС, да бъдат отворени за участие на партньори от съседните страни;

50. потвърждава намерението си да продължи позитивното сътрудничество с Европейската комисия в контекста на програмата „Механизъм за местно администриране“, с цел да се подобри изграждането на капацитет на местно равнище и да се повиши информираността за ЕС и неговите процедури в страните кандидатки и потенциални кандидатки за членство; приканва Комисията да проучи възможността програмата да бъде разширена с включване на органите на местното самоуправление в страните, обхванати от Европейската политика на съседство;

51. приветства направеното от Европейската комисия разграничение между ролята на органите на местното и регионалното управление и гражданското общество в изпълнението на политиката за сътрудничество за развитие чрез представянето на

отделни съобщения и призовава Европейския парламент да възприеме същия подход;

52. очаква градовете и регионите да бъдат привлечени за участие в определянето на позицията на ЕС с оглед на Срещата на високо равнище относно Целите на хилядолетието за развитие през 2015 г.;

53. възлага на председателя на Комитета на регионите да предаде настоящата резолюция на председателя на Европейската комисия, председателя на Европейския съвет, председателя на Европейския парламент, кипърското председателство на Съвета на ЕС и предстоящите ирландско и литовско председателство.

Брюксел, 30 ноември 2012 година

Председател
на Комитета на регионите
Ramón Luis VALCÁRCEL SISO

Резолюция на Комитета на регионите относно „Текущи преговори по многогодишната финансова рамка“

(2013/С 17/02)

КОМИТЕТЪТ НА РЕГИОНИТЕ,

— като взе предвид преразгледаното си становище относно „Новата многогодишна финансова рамка за периода след 2013 г.“, прието на 9 октомври 2012 г.,

— като взе предвид проектозаклученията на Европейския съвет,

1. изразява съжаление, че Европейският съвет от 22 и 23 ноември не можа да постигне споразумение относно новата многогодишна финансова рамка за периода след 2013 г.;

2. подчертава значението на постигането на споразумение и предупреждава за последствията от забавянето на подготовката на планирането, по-специално на Общата стратегическа рамка за фондовете след 2014 г, което ще има сериозно отражение върху инвестициите, които трябва да бъдат реализирани в регионите и градовете в ЕС;

3. отбелязва признанието от Европейския съвет, че „бюджетът е важен за сближаването на Съюза и за работните места и растежа във всички държави“; това признание обаче е несъвместимо с предложенията на някои държави членки за намаляване на разходите за политиката на сближаване; подчертава, че във всеки случай е необходимо повече време, за да се разгледат по-подробно конкретните политически последствия от цифрите и предложенията, които са предмет на преговори;

4. същевременно подчертава, че Комитетът на регионите, като органът на ЕС, представляващ местните и регионалните власти, напълно осъзнава икономическите проблеми, пред които са изправени някои държави членки на ЕС, и е убеден, че първостепенният приоритет трябва да бъде изграждането на силни икономики, с намалена бюрокрация, което да доведе до големи възможности за заетост в държавите членки;

5. отново отправя призив за приемане на надежден многогодишен бюджет на ЕС, който да служи за инструмент за инвестиции в полза на всички държави членки и региони на ЕС, най-малко на същото равнище на бюджетни кредити за поети задължения като процент от БНД като договореното за сегашния програмен период 2007-2013 г., и подкрепя призива на Европейския парламент за бюджет, който може да даде нов тласък на растежа в съответствие с целите на стратегията „Европа 2020“ и да отговори адекватно на нуждите на местните и регионалните власти във връзка с териториалното, икономическото и социалното сближаване;

6. подчертава значението на ролята на Европейския парламент в процеса на преговорите, не само във връзка с процедурата за одобрение, приложима за цялата многогодишна финансова рамка, но и с оглед на това, че редица въпроси в проектозаклученията на Европейския съвет (версия на документа от 22 ноември 2012 г.), по-специално въпроси във връзка с подфункция 16 (сближаване), функция 2 (ОСП) от Общата стратегическа рамка, както и такива от хоризонтален характер, подлежат на процедурата за съвместно вземане на решения;

7. припомня, че в договорите (член 312 от ДФЕС) се съдържат специфични разпоредби относно възможността МФР да не бъде приета до края на 2013 г., когато изтича правното основание на всички сегашни програми за многогодишни разходи в ЕС, с изключение на първия стълб на Общата селскостопанска политика (ОСП);

8. противопоставя се на намаляването на средствата на бюджета за сближаване. Припомня, че политиката на сближаване е инструмент за инвестиции, който стимулира конкурентоспособността по устойчив начин и допринася за намаляване на различията между регионите;

9. припомня, че по въпроси във връзка с политиката на сближаване, обхванати от член 177, като метода на разпределяне на средствата, отпуснати на национално равнище, и таваните в областта на политиката на сближаване и развитие на селските райони, се прилага процедурата на съвместно вземане на решения със задължително консултиране с КР и че КР има правото да заведе иск пред Съда на Европейския съюз по член 263, параграф 3 от ДФЕС;

10. въз основа на становищата, които е приел от началото на 2012 г. относно различни законодателни предложения на Комисията, изтъква отново, че:

a. що се отнася до подфункции 1a, 1б и фондовете, обхванати от Общата стратегическа рамка (ОСР):

— подкрепя по-значително финансиране за научни изследвания и иновации;

— призовава за възстановяване на първоначално предложения бюджет за Механизма за свързване на Европа с цел финансиране на трансевропейските мрежи; подкрепя създаването на ОСР за двата структурни фонда и Кохезионния фонд, ЕЗФРСР и ЕФМДР;

— заявява отново, че се противопоставя ясно и категорично на всяка форма на обвързаност с макроикономически условия;

— приветства факта, че са били възприети предложението за създаване на нова категория „региони в преход“ и необходимостта от отчитане на специфичната и уникалната ситуация на най-отдалечените региони;

— изтъква още веднъж необходимостта от поддържане на безопасителна мрежа за всички региони извън цел „Сближаване“, която да се състои от две трети от отпусканите понастоящем средства;

- подкрепя идеята да се гарантира нивото на ресурси, заделени за най-слабо развитите региони и държави членки, както и намаляването на различията в средния интензитет на помощта на глава от населението, тъй като това представлява приоритетна цел на политиката на сближаване;
 - изразява съжаление, че в проектозаклученията на Европейския съвет се предлага намаляване с 26 % на средствата по цел „Европейско териториално сближаване“; приветства обаче факта, че е взет предвид призивът на КР за увеличаване на процента на съфинансиране на 85 %;
 - подкрепя определянето на процент на съфинансиране, който е 10 процентни пункта по-висок за държави членки, които са изправени пред временни бюджетни затруднения;
 - подкрепя идеята неподлежащият на възстановяване ДДС да се признава за допустим разход по фондовете по ОСР;
 - изтъква отново възраженията си срещу предложени резерв за изпълнение;
- б. що се отнася до функция 2:
- изразява съжаление, че в проектозаклученията на Европейския съвет се предлага доброволно ограничаване на преките плащания от държавите членки;
 - призовава директната помощ да се разпределя по-равностойно между държавите членки с преки плащания на хектар под 90 % от средната за ЕС стойност през следващия период, като още в началото на следващия период на планиране се стартира динамичният процес на намаляване на разликите, а до средата на следващата финансова перспектива се достигне средната за ЕС стойност;
 - приветства дял от 30 % за компонента за екологизиране;
 - подкрепя възможността за бюджетни трансфери от първия към втория стълб;
 - подкрепя включването на „регионите в преход“ в Регламента за развитие на селските райони;
 - противопоставя се на създаването на нов резерв за кризи в селскостопанския сектор и по-специално на пред-

ложението за възстановяване на неусвоени суми под формата на преки плащания;

11. приветства факта, че в проектозаклученията на Европейския съвет се запазва програмата за хранителни помощи за най-нуждаещите се лица, но се противопоставя категорично на това тя да бъде финансирана със средства на ЕСФ;

12. счита, че намаляването с 47 % на средствата, оставени на Европейския фонд за приспособяване към глобализацията (ЕФПГ) в сравнение със сегашния му бюджет, противоречи напълно на контекста на продължаващата криза. Изразява разбирането, че проектозаклученията на Европейския съвет са изготвени с оглед на предположението, че ЕФПГ няма да се отнася до селскостопанския сектор;

Приходи и собствени ресурси

13. изразява съжаление, че преговорите са насочени към намаляване на разходите в бюджета на ЕС, без да се обръща достатъчно внимание на приходите и на абсолютната необходимост от реформа на сегашната система, за да може ЕС да разполага със собствени ресурси и с оглед на премахването на сегашния набор от финансови корекции и дерогации;

14. приветства предложението две трети от средствата, събрани от държавите членки, които са се ангажирали да въведат данък върху финансовите трансакции в рамките на процедура на засилено сътрудничество, да бъдат предоставяни за нов собствен ресурс в бюджета на ЕС и в съответствие с това да бъдат намалени основаните на БНД вноски на тези държави в бюджета на ЕС;

15. възлага на председателя на Комитета на регионите да предаде настоящата резолюция на председателя на Европейската комисия, председателя на Европейския съвет, председателя на Европейския парламент, кипърското председателство на Съвета на ЕС и предстоящите ирландско и литовско председателство.

Брюксел, 30 ноември 2012 година

Председател
на Комитета на регионите
Ramón Luis VALCÁRCEL SISO

СТАНОВИЩА

КОМИТЕТ НА РЕГИОНИТЕ

98-А ПЛЕНАРНА СЕСИЯ, 29 И 30 НОЕМВРИ 2012 Г.

Становище на Комитета на регионите относно „Европейска програма за потребителите – насърчаване на доверието и растежа“

(2013/С 17/03)

КОМИТЕТЪТ НА РЕГИОНИТЕ

— е убеден, че политиката за защита на потребителите ще помогне за по-бързото излизане на ЕС от кризата: абсолютно необходимо е да може да се разчита на осъзнати потребители, за да се гарантира производството и предоставянето на стоки и услуги, които се характеризират с надеждност, качество и конкурентоспособност и по този начин допринасят за устойчиво възобновяване на икономиката;

и призовава Европейската комисия да

— предостави на местните и регионалните власти подходящи инструменти за гарантиране, в рамките на техните правомощия, на защитата на потребителите;

— си сътрудничи тясно с националните, регионалните и местните власти. По-специално, дори действията по програмата, по самото си естество, да трябва да се осъществяват главно от европейски и национални институции, ролята на местните власти е важна, защото те представляват местното население и имат възможност да допринасят ефикасно за прилагане на разпоредбите;

— не забравя, че самите органи на регионално и местно самоуправление са потребители на стоки и услуги и следователно имат нужда, както и сами заявяват, от сигурна рамка, която да гарантира зачитането на техния интерес и интересите на местното население, което представляват и което често пъти допринася за техния бюджет;

— потвърди, че укрепването на правата на потребителите изисква те да бъдат обучавани, както и че местните и регионалните власти и гражданското общество трябва да участват в кампаниите за информиране на потребителите;

— укрепи механизмите за контрол в регионите, засегнати от постоянни неблагоприятни географски или демографски условия, с помощта на адекватни ресурси и ноу-хау.

Докладчик	г-н Spyros SPYRIDON (EL/ЕНП), съветник от област Атика
Отправен документ	„Съобщение от Комисията до Европейския парламент, до Съвета, до Европейския икономически и социален комитет и до Комитета на регионите — Европейска програма за потребителите – насърчаване на доверието и растежа“ COM(2012) 225 final

I. ПОЛИТИЧЕСКИ ПРЕПОРЪКИ

КОМИТЕТЪТ НА РЕГИОНИТЕ

Въведение

1. приема със задоволство задълбоченото съобщение на Европейската комисия, в което се разглеждат широк кръг от проблеми, свързани със защитата на потребителите;

2. приветства факта, че програмата представлява последователен и съгласуван инструмент, чрез който да се стимулират действията, свързани с политиката за укрепване на защитата на потребителите. Трябва да се признае мащабът на предизвикателството да се направят потребителите самостоятелни и да се укрепи единният пазар. Съществен елемент за осъществяване на стратегията „Европа 2020“ е потребителите да бъдат информирани и оправомощени;

3. изразява безпокойството си от факта, че макар обхватът на програмата да е много широк, в него не са включени здравните услуги, които са важен елемент на политиката за защита на потребителите. Здравните услуги се предоставят на потребителите, които плащат за тях, и до голяма степен те представляват задача от общ интерес. Поради това политиката в областта на здравеопазването следва да бъде включена в програмата като политика, ориентирана към потребителите;

4. изразява съгласието си с четирите главни тематични цели, избрани от Европейската комисия, като области, върху които трябва да се съсредоточи политиката за защита на потребителите, а именно: i) осигуряване на по-голяма безопасност за потребителите, ii) повишаване на знанията, iii) по-добро въвеждане, по-енергично прилагане и осигуряване на средства за правна защита и iv) съобразяване на правата и основните политики с икономическите и обществените промени. Комитетът призовава да се увеличи прозрачността и да се предоставят на потребителя сравними и по-качествени данни, за да може да прави рационален избор;

Прилагане на основните принципи на Европейския съюз

5. подчертава необходимостта, при замисляне на действията, да се спазва принципът на пропорционалност на мерките, които ще бъдат взети, и най-вече да се предприеме задълбочен анализ на съотношението между разходите за тях и ползите от тях;

6. подчертава, че е важно да се гарантира ефикасността и адекватността на мерките, които ще бъдат предприети, особено в сферите на здравеопазването и безопасността. Условието би трябвало да са гъвкави в подходяща степен, за да може да се

адаптират към регионалните особености, нуждите на уязвимите групи и бързото развитие на пазарите, с цел защитата на потребителите;

7. предлага, при осъществяването на мерки освен секторните действия, споменати по-горе, да се предвиди и хоризонтално интегриран подход в рамките на съществуващите компетенции, за да се вземат предвид правата на потребителите във всички европейски политики;

8. отбелязва, че не се набляга на целта за териториално сближаване, въведена с Договора от Лисабон. По-специално, обръща внимание върху необходимостта от защита на уязвимите групи от потребители, които или срещат затруднения да достигнат до пазара, или имат ограничен избор, или не успяват да упражнят правата си. Към тази категория принадлежат потребителите от най-отдалечените райони, слабо населените райони, островните или планинските райони, където пазарът не функционира оптимално;

9. по-конкретно обръща специално внимание върху все по-голямото значение на интернет за тези категории потребители, като става дума за възможността както да достигат до пазарите, така и да разполагат с информация, да сравняват продуктите и услугите и да отстояват правата си при съдебни спорове;

10. поставя акцент върху важността на подобряването, с помощта на адекватни ресурси и ноу-хау, на механизмите за контрол в регионите, засегнати от постоянни неблагоприятни географски или демографски условия;

11. привлича вниманието на Европейската комисия и националните законодателни институции към необходимостта от коригиране на приетите мерки, за да са по-добре адаптирани към възможностите на производителите от неблагоприятни райони. Разходите и времето за адаптация, необходими на тези категории, могат да се различават значително от тези в други европейски региони;

Използване на предлаганите от интернет възможности, контрол и актуализиране

12. използва възможността да подчертае, че е необходимо да се осъществи цифровата програма в рамките на стратегията „Европа 2020“, като се има предвид, че интернет изпълнява особено важна роля за всички категории потребители. Различните ешелони на управление – европейско, национално, регионално – трябва да участват активно в тези усилия, за да се подобри качеството на живот на европейските граждани;

13. набляга на влиянието на интернет върху най-младите, за които можем да предположим, че са още по-уязвими, отколкото възрастните, спрямо новите технологии, тъй като ги използват много повече;

14. отбелязва, че интернет се ползва по-слабо сред уязвимите групи от населението, като възрастни хора, хора с увреждания и хора в неравностойно социално положение. По-специално Комитетът подчертава, че проблемите на застаряващото население засягат регионите с неблагоприятни природни условия по-остро, отколкото другите. Като цяло тези категории от населението съмняват в по-малка степен да се възползват от възможностите, осигурявани от единния пазар, както и да упражняват правата си. Необходимо е да се положи особено усилие в сътрудничество с местните и регионалните власти за насърчаване посредством целенасочени действия на благоденствието и на тази група граждани;

15. с оглед на трудностите при осигуряване на по-добър достъп до интернет, които срещат териториите и общностите, особено селските, планинските и островните, както и отдалечените и най-отдалечените райони, КР подкрепя неотдавнашните предложения на Комисията за изменения в законодателството за държавните помощи. Наред с другото, в предложението на Комисията се прещенява, че изключението от правилото за нотифициране на помощите, предназначени за осигуряване на достъп до бърз интернет, е съвместимо с вътрешния пазар;

16. приканва Европейската комисия да си сътрудничи с държавите членки, за да поемат инициативи за подобряване на електронните умения на потребителите, като същевременно следи всички групи граждани да имат достъп до единния цифров пазар и да могат да се възползват пълноценно от ползите от него;

17. подчертава, че бързото развитие на електронната търговия е изключително важно за потребителите, тъй като увеличава техните възможности за избор, и най-вече е важно за гражданите, които живеят в трудно достъпни, отдалечени или крайни региони, както и за тези с ограничена подвижност, които иначе не биха имали достъп до голям избор;

18. акцентирано подчертава, че сигурността в Интернет е един особено важен проблем, чийто мащаб надхвърля програмата на потребителите. Необходимо е да се вземат всички подходящи мерки, за да може този важен инструмент да се използва в полза на европейските граждани, когато действат като потребители или като предприемачи, и за да се избягват престъпни или нелоялни практики, например неправомерното събиране на лични данни или нарушаване на правата на собственост;

19. приема със задоволство инициативата на Комисията да внесе законодателните предложения за онлайн решаване на спорове (ОРС) и за извънсъдебно решаване на спорове (ИРС),

тъй като това представлява важен инструмент за териториално сближаване. Комитетът споделя виждането на Комисията, че прилагането на законодателството за потребителите трябва да се улеснява чрез извънсъдебни способи за решаване на спорове. Счита обаче за нужно приложното поле на директивите да бъде ограничено до правомощията на ЕС и, по-конкретно, до трансграничните случаи;

Ролята на местните и регионалните власти

20. убеден е, че е необходимо на местните и регионалните власти да се предоставят подходящи инструменти за гарантиране, в рамките на техните правомощия, на защитата на потребителите. Във връзка с това и предвид факта, че моментът е подходящ, тъй като многогодишната финансова рамка за периода 2014—2020 г. е в процес на обсъждане, Комитетът предлага за осъществяване на програмата да се разчита не само на средства от структурните фондове, но и на разчети на националните програми за реформа;

21. относно структурните фондове по-специално, предлага да се приемат мерки, така че финансирането на предприятията да зависи и от критерии, които да са свързани с техните задължения и общото им отношение спрямо потребителите (например, устойчиво производство), а не да са свързани единствено само с данните за икономическата устойчивост;

22. във връзка с това подчертава необходимостта при приемането на мерки европейските, националните, регионалните и местните власти да си сътрудничат тясно. По-специално отбелязва, че дори действията по програмата, по самото си естество, да трябва да се осъществяват главно от европейски и национални институции, ролята на местните власти е важна, защото те представляват местното население и имат възможност да допринасят ефикасно за прилагане на разпоредбите;

23. подчертава също, че не бива да се пропуска, че самите органи на регионално и местно самоуправление са потребители на стоки и услуги и следователно имат нужда, както и сами заявяват, от сигурна рамка, която да гарантира зачитането на техния интерес и интересите на местното население, което представляват и което често пъти допринася за техния бюджет;

24. отбелязва, че в периода на икономическа криза, от която сме засегнати, усилието, полагано за ефикасно прилагане на дневния ред, не трябва да се разглежда като лукс. Напротив – Комитетът на регионите е убеден, че политиката за защита на потребителите ще помогне за по-бързото излизане на ЕС от кризата: абсолютно необходимо е да може да се разчита на осъзнати потребители, за да се гарантира производството и предоставянето на стоки и услуги, които се характеризират с надеждност, качество и конкурентоспособност, и по този начин допринасят за устойчиво възобновяване на икономиката;

Социалното измерение на програмата

25. отбелязва, че сегашната финансова криза радикално ще промени навиците за потребление на гражданите, тъй като от една страна ще увеличи социалните неравенства и от друга - ще намали разполагаемия за потребление доход. Това ще накара гражданите да се обърнат към нови модели на потребление, при които потребителите ще имат по-голям контрол върху сделките, ще разполагат с повече и по-разбираема информация и ще имат възможност да сравняват, да променят първоначалното си решение и да отстояват правата си в случай на спор. Комисията трябва да отчита новите условия, които се зараждат, и да използва програмата, за да създаде възможно най-добрата среда за насърчаване на благосъстоянието на гражданите, както всъщност гласи Договорът от Лисабон;

26. отбелязва, че за да може потребителят да преценява точно какво е съотношението между качеството и цената на стоките, би било добре да разполага с по-пълна информация и гаранции относно проследяемостта на продуктите;

27. констатира, че съществува нарастваща опасност потребителите да правят избор, продиктуван от цената на съответната стока за сметка на качеството. По-конкретно относно обмена по границите на ЕС, Комитетът изразява опасения, че може да се увеличат случаите на контрабанда;

28. приветства намерението на Комисията да проведе изследване на ефектите от задлъжняването на домакинствата. Комитетът предлага това проучване да не се ограничава до начините за реагиране на проблема, който поради кризата придобива неконтролируеми размери, а да се направи анализ на причините и да се предложат мерки, като например да се гарантира отговорното упражняване на кредитирането, и същевременно да се провеждат специфично насочени дейности за смекчаване на ефектите от свръхзадлъжнялостта;

29. обръща внимание на необходимостта от въвеждане на регламентацията относно сигурността на продуктите и услугите в медицинската сфера — проблеми, които в последно време попаднаха във фокуса на общественото внимание;

30. отбелязва със загриженост, че според съобщението само 2 % са отговорили правилно на въпроси, свързани с правата им. Този процент изглежда твърде нисък; затова Комитетът приканва Комисията и държавите членки да положат повече усилия за по-широко запознаване на потребителите с правата им. Изразеното намерение да се организира информационна кампания на равнището на ЕС ще допринесе в тази посока. Местните и регионалните власти могат също да участват в сътрудничество със заинтересованите участници, ангажирани с подкрепа на потребителите;

31. изразява своето съгласие със заключението на Комисията, според което институциите, на които е възложено прилагането на законодателството, са приканени да използват в максимална степен ресурсите. Затова трябва да се пристъпи към внимателно планиране и да се анализира постоянно ефективността на взетите решения, за да се получи най-добър резултат;

32. подчертава, че укрепването на правата на потребителите изисква те да бъдат обучавани и във връзка с това отбелязва важноста на участието на местните и регионалните власти и на гражданското общество в кампаниите за информиране на потребителите, при което трябва да се остави възможност за адаптиране на информационните кампании към регионалните особености; предлага да се постави акцент върху програмите за обучение в училищата и университетите, с оглед на подготовката на младото поколение да бъдат съзнаващи своите права потребители; наред с това не бива да се пренебрегва ролята на организациите, отговарящи за обучението за възрастни;

33. подкрепя опитите за решаване на проблемите при източника им посредством мерки за насърчаване на приваждане в съответствие на предприятията. При този подход, обаче, трябва да се отчетат особеностите на производителите във всяка страна и регион, но и в целия свят и там, където се намират доставчиците. Насърчителните мерки би трябвало да са достатъчни за компенсиране на разходите за приваждане в съответствие с новите разпоредби, които ще се появят, както и трябва да се отчита възможността на предприятията да се адаптират;

34. подчертава, че при прилагане на политиката за потребителите Европейската комисия следва да съблюдава правния ред на държавите членки и принципа на субсидиарност. От друга страна, при транспониране на общностното законодателство в националното право държавите членки би трябвало да полагат особени усилия, за да избягват налагане на допълнителни изисквания спрямо това, което е необходимо за тази цел. Това не изключва възможността държавите членки в отделни случаи да се стремят към по-високо равнище на защита на потребителите;

35. смята, че за да се извлече полза от усъвършенстването на законодателството, е необходимо потребителите да са информирани за направените промени. Комитетът настоява на регионалните и местните власти да се даде възможност да допринасят при провеждането на действия за информиране на потребителите относно техните права и направените изменения на законодателството в тяхна полза;

36. приветства факта, че в програмата за потребителите се говори за колективни действия за защита; насърчава Комисията да предложи специална рамка за провеждането им; предложенията на Комисията за колективни инструменти за правна защита би трябвало да се ограничат до създаването на рамка, която да съдържа най-много предписания във връзка със минималните стандарти, които трябва да се спазват на национално равнище, и освен това да предоставя на държавите членки да определят по какъв начин могат да бъдат приложени конкретно колективните инструменти за правна защита, като се отчита съответната национална правна традиция. Доколкото ЕС призовава за получаването на регулаторни компетенции по отношение на бъдещите колективни правни инструменти, те следва да бъдат съгласувани със съответните правни системи на държавите членки и системите им за правна защита;

37. изразява своята убеденост, че налагането на интегрирана стратегия за потребителите предполага те да бъдат силно представени в органите, вземащи решения. Във връзка с това Комитетът изтъква ролята на организациите на потребителите, които имат цялостен поглед върху проблемите, с които потребителите се сблъскват в ежедневието си, и затова могат да допринесат за решаването им, ако бъдат поканени. Същевременно, тези организации представляват комуникационни канали между гражданите и администрацията, които позволяват да се разпространява информация отгоре надолу. Комитетът признава, че съществуват възможности за подобряване на връзките между местните и регионалните власти и организациите на потребителите и от първия, и от втория ешелон, и същевременно приканва държавите членки да ги подкрепят според нуждите им, като установят необходимата рамка за действие;

Към по-ефективно прилагане на програмата

38. изхожда от тезата, че гражданите трябва да могат да разчитат на властите, на които е възложено прилагането на законодателството; тази цел ще се постигне както чрез правилното прилагане на разпоредбите, така и чрез възможността, оставена на гражданите, да се обръщат към тези власти в случай на спор;

39. подчертава, че предприятията по цялата производствена верига е необходимо да бъдат убедени, че е по-добре да спазват задълженията, вменени им от законодателството, отколкото да не ги спазват. Трябва да се отбележи, че информацията за законодателството относно потребителите не би трябвало да е насочена само към потребителите, но и към предприятията;

40. относно ролята на посредниците изразява съгласие с констатацията, че тя нараства все повече при услугите онлайн. Следователно е от основно значение да се гарантират прозрачността и доверието, но също и да се въздава правосъдие и да се налагат санкции на неплатежоспособни посредници. Налага се за тази цел да се създадат структури за контрол и проследяване, както в държавите членки, така и на равнището на ЕС;

41. предлага, по-конкретно относно намерението на Комисията да работи с посредници и професионални специалисти за подобряване на рамката, регулираща търговските договори, да се приемат задължителни правила за търговските гаранции, за да се запълни голям пропуск в защитата на потребителите;

42. приканва Комисията да следи държавите членки да прилагат своевременно законодателството за задълбочаване на единния пазар и най-вече да го прилагат без резерви;

43. изразява разочарованието си от ограничения бюджет, предвиден за действия по програмата за потребителите, тъй като той възлиза на едва 0,05 евро на европейски гражданин на година. Освен това обръща вниманието на Европейската комисия върху необходимостта от изключителна предпазливост при планирането и осъществяването на тези действия, за да се постигне възможно най-добрият резултат;

44. ще следи отблизо за бързото и ефективно прилагане на европейската програма за потребителите, за по-добро качество на живота на европейските граждани.

Брюксел, 29 ноември 2012 година

Председател
на Комитета на регионите
Ramón Luis VALCÁRCEL SISO

Становище на Комитета на регионите относно „Кодекс за поведение в областта на партньорството“

(2013/C 17/04)

КОМИТЕТЪТ НА РЕГИОНИТЕ

- приветства намерението на Комисията да изиска от държавите членки да организират публичните власти на национално, регионално и местно равнище и икономическите и социалните партньори и НПО да си сътрудничат въз основа на партньорство;
- подкрепя инициативата на Комисията да допълни Регламента за общите разпоредби (ROP) с европейски кодекс за поведение за партньорство (ЕКПП) и изразява дълбоко разочарование от решението на Съвета да премахне Кодекса за поведение от преговорния пакет;
- призовава Комисията да гарантира, че в ЕКПП е постигнат истински баланс между необходимостта държавите членки да спазват изискванията за партньорство, посочени в документа, и тяхното право да запазят специфичните си разпоредби и съществуващи практики, по-специално във връзка с принципа на субсидиарност;
- подчертава, че партньорството е съществена предпоставка за повишаване на ефективността на политиката на сближаване и че само система за многостепенно управление може да осигури ефективна връзка между стратегическите насоки, определени от Европейския съюз, и местните и регионалните предизвикателства;
- призовава местните и регионалните власти да бъдат включени пълноценно в подготовката на договорите за партньорство, както и при определяне и осъществяване на инвестиционните приоритети в регионалната политика;
- смята, че е необходимо да се определи подходяща йерархия на партньорите, в която на първо място трябва да се поставят местните и регионалните власти, тъй като те изразяват общи възгледи, ценности и интереси;
- изтъква необходимостта от адаптиране на партньорите към вида програма, но изразява съмнение относно това дали програмите могат да се групират според вида фонд.

Докладчик	г-н Stanisław SZWABSKI (PL/EA), председател на общинския съвет на Гдиня
Отправен документ	Работен документ на службите на Комисията — Принципът на партньорство при използването на фондовете в обхвата на общата стратегическа рамка — елементи за европейски кодекс на поведение за партньорство SWD(2012) 106 final

I. ПОЛИТИЧЕСКИ ПРЕПОРЪКИ

КОМИТЕТЪТ НА РЕГИОНИТЕ

Въведение

1. споделя възгледа на Комисията, че партньорството е от **основно значение** за осъществяване на стратегията „Европа 2020“ и за успешно използване на фондовете, попадащи в обхвата на Общата стратегическа рамка на ЕС;

2. приветства намерението на Комисията да **изиска** от държавите членки да организират публичните власти на национално, регионално и местно равнище и икономическите и **социалните партньори и НПО** да си **сътрудничат въз основа на партньорство** по всички аспекти на осъществяването на политиките на ЕС;

3. подкрепя инициативата на Комисията да допълни Регламента за общите разпоредби (ROP) с европейски кодекс за поведение за партньорство (ЕКПП) — документ, чрез който **се конкретизира и разширява** процесът на партньорство в подготовката, осъществяването и оценката на програмите, финансирани по Общата стратегическа рамка (ОСР);

4. изразява дълбоко разочарование от решението на Съвета да премахне Кодекса за поведение от преговорния пакет, като по този начин пренебрегва позициите, заети от Европейския парламент и КР, които ще продължат да защитават необходимостта от такъв инструмент в рамките на програмния период, обхващащ 2014-2020 г.;

5. в светлината на горното призовава Комисията да гарантира, че в ЕКПП е постигнат **истински баланс** между необходимостта държавите членки да спазват изискванията за партньорство, посочени в документа, и тяхното право да запазят специфичните си разпоредби и съществуващи практики;

6. във връзка с това предлага да се обмисли въвеждането в проекта за ЕКПП на процедура за **предварително съгласуване** на метода, който отделните държави членки ще прилагат за спазване на изискването за партньорство в съответствие със своите специфични условия. Договорените по този начин разпоредби ще предоставят на Комисията основа за проверка на съответствието между договорите за партньорство и програмите и изискванията на ЕКПП;

7. изтъква и подчертава, че политиката на сближаване изначално **съчетава стратегическото измерение с децентрализация на отговорностите** към местните и регионалните

власти, които разполагат с експертния и практическия опит, задължителни за ефективното изпълнение в държавите членки. Веднъж щом се постигне съгласие с Комисията по общата стратегия, вземането на основни решения по въпроси като избора и управлението на проектите често пъти е от компетентността на регионите;

8. подчертава, че поради това партньорството е съществена предпоставка за повишаване на **ефективността** на политиката на сближаване, тъй като позволява стратегическите насоки, определени от Европейския съюз, да се адаптират към местните и регионалните предизвикателства. На практика само система за **многостепенно управление**, в която участват всички равнища, може да съчетава тези две измерения ефективно. Местните и регионалните власти са основни участници в многостепенното **управление** и поради това не могат да бъдат слагани в една и съща категория с партньорите от **неправителствения** сектор;

9. същевременно **не одобрява** в процедурите за партньорство да се използва подход, при който се осъществява многостепенно управление, което на практика отнежда по-голяма роля на по-високите ешелони на управление, отколкото на по-ниските. С ЕКПП би трябвало решително да се насърчат държавите членки да предприемат ефективни действия, за да не допускат възникването на такива ситуации;

10. призовава местните и регионалните власти да бъдат **включени** пълноценно в **подготовката на договорите за партньорство** между Комисията и държавите членки, както и да се постави изискване в тези договори да има разпоредба, съдържаща договорените правила за сътрудничество между националните и местните или регионалните власти, което би могло да бъде включено като едно от предварителните условия на Общия регламент;

11. би желал местните и регионалните власти да изпълняват основна роля при **определяне и осъществяване на инвестиционните приоритети в регионалната политика**; затова призовава Комисията да утвърди водещата роля на местните и регионалните власти по отношение на другите партньори, посочени в ЕКПП;

12. одобрява заявеното от Комисията намерение в ЕКПП да бъдат формулирани само **минимални** изисквания към държавите членки за участието на партньорите на различните етапи от програмирането; същевременно изразява надеждата, че изискванията ще бъдат достатъчно високи и ясни, за да гарантират истинско партньорство по най-важните въпроси;

13. подчертава по-специално значението на принципите на **субсидиарност и пропорционалност**, които от една страна трябва да позволят и да увеличат участието в партньорства на публични органи от равнището, което отговаря на териториалния обхват на дадена програма, и от друга — да гарантират степен на участие на партньорите, която да съответства на техния потенциал и роля в осъществяването на програмата;

14. насочва вниманието към факта, че държавите членки **се различават значително** не само по своите институции и политическа култура, но и по територия, численост и териториално разпределение на населението. На практика на национално, регионално и местно равнище тези разлики пораждаат много разнообразни ситуации в отделните държави членки, които оказват своето влияние върху методите за осъществяване на партньорствата;

15. приветства факта, че Комисията възнамерява да приеме ЕКПП под формата на делегиран акт **веднага** след влизането в сила на Регламента за общите разпоредби. В случай че се реши да се даде на документа друга правна форма, Комитетът би призовал за решения, които да гарантират истинско и висококачествено подобрене на спазването на принципите на партньорство през бюджетния период 2014-2020 г.;

Партньори

16. посочва, че **в проекта на ЕКПП потенциалните партньори са разделени на три групи**: (а) регионални и местни публични органи, (б) икономически и социални партньори и (в) структури, представляващи гражданското общество, включително партньорите от областта на опазването на околната среда, неправителствените организации и организациите, отговарящи за утвърждаване на равенството и недискриминацията — това разделение поставя на едно и също ниво субекти от много различен вид и с различни възможности за упражняване на истинско въздействие върху осъществяването на програмите;

17. смята, с оглед на изложеното по-горе, че е необходимо да се определи **подходяща йерархия на партньорите**. В такава йерархия на партньорите на първо място трябва да се поставят **местните и регионалните власти**, тъй като те имат политическата легитимност и затова носят едновременно политическа и финансова отговорност. От това произтича задължението им да представляват общите интереси. Освен това те отговарят за осъществяването на редица програми и проекти. Също така в някои държави с децентрализирано управление регионалните власти имат законодателни правомощия;

18. посочва, че изразът, според който регионите са основни участници в организирането на партньорството в „децентрализираните“ държави членки, не трябва да се тълкува в смисъл, че в другите държави членки тази роля трябва да се изпълнява от националните власти;

19. споделя възгледа на Комисията, че е особено **важно да се изберат институции, организации и групи**, които могат да упражняват истинско **влияние** върху осъществяването на дадена програма или които са засегнати в значителна степен от осъществяването ѝ;

20. приветства факта, че Комисията признава **вече създадените** от държавите членки процедури и техники за осъществяване на партньорство (семинари, проучвания, форуми, консултации, заседания), като същевременно обръща внимание на необходимостта от отчитане на **революционните промени, настъпили във формите на социално общуване** във връзка с разпространяването на новите телекомуникационни технологии. ЕКПП би трябвало да насърчава държавите членки да действат по-смело и новаторски в тази насока. Това е необходимо и за да се привлекат най-младите граждани в процеса на партньорство;

21. споделя загрижеността на Комисията за включването на представители на **най-уязвимите и маргинализирани групи**. Не е необходимо обаче те да бъдат точно изброявани в общия документ, тъй като в зависимост от местните условия и конкретните програми могат да участват различни групи;

22. изтъква обаче, че предвид опита от миналото, когато осъществяването на някои инициативи пораждаше социални **конфликти**, ЕКПП би трябвало да насърчи държавите членки да включат представители на групи и структури, които биха могли да имат критичен поглед върху осъществяването на дадена програма в процеса на партньорство на ранен етап;

Регионални, местни, градски и други публични органи

23. изтъква, че **партньорите, които представляват регионалните и местните общности**, независимо от своите официални правомощия в отделните държави членки, изразяват общи възгледи, ценности и интереси. Във връзка с това тяхната позиция като партньори е обективно различна от позицията на секторните и социалните партньори, които представляват възгледи, ценности и интереси на отделни групи. Този факт би трябвало да намери **ясно отражение** в ЕКПП;

24. предлага в ЕКПП изрично да се посочат видовете териториални органи, които могат да участват в процеса на партньорство. Това се отнася най-вече за онези структури, които не са териториални единици на дадена държава членка: **функционални области** (градски, селски, инфраструктурни, природни, трансгранични, крайбрежни и др.), териториални групи за сътрудничество между общините и мрежи от градове за сътрудничество;

25. подкрепя намерението на Комисията да **изисква**, в контекста на ЕКПП, **регионалните власти, които управляват програмите, да организират**, на всички равнища на внедряване на програмата, **партньорство** между представителите на местните и градските власти, икономическите и социалните партньори и гражданското общество, включително партньорите от областта на опазването на околната среда, неправителствените организации и организациите, отговарящи за утвърждаване на равенството и недискриминацията;

26. предлага **градските власти и представителите на функционалните градски зони** да участват в процесите на партньорство не само когато осъществяват интегрирани териториални инвестиции (ИТИ), а винаги, когато това е полезно в контекста на дадена програма;

Икономически и социални партньори

27. изразява съгласие с Комисията, че в партньорството на **организациите на работниците и работодателите** трябва да се гарантира **равнопоставеност**. Трябва обаче да се отчита, че тези структури имат много различни равнища и методи на организация в различните държави членки. В много сектори естеството на работата всъщност прави невъзможно създаването на организации на работниците. В ЕКПП би трябвало да се включат препоръки, които, без да налагат конкретни решения, да изискват от държавите членки да изготвят процедури за сътрудничество с икономическите и социалните партньори, като отчитат националните, регионалните и дори местните характеристики;

28. изтъква, че предвид ситуацията на много от европейските пазари на труда, **организациите или институциите, представляващи търсещите работа**, особено младите и висококвалифицираните, би трябвало да бъдат включени сред споменатите социални партньори;

Структури, представляващи гражданското общество, включително партньорите от областта на опазването на околната среда, неправителствените организации и организациите, отговарящи за утвърждаване на равенството и недискриминацията

29. изцяло подкрепя предложението на Комисията партньорството с многобройните и разнообразни организации на гражданското общество да се основава на партньорство с техните **представителни организации**, както и да се подкрепя развитието на различни форми на **работа в мрежа и сътрудничество** между отделните организации, участващи в партньорството;

30. изтъква, че в ЕКПП би трябвало да се посочат ясни и прозрачни **критерии за избор на представителите на НПО**, главно въз основа на техните компетенции и предишен опит в областта, обхваната от съответната програма;

Процесът на партньорство

Адаптиране на партньорството към програмата

31. изтъква необходимостта от **адаптиране на партньорите към вида програма**, изразява съмнение относно това дали програмите могат да се групират според вида фонд (Европейски земеделски фонд за развитие на селските райони, Европейски фонд за регионално развитие, Европейски фонд за морско дело и рибарство, Кохезионен фонд, Европейски социален фонд), особено предвид плановите програмите да се съфинансират от няколко фонда. Изборът на партньорите би трябвало да се определя от вида на програмата и сферата на дейност;

32. предлага в ЕКПП да се включи общ принцип, според който признаването на конкретен вид партньор като **основен** да не изключва автоматично други структури от участие в партньорството, ако участието им е оправдано;

33. изтъква, че във финансираните от Европейския фонд за регионално развитие или Кохезионния фонд програми е

необходимо да се гарантира, че в партньорството участват организациите, представляващи групи от **регионалните и местните общности, включително трансгранични групи**;

34. смята, че във всички подходящи програми е необходимо **структурите за НИРД** да бъдат включени като партньори, като обхватът и формата на партньорството съответстват на техните специфични характеристики. Това произтича от сложността на съвременните процеси на развитие и от необходимостта да има достъп до подробни експертни познания, за да се влияе ефективно върху тези процеси;

Привличане на партньорите в изготвянето на програмни документи

35. изразява съгласие с предложението от Комисията подход за привличане на партньорите на **възможно най-ранен етап от програмирането**, както и с идеята за разделяне на тези партньорства от процедурата за стратегическа екологична оценка (СЕО);

36. подчертава по-конкретно значението на **включването на местните и регионалните власти** в следните етапи от програмирането: (1) анализ на нуждите и предизвикателствата, разгледани в Общата стратегическа рамка (ОСР), (2) избор на цели и приоритети, и (3) координиране на механизмите, за да се получат синергии в полза на развитието; същевременно насърчава държавите членки да опишат подробно как възнамеряват да гарантират подобни партньорства;

Изготвяне на договори за партньорство

37. предлага да бъдат определени някои общи изисквания към държавите членки за разработване на процедури, гарантиращи истинско партньорство, при изготвяне на договорите за партньорство;

38. счита, че компетентните местни и регионални власти би трябвало да участват в процеса на преговори във връзка с изготвянето на **договори за партньорство** както на национално, така и на регионално равнище;

39. оценява положително факта, че проектът на ЕКПП отразява инициативата на Комитета на регионите за **Териториални пактове за „Европа 2020“** като основен компонент на многостепенното управление; същевременно смята, че този инструмент не се използва в достатъчна степен;

Принципите за участие в партньорство

40. **приема и подкрепя изискванията**, изложени в проекта на ЕКПП, държавите членки да създадат **ясни процедури за партньорство** относно следните въпроси: (1) предоставяне на документите на ранен етап; (2) предоставяне на достатъчно време на партньорите за да се запознаят с документите, както и за допитване и изпращане на бележки; (3) гарантиране на наличието на информационни канали; (4) осигуряване на прозрачни отговори на направените предложения и коментари; и (5) разпространяване на резултатите;

Информация в програмните документи за осъществяване на партньорствата

41. **приема и подкрепя изискванията**, изложени в проекта на ЕКПП, държавите членки да включат в договорите за партньорство подробни принципи за партньорство. Такива изисквания обаче трябва да отчитат конкретната ситуация във всяка държава членка. Това се отнася най-вече до публичните власти на регионално и местно равнище;

Състав, роля и процедури на комитетите за мониторинг

42. изразява съгласие с Комисията, че **комитетите за мониторинг играят ключова роля** в осъществяването на всички програми, обхванати от Общата стратегическа рамка (ОСР) на Европейския съюз; приема и подкрепя подробните изисквания, изложени в проекта на ЕКПП, към държавите членки относно участието на партньорите, по-конкретно публичните власти на регионално и местно равнище, при създаване на комитетите за мониторинг. Тези власти трябва да участват в текущата дейност на **комитетите за мониторинг** и в изработването на официалните принципи, от които се ръководи тази дейност;

Участие на партньорите в избора на проекти

43. приема съдържашото се в проекта на ЕКПП предложение управляващите органи да определят подробни изисквания с оглед на: (1) включване на подходящите партньори в определянето на принципи за **покани за представяне на предложения** и оценка на проектите; (2) ефективно **предотвратяване на конфликти на интереси между партньорите**; (3) гарантиране на редовно сменяне на хората, които представляват партньорите, участващи в конкурси за проекти; и (4) гарантиране, че партньорите са изцяло наясно със своите **задължения**, произтичащи от участието им в процедурите за избор на проекти. Местните и регионалните власти изпълняват особено важна роля в избора на проекти, които се очаква да имат териториално въздействие;

Включване на партньорите в етапите на отчетност и оценка

44. приема съдържашото се в проекта на ЕКПП предложение управляващите органи да определят подробни изисквания за включване на **партньорите в изготвянето на годишните отчети** по осъществяване на програмата, както и в периодичните отчети по осъществяване на Договорите за партньорство през първата половина на 2017 г. и на 2019 г., особено във връзка с информацията, която те подават за постигнатото и ролята на партньорите в осъществяването;

45. изразява съгласие с настояването на Комисията управляващите органи да изготвят план за оценка за всяка програма по Общата стратегическа рамка (ОСР); смята също така, че е много необходимо да се мотивира **приемането на диференцирани правила за изготвянето на планове за оценка** на програмите, финансирани от Европейския фонд за регионално развитие (ЕФРР), Европейския фонд за морско дело и рибарство (ЕФМДР), Кохезионния фонд (КФ) и Европейския социален фонд (ЕСФ) от една страна, а от друга — от Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони (ЕЗФРСР);

Помощ за партньорите

46. за някои партньори, в частност за структурите, представляващи гражданското общество, включително партньорите от областта на опазването на околната среда, неправителствените организации и организациите, отговарящи за утвърждаване на равенството и недискриминацията, поради недостатъчно познания и ограничени ресурси би могло да се окаже трудно да участват активно в партньорския процес;

47. поради това Комитетът на регионите приема и подкрепя изложеното в проекта на ЕКПП предложение държавите членки да заделят известна част от финансирането, определено за техническа помощ, за подкрепа на по-слабите партньори.

Брюксел, 29 ноември 2012 година

Председател
на Комитета на регионите
Ramón Luis VALCÁRCEL SISÓ

Становище на Комитета на регионите относно „Водено от общностите местно развитие“

(2013/С 17/05)

КОМИТЕТЪТ НА РЕГИОНИТЕ

- смята, че за следващия програмен период трябва да се предвиди повече финансиране от ЕС в подкрепа на местното развитие, за да се даде възможност на гражданите да припознаят в по-голяма степен целите на стратегията „Европа 2020“ и да се улесни и насърчи икономическото възстановяване и създаването на заетост;
- смята, че ВОМР е един от най-новаторските аспекти на предложения за 2014-2020 г. законодателен пакет, и че използването му трябва силно да се насърчава;
- набляга на факта, че ВОМР в РОР е единствената разпоредба, която предвижда истински синергии на етапа на изпълнението, които да се получат от съчетаването на Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони, Европейския фонд за морско дело и рибарство и структурните фондове и Кохезионния фонд; затова ВОМР може да представлява „едно гише“ за местните бенефициери и да позволи разходване по интегриран и опростен начин на място;
- смята, че ВОМР е основен инструмент за хармоничното развитие на градските и селските райони, чрез който да се укрепи капацитетът за изграждане на връзки с околните крайградски и селски райони;
- приканва Комисията да вземе предвид констатациите на Сметната палата и на други доклади и оценки, за да гарантира, че поуките, извлечени от LEADER и URBACT, наистина могат да доведат до много по-стабилен, прозрачен и отговорен модел на ВОМР;
- призовава Комисията да подготви колкото се може по-бързо общи и опростени примерни насоки за осъществяване на ВОМР в най-важните области.

Докладчик

Graham GARVIE (UK/АЛЦЕ), член на Съвета на графство Scottish Borders

Отправни документи**I. ПОЛИТИЧЕСКИ ПРЕПОРЪКИ**

КОМИТЕТЪТ НА РЕГИОНИТЕ

1. приветства предложенията на Комисията за следващия програмен период, в които отново се обръща специално внимание на местното развитие във всички политики на ЕС, свързани с въпросите на регионите, селските райони и моретата;
2. смята, че местното развитие е част от по-широкия подход на ЕС за териториално развитие;
3. смята, че е по-добре местното развитие да се разглежда като холистична концепция с ударение върху предизвикателствата и потенциала на регионите от всички видове — градски, селски, градкоселски (rurban) или функционални райони;
4. смята, че за следващия програмен период 2014-2020 г. трябва да се предвиди повече финансиране от ЕС в подкрепа на местното развитие, не само за да се даде възможност на гражданите да припознаят в по-голяма степен целите на стратегията „Европа 2020“ и да се улесни постигането им, но също и за да се улесни и насърчи икономическото възстановяване и създаването на заетост в зоните, особено силно засегнати от настоящата икономическа и финансова криза;
5. твърди, че подходът за местно развитие може да бъде приложен чрез различни инструменти, като един от вариантите, предложени от Комисията, е новият инструмент „Водено от общностите местно развитие“ (ВОМР); при все това концепцията за местно развитие има по-обширно значение и трябва да отчита институционалната рамка и практиката във всяка държава членка на ЕС;
6. приветства горещо факта, че в предложението за Регламент за общите разпоредби (РОР) една цяла глава е посветена изрично на ВОМР като инструмент;
7. набляга на факта, че споменаването на ВОМР в РОР е единствената разпоредба, която предвижда истински синергии на етапа на изпълнението, които да се получат от съчетаването на Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони (ЕЗФРС), Европейския фонд за морско дело и рибарство (ЕФМДР) и структурните фондове (Европейски фонд за регионално развитие (ЕФРР), Европейския социален фонд (ЕСФ) и Кохезионния фонд. Следователно ВОМР е от голямо значение за утвърждаване на доверието в политиката на сближаване, тъй като демонстрира, че различните фондове на ЕС могат наистина да се използват съвместно по интегриран и ефективен начин;
8. смята, че този инструмент може едновременно да се използва, за да се гарантира в по-голяма степен икономическото, социалното и териториалното сближаване в Европейския съюз, както и за осъществяването по места на единадесетте тематични цели на Общата стратегическа рамка (ОСР) и впоследствие посредством него и стратегията „Европа 2020“. Желаете обаче да подчертае, че трябва да се удължи срокът за разработване на стратегията за местно развитие;
9. смята, че в тези трудни кризисни времена, белязани от икономически спад, повече от всякога е наложително да се премахнат изкуствените пречки между различните фондове на ЕС, за да могат да бъдат използвани по места и в градските, и в селските райони, като се отчетат по-добре и се акцентира на специфичните потребности на всяка територия;
10. изтъква, че изграждането на капацитет е основната характеристика на ВОМР, и че местните участници трябва да са обезпечени с достатъчно средства, за да могат да изготвят и осъществят своите местни стратегии;
11. изразява задоволство, че в РОР е предвидено областите по ВОМР да получат по-висока ставка за съфинансиране (а именно допълнително 10 % съфинансиране от ЕС за ЕФРР и ЕСФ, ако една цялостна ос се осъществява посредством ВОМР), и смята, че същите или подобни стимули трябва да ваят за всички фондове, включително най-вече за ЕФМДР;
12. подчертава, че основната добавена стойност на ВОМР е участието на местната общност, включително на частния и доброволческия сектор, посредством създаването на местни групи за действие (МГД), които ще изготвят интегрирани стратегии за местно развитие;

13. смята, че този възходящ подход към разходването на средствата от ЕС е в ярък контраст с низходящия, който иначе би преобладавал. Това превръща ВОМР в най-добрия практически пример за значението на принципа на субсидиарността на местно равнище и ще подпомогне осигуряването на по-голям ангажимент от страна на обществеността и информираността ѝ за подкрепяните от ЕС дейности по места;

Основни цели

„Европа 2020“ и Общата стратегическа рамка

14. припомня, че държавите членки и регионите имат пълна свобода при вземането на решението дали да използват ВОМР за ЕФРР и ЕСФ в своите договори за партньорство и оперативни програми;

15. смята, че наред с Програмата за градовете, интегрираните териториални инвестиции и плановете за съвместно действие ВОМР е един от най-новаторските аспекти на предложения за 2014–2020 г. законодателен пакет, и че използването му трябва силно да се насърчава;

16. смята, че ВОМР може да стане особено важен инструмент за улесняване осъществяването на целите, определени в Общата стратегическа рамка, и на Териториалната програма 2020 на местно равнище, тъй като ще позволи съвместно програмиране на политиките за изпълнението на стратегията „Европа 2020“;

17. смята, че ВОМР трябва да надгражда върху поуките, извлечени от предишните конкретни за всеки сектор инструменти, които бяха насочени към местното развитие, най-вече от LEADER за развитието на селските райони и от Европейския фонд за рибарство — инициативите по ос 4, както и от програмата „Мрежа за градско развитие“ (URBACT), предишната инициатива URBAN за устойчиво развитие в размирни градски зони и миналата инициатива EQUAL за борба с изолацията, дискриминацията и неравнопоставеността;

18. изразява загриженост, че при изготвянето на ОСР с предвидените за ВОМР дейности се поставя прекалено голям акцент върху разработването на стратегии и изграждането на капацитет. Въпреки че този процес се счита за особено важен, основният смисъл на ВОМР е да се постигнат осезаеми и значителни резултати посредством инвестиции, които могат да подобрят благосъстоянието на местната общност;

19. поставя под въпрос смисъла от споменаването на ВОМР в ОСР само при тематична цел 9: социално приобщаване. ВОМР е многофункционален инструмент, насочен към местната общност, чието разнообразно естество и предизвикателства далеч надхвърлят социалното приобщаване. По-конкретно ВОМР може да допринесе значително за компенсиране на сериозни

географски или демографски дисбаланси, които затрудняват икономическото и социалното развитие на някои региони;

20. поради това настоява за изменение на ОСР, така че ВОМР да се споменава във всички единадесет тематични цели по ОСР и по този начин да може да се прилага според местните обстоятелства, а не само за дейности за социално приобщаване;

21. подчертава, че местните групи за действие (МГД) по ВОМР трябва да могат да се възползват от допълнителното съфинансиране от 10 % независимо от това за постигането на коя от тематичните цели на ОСР ще работят. Особено важно е тези допълнителни 10 % да могат да се дават дори когато предвидената в POP сума за социално приобщаване не е заделена изключително само за ВОМР;

Конкретна добавена стойност

22. смята, че елементите на ВОМР, които добавят стойност, са: участието, консултирането и сътрудничеството на местното население и на всички публични и частни участници; постигането на съответствие на стратегията за местно развитие със специфичните потребности на територията; силното влияние върху сътрудничеството на много равнища и между секторите; използването на стабилните опит и познания за местните условия; капацитетът за иновации на местните общности; и интегрираният, многосекторен подход, определени на място действия и резултати; гъвкав и стратегически подход;

23. смята, че подходът за местно развитие в рамките на ВОМР отговаря и на необходимостта от по-ясно ориентирана към резултатите политика на сближаване, като предизвикателствата се преодоляват на подходящото териториално равнище, както и че този подход ще предостави допълнителни правомощия на местното население и органите на местното самоуправление, за да изпълняват активна роля в постигането на целите на политиките на ЕС и в частност на стратегията „Европа 2020“;

24. набляга на факта, че ВОМР може да представлява „едно гише“ за местните бенефициери, което ще позволи средствата по ОСР да се разходват по интегриран и опростен начин на място. Потенциално това би било огромна стъпка напред към гарантиране на общините на способност да изготвят интегрирани проекти, които да получават съфинансиране от редица фондове на ЕС;

25. твърди, че поради своето интегрирано естество и участието на местното население, а и от структурна гледна точка ВОМР е по-подходящ за подкрепа на диверсификацията на дейностите, развитието и икономическите и социалните иновации отколкото низходящите процеси със стандартизирано прилагане;

26. смята, че ВОМР ще улесни осъществяването на новаторски проекти, които иначе не биха били включени в оперативните програми. Главната добавена стойност на партньорствата за местно развитие се състои в начина, по който те се възползват от разнообразния опит в МГД, които в процеса на работа с бенефициерите за разработването на първоначалните кандидатури за финансиране ще подобрят тяхното качество и ще спомогнат за това те да бъдат по-съобразени с конкретните местни нужди;

27. приканва държавите членки и регионите да обърнат особено внимание на включването на конкретна ос за ВОМР в техните споразумения за партньорство или оперативни програми, тъй като то би могло да донесе по-голяма добавена стойност за техните механизми за разпределяне на средствата от ЕС отколкото обичайните низходящи програми;

Мащаб

28. приканва Комисията и държавите членки да гарантират, че има достатъчно критична маса както по отношение на размера на Местните групи за действие, така и за средната финансова сума, за която МГД по ВОМР могат да очакват да са отговорни. Текущият опит от LEADER и от Ос 4 на ЕФР подсказва, че отделните МГД по ВОМР могат да обхващат общо население на площта на МГД в порядъка от 5 000 до 150 000 души, а по една интегрирана местна стратегия от фондовете на ЕС могат да бъдат усвоени средно от 2 милиона евро до 10 милиона евро през седемгодишния период;

29. смята обаче, че ВОМР има потенциала в някои случаи да постигне и по-голяма от посочената в параграф 28 критична маса и че трябва да бъдат разрешени аргументирани изключения за по-големи градски и географски области като острови или отдалечени райони, при положение че се запази водещата роля на общността;

Интегрирано териториално развитие

30. напомня, че ВОМР като избираем инструмент за подпомагане на местното развитие посредством всички фондове на РОР е свързан с други инструменти като интегрираните териториални инвестиции (ИТИ) и допринася за осъществяването на по-широка стратегия за развитие, която дава възможност за адаптиране на политиките на местно равнище;

31. подкрепя идеята в европейските и националните правила за прилагане да бъде ясно предвидено, че ИТИ и МГД могат да бъдат използвани, за да се осъществят съвместно местните амбиции в рамките на споделена стратегия, когато това се счита за подходящо. По-конкретно, правилата за прилагане би трябвало да позволяват и да улесняват това на една или повече

МГД да се възлага осъществяването в по-малък мащаб на част от дейностите, възложени на ИТИ за по-голяма географска област;

32. смята, че в тези случаи би било напълно разумно ИТИ също да получи допълнителните 10 %, предвидени за ВОМР;

33. напомня обаче, че добавената стойност на ВОМР е именно в участието на широката местна общност и в изричната връзка между съществуващите инструменти като LEADER и Ос 4 на ЕФР със структурните фондове;

ВОМР в градските и селските райони

34. смята, че при ВОМР участието на общността е особено подходящо за преодоляването на проблеми с географска концентрация, които изискват отклик от цялата общност;

35. изразява задоволство, че ВОМР може да бъде един от няколко възможни инструмента, чрез които да се изграждат приобщаващи градски райони с обществени услуги, достъпни за всички, които предотвратяват гетоизирането, откликват на намиращи се в бедност и насърчават социалните връзки в рамките на разнообразни общности, включително политики за насърчаване на активното дълголетие, социалните иновации и взаимната подкрепа между поколенията и културите;

36. счита, че макар целта на настоящото становище е да се разгледа използването на ВОМР в други области и сектори отвъд съществуващата и проверена употреба на LEADER в селските райони, като естествено продължение на LEADER след 2014 г. ВОМР може също да бъде един от няколко възможни инструмента, предназначени да отговорят на предизвикателствата пред селските райони по отношение на достъпност, икономическо развитие и диверсификация и поддържане на съществени услуги за населението, включително политики за насърчаване на активното дълголетие, социалните иновации и взаимната подкрепа между поколенията и културите;

37. смята, че в по-големите градски райони могат да съществуват няколко МГД по ВОМР на равнището на квартал или общност, които да позволят прилагането на възходящи решения към предизвикателствата, свързани с мястото, като многобройни лишения, влошаване на качеството на околната среда, пригодността за заетост на определени групи в неравносложно положение. Когато в една и съща област са активни повече от една МГД, те би трябвало да постигнат известна координация помежду си;

Подготвително действие RURBAN (Връзка между градските и селските райони)

38. смята, че ВОМР е основен инструмент за хармоничното развитие на градските и селските райони, чрез който да се укрепи капацитетът за изграждане на връзки с околните крайградски и селски райони, който помага да се избегне неовладяното разрастване на градовете, насърчава оформянето на балансирана мрежа от малки и средни градове и утвърждава връзките между производители и потребители на местните селскостопански продукти;

39. приветства подготвителното действие RURBAN, чиято цел е да обедини примери от актуалните научни изследвания и развитието на политиките в областта на съществуващите партньорства между градските и селските райони. КР желае то да се развие преди началото на периода 2014-2020 г. и да се превърне в програма за насърчаване на обмена на добри практики, партньорска проверка, определяне на новаторски решения и работа в мрежа, която да може да се използва от новите партньорства за ВОМР;

40. държи също така да припомни предложението на КР за създаване на оперативна програма, наречена RURBACT, която да даде възможност за насърчаване на обмена на добри практики и за изграждане на мрежи за решаване на проблеми, свързани с градовете и селата ⁽¹⁾;

41. смята, че в ЕС съществуват различни форми на партньорства между градските и селските райони, които са силно повлияни от националните политически и административни системи. Затова всяка форма на намеса от страна на ЕС трябва да бъде достатъчно гъвкава, за да отчита този широк спектър от системи на управление;

42. счита за основно предизвикателство необходимостта от преодоляване на сегашното географско и секторно разделение на фондовете на ЕС. Оперативните програми са предимно секторни, а новите инструменти като ВОМР и в частност ИТИ биха могли да осигуряват необходимия териториален подход за преодоляване на секторното разделение;

43. смята, че инструментът ВОМР, който е насочен към отношенията между градските и селските райони, трябва да отчита факта, че националните условия са много различни, особено връзките между градските и селските райони във всички държави членки (по-големи разлики в благоденствието между градските и селските райони, по-малък капацитет) или между страните с много общини (където трябва да има сътрудничество отвъд местните граници, за да се трупва критична маса)

или тези с по-големи общини (където местните партньорства се осъществяват най-вече в рамките на местната зона);

Крайбрежни риболовни общности

44. отбелязва, че ВОМР може да се прилага успешно и в области с конкретни секторни проблеми. Така е например при сегашната Ос 4 на Европейския фонд за рибарство, при която се използва методологията на ВОМР в помощ на местните риболовни общности и на риболовния сектор;

45. отчита, че на много места в Европа ВОМР може успешно да стъпи на съществуващите местни партньорства, финансирани от ЕЗФРСР и/или ЕФР; освен това в някои области вече се е доказало сътрудничеството между партньорствата по Ос 4 на ЕФР и LEADER, тъй като понякога те представляват един и същи орган. ВОМР ще позволи и да се направи връзката между интервенциите по ЕЗФРСР и ЕФМДР с тези по ЕСФ и ЕФРР, когато това е подходящо;

46. изразява основна загриженост от факта, че се очаква ЕФМДР да се управлява на равнището на държавите членки, а структурните фондове и LEADER често пъти са регионализирани. Това несъответствие ще бъде недостатък за ВОМР;

Партньорство

47. припомня, че Комитетът на регионите настоява да се преразгледа правилото, според което на публичните власти не се позволява да имат повече от 49 % от участието с право на глас, за случаите, при които вече съществуват институционализирани партньорства за местно развитие, и в такива случаи се застъпва за „балансирано представителство“ на различните сектори в местните групи за действие;

48. смята, че наред с другото трябва да има надеждни процедури за вземане на решения в МГД, ясно зададени още от самото начало, така че органите на местното самоуправление като демократично отговорните публични институции в местното партньорство да могат да управляват широката стратегия, като същевременно гарантират, че общините не доминират в МГД;

49. подчертава, че макар целта на ВОМР е да предостави правоощенение на местния частен и доброволчески сектор, трябва да се признае, че в тези механизми основна роля следва да играе местното самоуправление. Често пъти органите на местно самоуправление ще трябва да поемат инициативата, за да гарантират на управителните органи и на ЕК, че одитът и рисковете при вземане на законосъобразни решения ще се регулират подходящо, както и че е налице местен капацитет за ефективност на структурите и процедурите на МГД;

⁽¹⁾ Програмата RURBACT може да се опре на опита на мрежата RUR@CT, за да се отрази по-добре връзката между градското и селското измерение.

50. затова припомня, че ВОМР може да се организира по такъв начин, че на МГД да бъдат делегирани отговорности от управителните органи или от други местни и регионални изпълнителни органи, според случая, по подходящ начин, отразяващ действителния капацитет на МГД и необходимостта нейните решения да бъдат приобщаващи, прозрачни и отговорни;

51. призовава настоятелно Европейската комисия да вземе предвид вече съществуващите във всяка държава членка местни инициативи, за да свърже хармонично тези инициативи с новия инструмент за ВОМР;

Предизвикателства

52. приканва Комисията да вземе предвид констатациите на Сметната палата и на други доклади и оценки, за да гарантира, че поуките, извлечени от LEADER и URBACT, наистина могат да доведат до много по-стабилен, прозрачен и отговорен модел на ВОМР;

53. настоява още от самото начало да бъдат зададени ясни правила за избягване на конфликт на интереси, както и отчетността, общественият контрол, правилата за обжалване на решение и за прозрачност за МГД да бъдат най-малкото толкова строги колкото и съществуващите за местни съветници. И общините, и МГД трябва да бъдат прозрачно отговорни за обществените средства, които разходват, и за решенията, които вземат;

54. подчертава, че капацитетът е много важен въпрос, който трябва да бъде решен чрез изясняване и опростяване на процедурните и административните изисквания и, когато е възможно, чрез създаването на възможности за взаимодействие под формата на „обслужване на едно гише“ между фондовете, включително по възможност по електронен път;

55. смята, че това налага по отношение на одита и спазването на правилата за всички фондове да се направи много повече отколкото изискваното в момента. Също така тези изисквания трябва да бъдат пропорционални, иначе биха обезсърчили потенциалните местни бенефициери да кандидатстват за финансиране от ЕС;

56. поради това изразява загриженост, че може да се окаже, че ВОМР трябва да спазва различни за всеки фонд задължения за финансово управление и одит, като често пъти различни фондове се управляват вертикално от различни управляващи органи или министерства, което може да доведе до положение, при което интегрираните проекти, използващи два или повече фонда,

напредват с темпото на най-бавния от фондовете. Освен това е много важно споменатите управляващи органи да се въздържат от поставянето на собствени допълнителни и утежняващи процедурни изисквания;

57. подчертава, че изграждането на местен капацитет и стратегии представлява просто начин за постигане на целта, а тя е да се реализират материални инвестиции и измерими резултати в полза на местната общност посредством ВОМР;

58. смята, че във ВОМР трябва да се постави много по-силен акцент върху определянето и осъществяването на местните стратегии, чрез които да се постигне напредък към ясно определени резултати;

59. подчертава, че едно от основните предимства на ВОМР е новаторството, а то се постига чрез гъвкавост при реализацията. В това отношение чрез правилата на ЕС и на държавите членки не би трябвало да се налагат отгоре надолу уеднаквени мерки, тъй като в различните страни и региони правилата за избираемост и критериите за улесняване на местните решения на местните проблеми се определят отдолу нагоре;

60. смята, че трябва да има пряка и здрава връзка между определянето на местните стратегии и обмена на добри идеи и широкото им прилагане, особено по отношение на осъществяването на по-широкомасщабни интервенции по структурните фондове;

61. отбелязва, че съществува опасност управителните органи да не подкрепят интегрираните и ресурсоемки операции като ВОМР, ако съществуват по-лесни начини за изразходване на средствата. Но, ако се предостави повече техническа помощ, отколкото е на разположение в момента, ВОМР има много по-силно изразено качествено измерение и възможност за ангажиране на местната общност отколкото един низходящ подход;

62. посочва несъответствието между това да бъдат заделени 5 % от средствата за LEADER, но не и за другите фондове, когато се използва ВОМР. Призовава управляващите органи да помислят за прилагането на тези 5 % и към другите три фонда, когато се избере възможността за използване на ВОМР във всички фондове по POP, било на равнището на споразуменията за партньорство, било на оперативната програма;

63. смята, че трябва да се премахне настоящото разпокъсано разглеждане на темата за местното развитие в програмите, за да се увеличат видимото присъствие, отчетността, демонстрационният ефект от проектите, взаимното учене и трансферът на знания, особено по отношение на резултатите, които не могат да се осойността;

64. призовава четирите ресорни генерални дирекции на Комисията да подготвят колкото се може по-бързо общи и опростени примерни насоки за осъществяване на ВОМР в най-важните области като оценката на това доколко реалистично с фондовете по РОР могат да се осъществяват интегрирани местни програми и отделни проекти, допустими разходи, отчетност, сътрудничество, одит и методи за популяризиране и трансфер на познания, съобразени с правилата. В тази подготовка Комисията би трябвало да поведе стратегически диалог с експертите, занимаващи се с местното развитие на национално и регионално равнище, които биха могли да подскажат на кои въпроси трябва да отговарят насоките, както и възможните отговори и примери за съществуващи партньорства за местно развитие.

Брюксел, 29 ноември 2012 година.

Председател
на Комитета на регионите
Ramón Luis VALCÁRCEL SISO

Становище на Комитета на регионите относно „Модернизиране на държавната помощ на ЕС“

(2013/C 17/06)

КОМИТЕТЪТ НА РЕГИОНИТЕ

- приветства намерението на Комисията да се концентрира върху случаите с особено голямо въздействие на вътрешния пазар, като по този начин се постигне по-ясно определяне на приоритетите в процедурата за отпускане на държавна помощ, което да разтовари всички заинтересовани страни – Европейската комисия, държавите членки и регионалните и местните власти;
- отбелязва, че подходящи отправни точки за определянето на приоритети за държавна помощ с реално и съществено значение за вътрешния пазар могат да бъдат напр. уточняването на критерия за въздействие върху трансграничната търговия и конкретизирането на понятието за предприятие;
- настоява при това да се отчита обстоятелството, че плащания, свързани с дейности, които по същество са от изцяло местен характер, наистина могат юридически да се определят като държавна помощ, но могат да имат ограничено въздействие върху търговията между държавите членки;
- настоява за по-високи тавани за регламента относно минималната помощ, включително за съответно повишаване на специалните *de minimis*-тавани за услуги от общ икономически интерес (УОИИ), както и за разширяване на хоризонталните категории в оправомощаващия регламент, както и за съответно разширяване и уточняване в регламента за групово освобождаване като опции за постигане на целта на Комисията в рамките на настоящата инициатива за модернизиране;

Докладчик	г-н Clemens LINDEMANN (DE/ПЕС) Управител на окръг Саарпалц
Отправен документ	Съобщение от Комисията до Европейския парламент, до Съвета, до Европейския икономически и социален комитет и до Комитета на регионите — Модернизиране на държавната помощ на ЕС COM(2012) 209 final

I. ПОЛИТИЧЕСКИ ПРЕПОРЪКИ

КОМИТЕТЪТ НА РЕГИОНИТЕ

Общи бележки

1. приветства факта, че Комисията признава, че правилата за държавната помощ са се превърнали във фрагментирана и сложна обща правна рамка, която значително натоварва всички заинтересовани страни, независимо от степента на въздействието върху вътрешния пазар;

2. настоява поради това за сериозно опростяване на правилата за държавна помощ и за концентрирането им върху основните случаи, за подобряване на практическата им приложимост, както и за ускоряване на процедурите и намаляване на техния брой;

3. приветства в този смисъл заявеното от Европейската комисия предстоящо опростяване на правилата и уточняване на важни понятия;

4. приветства намерението на Комисията да се концентрира върху случаите с особено голямо въздействие на вътрешния пазар, като по този начин се постигне по-ясно определяне на приоритетите в процедурата за отпускане на държавна помощ, което да разговори всички заинтересовани страни – Европейската комисия, държавите членки и регионалните и местните власти;

5. отбелязва, че подходящи отправни точки за определянето на приоритети за държавна помощ с реално и съществено значение за вътрешния пазар могат да бъдат напр. уточняването на критерия за въздействие върху трансграничната търговия и конкретизирането на понятието за предприятие;

6. призовава Европейската комисия да изясни въпроса при какви условия може да се приеме, че е налице пречка пред търговията между държавите членки, и кога дадена дейност не оказва въздействие върху вътрешния пазар.

7. настоява при това да се отчита обстоятелството, че плащания, свързани с дейности, които по същество са от изцяло местен характер, наистина могат юридически да се определят като държавна помощ, но могат да имат ограничено въздействие върху търговията между държавите членки;

8. предлага, при отказ за общо освобождаване на тези компенсаторни плащания, поне да се обмисли алтернативата за опростена процедура;

9. предлага понятието за предприятие да се изясни чрез точни разграничения между стопанска и нестопанска сфера – напр. с помощта на критерии – и чрез изготвяне съвместно от държавите членки и Комисията на специфични за отделните държави членки списъци. Докато абстрактните критерии отчитат и развития в динамика, съвместно изготвените списъци създават правна сигурност за определените области. Това би облекчило работата на местните и регионалните органи, а също и на Комисията;

10. в случай че този вариант бъде отхвърлен, предлага като алтернатива да бъдат по-подробно описани предпоставките, при чието наличие в тези области може да се говори за стопанска дейност;

11. смята, че в социалния, културния и образователния сектор, както и при неикономически услуги от общ интерес не се прилага непременно понятието за предприятие;

12. подчертава, че не е необходимо за всяка много ограничена по обем и обхват помощ да се извършва уведомяване на Европейската комисия и че в това отношение държавите членки би трябвало сами да поемат отговорност за прилагането на законодателството в областта на държавните помощи (напр. чрез освобождаване или чрез правила *de minimis*);

13. настоява за по-високи тавани за регламента относно минималната помощ, включително за съответно повишаване на специалните *de minimis*-тавани за услуги от общ икономически интерес (УОИИ), както и за разширяване на хоризонталните категории в оправомощаващия регламент, както и за съответно разширяване и уточняване в регламента за групово освобождаване като възможни варианти за постигане на целта на Комисията в рамките на настоящата инициатива за модернизиране;

14. подчертава необходимостта общите разпоредби за държавната помощ, на които се основава това модернизиране, да бъдат по-категорично разграничени от правилата за държавната помощ при УОИИ (т.нар. пакет *Almunia*), най-вече с оглед на гранични случаи, в които категоризирането на такава услуга не е еднозначно;

Да се вземат в по-голяма степен предвид целите на стратегията „Европа 2020“

15. приветства една по-подчертана насоченост към целите на стратегията „Европа 2020“. Не бива обаче накрая вместо желаното опростяване да се стигне до по-обхватна и по-сложна правна уредба за публичните власти;

16. подчертава значението, което имат за местните и регионалните власти насоките за регионалната помощ, тъй като чрез тях се предопределя кои сектори могат да бъдат подпомагани и в кои области. Във връзка с това местните и регионалните власти би трябвало да разполагат със свобода на преценка по отношение на подпомагането на корпоративни структури, независимо от техния мащаб, и в подпомаганите региони

17. подчертава необходимостта да се създаде възможност за гъвкаво и съответстващо на местните условия подпомагане там, където има потребност от мерки за подкрепа, и – предвид демографските промени или постоянните неблагоприятни природни условия особено в селските или планинските райони;

18. настоява за по-широко поле за маневриране, за да могат да се изготвят стратегии за развитие и мерки за подпомагане, адаптирани към регионалното и местното равнище, и да се даде възможност за местни и регионални бюджети;

19. настоява при преработването на регионалните насоки за периода 2014–2020 г. в областта на държавните помощи да не се стига до необосновани различия между държавите членки по отношение на максималния брой жители и в бъдеще да бъдат вземани предвид и големите предприятия във всички области;

20. затова приветства инструмента за интегрирани териториални инвестиции. Той разкрива поле за формиране на политиките на местно равнище и дава възможност за многосекторни инвестиции;

21. приветства факта, че Европейската комисия се стреми към по-силно интегриран подход и по-добра координация на мерките за подпомагане;

22. приветства възможността за комбиниране на инструменти за подпомагане и на финансиране от няколко фонда и свързаното с това подобряване на устойчивото използване на регионалните помощи;

23. в този контекст и с оглед на преразглеждането на насоките за държавните помощи за регионите настоява държавните помощи за УОИИ, които, в съответствие с *решението от 20 декември 2011 г. във връзка с прилагането на член 106, параграф 2 от ДФЕС относно държавните помощи под формата на компенсации за предоставени обществени услуги на някои предприятия, на които е възложено управлението на услуги от общ икономически интерес*, се считат а priori за съвместими с Договора и същевременно могат да бъдат съфинансирани от структурните фондове, да не бъдат включвани в изчисляването на пределните стойности на интензитета на регионалните помощи или пък да бъдат включвани в много малка степен. Подобно пояснение би

трябвало да бъде включено или чрез изменената версия на насоките за държавните помощи за регионите или чрез съобщение относно режима на държавната помощ, приложим към структурните фондове, с които се съфинансират УОИИ;

24. приканва настоятелно Комисията да признае, че независимо от мандата за обществена услуга, финансирането на публични инфраструктурни проекти с публични средства не би трябвало да се разглежда като държавна помощ;

25. подчертава колко е важно да се изясни приложимостта на режима на държавните помощи към инфраструктурата в светлината на затрудненията, свързани с тълкуването на решението на Първоинстанционния съд от 24 март 2011 г. по делото *Freistaat Sachsen u Land Sachsen-Anhalt (T-443/08) u Mitteldeutsche Flughafen AG u Flughafen Leipzig-Halle GmbH (T-455/08) срещу Европейската комисия*, което доведе до значителни закъснения в провеждането на предварителната проверка на близо 200 инфраструктурни проекта, финансирани от структурните фондове;

Опростяване на правилата за държавната помощ

26. подкрепя намерението на Комисията в отделно съобщение да разясни обобщено понятието „държавна помощ“ въз основа на практиката за вземане на решения и на съдебната практика и последователно да прилага това понятие;

27. призовава с тълкувателните съобщения да не се създава нужда от допълнителни интерпретации. Използването на неопределени правни понятия следва да се избягва напълно;

28. подкрепя намерението на Комисията да съгласува в по-голяма степен многобройните текстове от вторичното право и актовете без обвързваща сила в областта на държавната помощ (регламенти, съобщения, насоки и др.) и да ги обедини в случаите, в които това е възможно;

29. отхвърля по принцип включването от страна на ЕК на допълнителни съображения за качество и ефикасност в оценката за съвместимост. Аспекти като качество и ефикасност, които още повече ограничават свободата на преценка на местните и регионалните администратори на държавна помощ, принципно не попадат в обсега на компетентност на Комисията, определен в главата „Правила на конкуренция“ в ДФЕС. Решенията относно качеството и ефикасността следва да останат в правомощията на властите по места в духа на свободата на действие на местно равнище;

30. отбелязва, че постоянно увеличаващите се задължения за докладване на националните органи водят до огромно бюрократично натоварване както за държавите членки, така и за Комисията;

31. настоява, по-специално с оглед на намаляването на бюрократията, към което се стреми ЕС, за въвеждането на система на проверки на случаен принцип, така че под определен финансов таван пълното докладване да може да отпадне изцяло;

Преразглеждане на законодателните актове

32. в рамките на модернизиранието на законодателството на ЕС относно държавната помощ се преразглеждат общо четири законодателни текста, като целта е по-ясно определяне на приоритетите:

а) Преразглеждане на Регламента *de minimis* на Комисията

Регламент (ЕО) № 1998/2006 на Комисията от 15 декември 2006 година за прилагане на членове 87 и 88 от Договора (членове 107 и 108 от ДФЕС) към минималната помощ

33. приветства намерението на Комисията да се прехвърли повече отговорност на равнище държави членки в случаите на държавна помощ в по-малки размери. Това би трябвало обаче да бъде валидно по принцип, а не само за помощ в малки размери. По такъв начин от една страна съществено се облекчава работата на Комисията, а от друга страна общинските органи също биха имали полза, тъй като органите на национално равнище са по-близо до потребностите на общините, отколкото Комисията;

34. настоява таванът в общия регламент относно минималната помощ да се повиши от 200 000 евро на не по-малко от 500 000 евро за период от три данъчни години, в духа на съсредоточаването върху особено съществени за вътрешния пазар случаи, към което Комисията основателно се стреми;

35. обръща внимание, че отделният регламент *de minimis* относно УОИИ, в който се предвиждат повишени тавани, беше изготвен с оглед на по-ниските максимални стойности в общия регламент за минималната помощ и за да се разграничи от тях;

36. ето защо настоява за значително повишаване на тавана за тези услуги в сравнение с общия минимален таван, за да се отчетат особеностите на УОИИ и да се запази тяхното специфично място в цялостната структура;

37. припомня, че още във връзка с пакета *Almunia KR* поиска за УОИИ *de minimis*-таван от 800 000 евро годишно и сега отново отправя това свое искане;

38. отправя искане, при помощи, предоставяни под форма, различна от субсидия (по-специално гаранции), правилата от регламента *de minimis* относно УОИИ да се прилагат и за общия регламент относно минималната помощ;

39. в този дух отправя искане, при единични помощи, отпускани въз основа на гаранционни схеми, специфичният максимален размер да се повиши на 3,75 млн. евро, аналогично на регламента *de minimis* относно УОИИ. Това се отнася най-вече за записаната в регламента *de minimis* относно УОИИ забрана за кумулиране с други помощи за едни и същи допустими за подпомагане разходи;

б) Преразглеждане на оправомощаващия регламент на Съвета

Регламент (ЕО) № 994/1998 на Съвета от 7 май 1998 година по прилагането на членове 92 и 93 от Договора за създаване на Европейската общност (членове 112 и 113 от ДФЕС) към някои категории хоризонтална държавна помощ

40. приветства предвидените от Комисията мерки за изменение на оправомощаващия регламент на Съвета, за да бъдат и други/повече на брой категории помощ обявени за съвместими с вътрешния пазар и следователно освободени от задължението за уведомяване;

41. приветства също и заявеното от Комисията намерение от изискването за уведомяване да бъдат освободени следните видове помощ:

— помощ, предоставена за култура;

— помощ за отстраняване на щети, причинени от природни бедствия;

— помощ за (отчасти) финансирани от ЕС проекти, като например JESSICA;

— други.

42. предлага в категорията „други“ да бъдат включени социалната област, образованието и здравеопазването в случаите когато те не са с комерсиална или стопанска насоченост и се отнасят до предоставянето на ширококоловтов достъп и ветеринарно-медицински мерки;

43. настоява да се изясни по-конкретно и по-подробно каква е връзката между тези хоризонтални изключения и решението за освобождаване, отнасящо се за УОИИ;

в) Преразглеждане на Общия регламент на Комисията за групово освобождаване

Регламент (ЕО) № 800/2008 на Комисията от 6 август 2008 г. относно деклариране на някои категории помощи за съвместими с общия пазар в приложение на членове 87 и 88 от Договора (членове 107 и 108 от ДФЕС) (т.нар. Общ регламент за групово освобождаване)

44. приветства оповестените мерки за преразглеждане и разширяване на Общия регламент за групово освобождаване за категориите помощи, обхванати от преразгледания оправомощаващ регламент, с оглед намаляване на административното натоварване на местните и регионалните власти;

45. настоява за разширяване на груповото освобождаване, така че да бъдат обхванати социалната област, образованието, здравеопазването и ширококоловтовият достъп, аналогично на хоризонталното разширяване в оправомощаващия регламент;

46. подчертава, че в сферата на образованието освобождаването следва да обхване най-вече недържавното училищно обучение и обучението за възрастни, в случаите, които не попадат в схемите за държавна помощ за УОИИ;

47. потвърждава, че същото следва да се прилага по отношение на здравните грижи, предоставяни от специализирани отделения или клиники, както и към социалните услуги с нестопанска цел, предоставяни от благотворителни организации и старчески приюти (за разлика от домовете за възрастни хора);

48. припомня Програмата в областта на цифровите технологии и целта на ЕС до 2013 г. да бъдат осигурени основни ширококолентови услуги за всички европейци;

49. отбелязва, че условията за изграждане на още по-ефективни ширококолентови мрежи в селските райони няма да възникнат без държавна помощ, и подчертава, че поради това правилата за държавната помощ не бива ненужно да затрудняват развитието на ширококолентови мрежи в селските райони. Селските райони следва да се защитят от цифрово изключване;

50. подчертава, че в това отношение следва по-специално да се вземат предвид и предимствата, които изграждането на ширококолентова инфраструктура носи за пазара на ширококолентови услуги надолу по веригата;

51. изразява съжаление, че представеното от Комисията предложение за изменение на насоките за ширококолентовите мрежи не отразява многократно изказаното искане за решително рационализиране и опростяване на регулаторната рамка;

52. призовава Комисията, чрез включване на развитието на ширококолентовия достъп в регламента за групово освобождаване да се гарантира, че повсеместен ширококолентов достъп ще бъде възможен и в не много гъсто населени региони, в които не може да се очаква, че приходите ще бъдат достатъчни, за да покрият изцяло въвеждането на технологията и експлоатационните разходи;

53. настоява за разширяване на груповото освобождаване, аналогично на хоризонталното разширяване в оправомощаващия регламент, така че да бъдат обхванати ветеринарно-медицински мерки, които по-специално да осигуряват необходимото оборудване в случай на епидемии при животните;

54. приветства факта, че вследствие на разширяването на освобождаването държавите членки ще поемат по-голяма отговорност; в този смисъл приветства повишената отговорност на държавите членки при контрола на държавната помощ въобще;

55. призовава това да не води само до разговарване на Комисията за сметка на все по-голямо натоварване на държавите членки с най-различни задължения за докладване и документиране, прецизни и детайлирани изисквания за допустимост и др.;

56. във връзка с това смята обаче за необходимо последващият контрол от страна на Комисията да не се разширява повече, а тя действително да делегира отговорност на държавите членки. Националните органи за контрол на държавните помощи не бива да се третират като „звено за предварителна проверка“ от ГД „Конкуренция“, особено ако Комисията и занапред си запази правомощието за вземане на решения;

57. отхвърля идеята на Комисията контролът на държавната помощ на национално равнище да се прехвърли на независими органи (напр. органи за защита на конкуренцията), тъй като решението за организацията на контрола на държавната помощ на национално равнище е от компетентните единствено на държавите членки, а не на Комисията. По същите причини се отхвърля и възможността Комисията да извършва собствени разследвания;

г) Преразглеждане на процедурния регламент на Съвета

Регламент (ЕО) № 659/1999 на Съвета от 22 март 1999 година за установяване на подробни правила за прилагането на член 93 от Договора за ЕО (член 113 от ДФЕС)

58. приветства опростяването на разпоредбите на процедурния регламент;

59. отхвърля създаването на нови, собствени правомощия на Комисията да разследва предприятия, например посредством инструментите за пазарна информация, заобикаляйки държавите членки. Това би довело до прехвърляне на национални правомощия на държавите членки на равнището на ЕС.

Брюксел, 29 ноември 2012 година

Председател
на Комитета на регионите
Ramón Luis VALCÁRCEL SISO

Становище на Комитета на регионите относно „Към Седма програма за действие в областта на околната среда: по-добро прилагане на законодателството на ЕС в областта на околната среда“

(2013/С 17/07)

КОМИТЕТЪТ НА РЕГИОНИТЕ

- призовава чрез Седмата ПДООС да се подкрепят местните и регионалните власти в ролята им за прилагането, по-специално чрез включване на елементи като: по-голямо местно и регионално участие в процеса на формулиране, транспониране и оценка на законодателството на ЕС; ефективни политики за намаляване на емисиите при източника и разширяване на възможностите за възстановяване на разходите за местните и регионалните власти; акцент върху начините за устойчиво управление на градската среда; установяване на разумен срок между приемането на законите и тяхното последващо преразглеждане;
- подкрепя подобряването на структурирането, активното разпространяване и достъпността на информацията, включително разработването на структурирани рамки за прилагане и информирание (СРПИ); финансовата подкрепа за това би трябвало да се осигурява в рамките на техническата помощ, предоставяна за структурните фондове за периода 2007 – 2014 г., както и от бъдещата програма LIFE;
- смята, че чрез Седмата ПДООС ЕС и държавите членки следва да се ангажират да въведат нови и засилени инструменти за подобряване на способността за реагиране като обща рамка на ЕС за екологичните инспекции и надзора, правомощия за Европейската комисия за извършване на инспекции, общи критерии за обработка на жалби на национално равнище и Директива за достъп до правосъдие;
- приветства предложението за Партньорски споразумения за прилагане — те обаче не бива да бъдат договаряни само между Европейската комисия и държавите членки, а следва да включват един или повече органи на местното и регионалното самоуправление, за да отчитат в достатъчна степен многостепенното управление;
- препоръчва да се подобрят резултатите в областта на околната среда чрез иновативни методи на многостепенното управление, разширяване на обхвата на Конвента на кметовете към ресурсна ефективност и допълнително развитие на наградата „Европейска зелена столица“;
- приветства подкрепата, която Европейската комисия предоставя в своето съобщение на предложението на КР за съвместно организиране на редовно заседаващ форум, който да обсъжда регионални и местни проблеми и решения във връзка с прилагането на законодателството на ЕС в областта на околната среда.

Докладчик	г-жа Nilgun CANVER (УК/ПЕС), общински съветник в район Haringey, Лондон
Отправен документ	Съобщение относно „Подобряване на резултатите от мерките на ЕС в областта на околната среда: изграждане на доверие чрез повишаване на познанията и готовността за реакция“
	COM(2012) 95 final

I. ПОЛИТИЧЕСКИ ПРЕПОРЪКИ

КОМИТЕТЪТ НА РЕГИОНИТЕ

A. Общи бележки

1. припомня, че настоящото становище има три цели:

— да реагира на съобщението на Европейската комисия от 7 март 2012 г., което ще спомогне за структуриране на Седмата програма за действие в областта на околната среда (7-ма ПДООС);

— да допринесе за дебата за бъдещето на Седмата ПДООС и очаквания ѝ акцент върху по-доброто прилагане;

— да разшири обхвата на предходното прогнозно становище на КР относно „Ролята на регионалните и местните власти в бъдещата политика в областта на околната среда“ (CdR 164/2010 fin), в което бяха изтъкнати възможностите за увеличаване на ефективността на опазването на околната среда на всички равнища на управление и на всички етапи от изготвянето на политиките;

2. признава, че докато в съобщението на Европейската комисия от 2008 г. относно прилагането на правото на Европейската общност в областта на околната среда⁽¹⁾ се поставя акцент върху стратегическото използване на правомощията на Комисията в областта на правоприлагането с оглед на предприемане на действия срещу нарушенията на законодателството на ЕС в областта на околната среда, в съобщението от 2012 г. се акцентира върху въпроса как да се подобри прилагането на национално, регионално и местно равнище. В него са отразени предишните критики и препоръки на КР⁽²⁾;

3. отбелязва, че целта на съобщението е да се засили диалогът с всички заинтересовани страни, включително местните и регионалните власти, по въпроса как те да си сътрудничат по-добре за постигане на по-добро прилагане на законодателството на ЕС чрез подобряване на събирането и споделянето на знания и посредством по-голяма ангажираност и готовност за реакция от всички страни с оглед на ефективното справяне с проблемите по

места. КР е на мнение, че знанията и готовността за реакция са допълнителни аспекти на прилагането;

4. счита, че местните и регионалните власти могат потенциално да постигнат по-голяма съгласуваност в областта на прилагането и правоприлагането с различни средства, по-специално чрез определяне на дългосрочни екологични цели и стратегии, мобилизиране на своите граждани, създаване на добре функциониращи служби и услуги, използване на фондовете на ЕС за инвестиции в екологични инфраструктури и екосистемни услуги, адаптиране към изменението на климата и ограничаване на рисковете от бедствия, прилагане на Директивите за СЕО и за ОВОС, както и чрез насърчаване на прозрачността и достъпа до правосъдие⁽³⁾;

5. признава обаче, че новите задачи и регламенти, прилагани от ЕС по отношение на органите на местно и регионално самоуправление в тази област, могат да създадат проблеми, свързани с разходи и административно бреме. КР смята, че новите инициативи трябва да се осъществяват така, че да не се повишават разходите и административното бреме за органите на местно и регионално самоуправление. КР призовава Европейската комисия да извърши оценки на въздействието и да проведе проучвания в тази област. Като припомня своите ясно формулирани позиции относно административното бреме и с оглед на разпоредбите от Договора⁽⁴⁾, призовава Европейската комисия да извърши задълбочена оценка на въздействието на административното и регулаторно бреме, произтичащо от всички нови инициативи на ЕС, които ще бъдат лансирани вследствие на това съобщение;

B. Прилагането – приоритет на Седмата ПДООС

6. подчертава отново виждането си, че Седмата програма за действие в областта на околната среда е необходима с оглед на обстоятелството, че сегашната ПДООС приключи на 22 юли 2012 г. и съществува необходимост да се гарантира приемственост. Седмата ПДООС следва да гарантира, че решенията на ЕС в областта на околната среда са достатъчно ясни и предсказуеми за националните и местните власти⁽⁵⁾;

⁽³⁾ CdR 164/2010 fin, CdR 38/2010 fin, CdR 199/2009 fin, CdR 89/2009 fin.

⁽⁴⁾ „Проектите на законодателни актове отчитат необходимостта всяко финансово или административно задължение, възложено на Съюза, националните правителства, регионалните или местните власти, стопанските субекти и гражданите, да бъде възможно най-малко натоварващо и да бъде съобразено с поставената цел.“ [Договор за функциониране на Европейския съюз, Протокол 2, член 5].

⁽⁵⁾ CdR 164/2010 fin, Резолюция на Европейския парламент от 20 април 2012 г. (2011/2194(INI)).

⁽¹⁾ COM(2008) 773 final.

⁽²⁾ CdR 164/2010 fin.

7. припомня своите предишни препоръки по отношение на общия характер и приоритети на Седмата ПДООС ⁽⁶⁾, в които се изтъква по-специално нуждата от това Седмата ПДООС да допринесе за установяване на Европа за ефективно използване на ресурсите в рамките на стратегията „Европа 2020“ и за определяне на визия за дългосрочната насока на политиката на ЕС в областта на околната среда. Тя следва също така да определи ясни цели, графици и дейности за периода до 2020 г. Необходимо е да се вземат предвид декларацията „Рио+20“, приета от Конференцията на ООН по въпросите на устойчивото развитие на 22 юни 2012 г., и нейният акцент върху приобщаващата зелена икономика и целите на устойчивото развитие за периода след 2015 г., както и приносът на КР за Срещата на високо равнище в Рио ⁽⁷⁾;

8. отбелязва със загриженост, че прилагането на постиженията на правото на ЕС в областта на околната среда все още е недостатъчно и че цялостното въвеждане и прилагане на всички равнища са от решаващо значение, за да се подобри състоянието на околната среда и общественото здравеопазване, да се осигурят еднакви условия и да се създаде регулаторна сигурност за индустрията, както и да се избегнат нарушенията на пазара ⁽⁸⁾. През 2009 г. 18,8 % (544) от всички процедури за нарушения на законодателството на ЕС, започнати срещу държави членки на ЕС, са свързани с околната среда, което показва, че увреждането на околната среда и нарушенията на конкуренцията продължават ⁽⁹⁾;

9. отбелязва, например, че разходите, свързани с неприлагане на сегашното законодателство на ЕС в областта на околната среда, се оценяват като цяло на около 50 милиарда евро годишно под формата на разходи за здравеопазване и преки разходи, свързани с околната среда ⁽¹⁰⁾. Допълнителните разходи, свързани с неприлагането, включват пропуснати ползи за предприятията, различни разходи, свързани с приважване в съответствие, нарушаване на конкуренцията между предприятията в ЕС, както и увеличени разходи по делата за нарушения. Според оценките, пълното прилагане на законодателството за отпадъците в неговата цялост би довело до допълнителен оборот в размер на 42 милиарда евро за свързаните с преработката на отпадъци (и рециклиране) предприятия и до допълнителното създаване на около 400 000 работни места ⁽¹¹⁾. Годишният оборот на промишлеността на ЕС в областта на околната среда се оценява на повече от 300 милиарда евро, поради което несигурността относно начините и графика на прилагане може да причини значителни разходи, изразени като пропуснати ползи ⁽¹²⁾. Ако поради дела за нарушения инвестициите трябва да бъдат осъществени за много кратък период от време, е вероятно те да са свързани с по-големи разходи, отколкото в случай че прилагането е било по-добре планирано;

⁽⁶⁾ CdR 164/2010 fin.

⁽⁷⁾ CdR 187/2011 fin.

⁽⁸⁾ Вж. също Резолюция на Европейския парламент от 20 април 2012 г. (2011/2194(INI)), Заключение на Съвета относно „Усъвършенстване на инструментите на политиката в областта на околната среда“, 20 декември 2010 г.

⁽⁹⁾ Уебсайт на Европейската комисия „Статистически данни за нарушения на законодателството в областта на околната среда“.

⁽¹⁰⁾ Проучване „Разходите, свързани с неприлагане на законодателството на ЕС в областта на околната среда“, COWI 2011 г., възложено от Европейската комисия.

⁽¹¹⁾ Проучване „Прилагане на законодателството на ЕС за отпадъците с цел екологичен растеж“, консултативна агенция Bio Intelligence Service 2011 г., възложено от Европейската комисия.

⁽¹²⁾ Проучване „Разходите, свързани с неприлагане на законодателството на ЕС в областта на околната среда“, COWI 2011 г.

10. призовава доброто прилагане да се превърне в приоритетна цел на Седмата ПДООС, за да се гарантира ангажираност за постигане на по-добри резултати в областта на околната среда, по-специално онези, определени в Пътната карта за ефективно използване на ресурсите, Пътната карта за постигане на икономика с ниска въглеродна интензивност и Стратегията за биологичното разнообразие до 2020 г.;

11. призовава чрез Седмата ПДООС да се подкрепят местните и регионалните власти в ролята им за прилагането, по-специално чрез включване на елементи като:

- по-голямо местно и регионално участие в процеса на формулиране, транспониране и оценка на законодателството на ЕС, въз основа на опита на органите от местното и регионалното равнище, така че да се подобри прилагането на законодателството и да се благоприятства по-голяма ангажираност;

- механизми за включване на местните и регионалните власти и предоставянето им на възможност за обмен на най-добри практики в прилагане на политиките;

- ефективни политики за намаляване на емисиите при източника и разширяване на възможностите за възстановяване на разходите за местните и регионалните власти;

- акцент върху начините за устойчиво управление на градската среда, с насоченост към интегрирано планиране в областта на околната среда, устойчива мобилност, качеството на живота и общественото здраве;

- установяване на разумен срок между приемането на законите и тяхното последващо преразглеждане, за да се даде на местните и регионалните власти необходимото време за планиране на изпълнението и инвестиране в корекции в стабилна правна среда, като в същото време се запази гъвкавостта на ЕС да актуализира законите, така че те да отразяват технологичните промени и променящите се нужди или обществени очаквания;

12. смята, че чрез Седмата ПДООС ЕС и държавите членки следва да се ангажират да въведат нови и засилени инструменти за прилагане, които да се основават също така на инициативите, изложени в съобщението и описани в подробности в раздели В и Г, например ⁽¹³⁾:

- подобряване на структурирането, активното разпространяване и достъпността на информацията, свързана с околната среда, и на прилагането; включително от националните агенции за опазване на околната среда и Европейската агенция за околната среда;

⁽¹³⁾ CdR 164/2010 fin, CdR 140/2011 fin, вж. също Резолюция на Европейския парламент от 20 април 2012 г. (2011/2194(INI)), Заключение на Съвета относно Седмата програма за действие в областта на околната среда, 11 юни 2012 г., Заключение на Съвета относно „Оценка на Шестата програма за действие на Общността за околната среда и пътят напред – към Седма програма на ЕС за действие в областта на околната среда“, 10 октомври 2011 г.

- рамка на ЕС за екологични инспекции на равнището на държавите членки;
- критерии за обработка на жалби на национално равнище, включително и за разрешаване на спорове – например медиацията;
- възобновяване на блокираното предложение за Директива относно достъпа до правосъдие;
- изработване на тристранни споразумения за прилагане с държавите членки и регионалните или местните власти и на други инструменти за многостепенно управление;
- ефективно наблюдение на Пътната карта за ефективно използване на ресурсите, включително въвеждане на цели за ефективно използване на ресурсите и на показатели в годишния обзор на растежа и Националните програми за реформи на държавите членки;
- иновационни концепции за финансиране и начини за насърчаване на частните инвестиции при прилагането, включително постепенното премахване на субсидиите, вредящи на околната среда, и насърчаването на екологосъобразни фискални реформи, които отчитат в по-голяма степен използването на ресурсите;
- подобряване на включването на политиката в областта на околната среда и климата в останалите политики на ЕС, с цел да се улесни интегрираният подход на местно равнище и включването на съображения, свързани с намаляване на риска, в оценките на въздействието върху околната среда;

V. Подобряване на знанията относно прилагането

13. споделя загрижеността на Европейската комисия относно неравномерното разпределение на усилията за мониторинг в Европа, като често пъти предоставяната информация е непълна, несъвместима или не е актуална. Не се предоставя достатъчно полезна онлайн информация и тя често пъти не се публикува систематично. КР признава, че по-добрата и по-достъпната информация на национално, регионално и местно равнище би позволила значителни екологични проблеми да бъдат идентифицирани на по-ранен етап, като по този начин се спестяват разходи в дългосрочен план;

14. подчертава ключовата роля на регионалните и местните власти в натрупването на знания относно прилагането. Целта трябва да бъде да се гарантира съгласуваност и съвместимост на информацията и на национално равнище и на равнището на ЕС, и тя да стане ефективна и надеждна;

15. счита, че прозрачността играе важна роля за стимулиране на по-доброто изпълнение и прилагане. Необходимо е да се

насърчават инвестициите в онлайн информационните системи, които осигуряват достъп на обществеността и публичните институции до информацията за околната среда и за прилагането, заедно с по-големи усилия на всички равнища на управление за активно разпространяване на и осигуряване на достъп до информация за околната среда;

По-ефективни информационни системи във връзка с прилагането на национално, регионално и местно равнище

16. настоява при укрепването на Директивата относно достъпа до информация, както се предвижда в съобщението, Европейската комисия да гарантира, че държавите членки и техните местни и регионални власти ще прилагат правилно съществуващите минимални изисквания на Директивата, по-специално онези, отнасящи се до по-активно, по-актуално и систематично разпространение на информацията до гражданите, в съответствие с Конвенцията от Орхус ⁽¹⁴⁾;

17. подкрепя разработването на структурирани рамки за прилагане и информиране (СРПИ) за всички основни законодателни актове на ЕС в областта на околната среда, както предлага Европейската комисия. Необходимо е обаче разработването на такива системи за информация да бъде целесъобразно и ефикасно, като системите на отделните държави членки също се използват по-добре, по практичен и гъвкав начин. Призовава държавите членки да си сътрудничат с Европейската комисия с цел въвеждане на такива СРПИ с участие на органите на местно и регионално самоуправление. КР счита, че СРПИ, заедно с поредицата инициативи във връзка с Общата информационна система за околната среда (SEIS), би трябвало да доведе до създаването на прозрачни информационни системи на национално, регионално и местно равнище, които да предоставят онлайн достъп до информация и които биха позволили на местните и регионалните власти, гражданите, експертите и предприятията да проследяват прилагането по най-ефективен и навременен начин ⁽¹⁵⁾;

18. вижда възможност за по-нататъшна координация и рационализация на исканията за предоставяне на данни, насочени към националните, регионалните и местните власти, в съответствие с принципа „еднократно докладване, многократно използване“. Данните, предоставени като част от задълженията за докладване в съответствие с даден законодателен акт, често имат значение и за други законодателни актове;

19. подчертава, обаче, че е необходимо да се подобрят определенията в директивите на ЕС, за да се позволи създаването на равни условия по отношение на мониторинга и докладването, публичната информация и прилагането, например по отношение на различните варианти за управление на отпадъци и отпадъчните потоци по Рамковата директива за отпадъците;

⁽¹⁴⁾ Конвенция на Икономическата комисия на ООН за Европа за достъп до информация, участие на обществеността в процеса на вземане на решения и достъп до правосъдие по въпроси на околната среда.

⁽¹⁵⁾ Европейската комисия дава следния пример: шо се отнася до прилагане на разпоредбите на ЕС за питейната вода на национално, регионално и местно равнище, на географска карта биха могли да бъдат отбелязани места за извличане на вода, защитени изворни зони, пречиствателни станции за отпадъчни води и мрежи за дистрибуция, и да се предоставят връзки към информацията в тази област – например за програмите за намаляване на течове (Съобщение за пресата на Европейската комисия - MEMO/12/159).

20. придава особено значение на ангажимента на Европейската комисия да проучи как да бъде използвано финансирането от ЕС за развитие, модернизиране и разгръщане в държавите членки, регионите и общините на СРПИ и на съответстващи на нуждите съвместими информационни системи, осигуряване на необходимото обучение и разширяване на административния капацитет в случаите, в които това е необходимо. По-специално, подобна подкрепа би трябвало да се осигурява в рамките на техническата помощ, предоставяна за структурните фондове за периода 2007 – 2014 г., както и от бъдещата програма LIFE;

21. призовава Европейската агенция за околната среда (ЕАОС) да проучи в рамките на пилотните проекти по какъв начин може да се намали свързаният с мониторинга и докладването натиск върху местните и регионалните власти с помощта на ИКТ и електронното управление, без да се засегне въздействието на законодателството;

22. подкрепя инициативите на Европейската комисия и държавите членки за използване на възможностите, включително и с оглед на намаляване на разходите за мониторинг, на техниките за мониторинг на земята, като ГМОСС, с цел подобряване на ефективността на мониторинга на прилагането по места ⁽¹⁶⁾. Това би могло да включва насърчаването на пилотни проекти с участието на местните и регионалните власти;

23. подчертава значението на Директивите за СЕО и за ОВОС като инструменти за публично участие в политиката в областта на околната среда на местно и регионално равнище и отново отправя своя призив при предстоящото преразглеждане на Директивата за ОВОС да се укрепят разпоредбите в смисъл, че публичното обсъждане във връзка с оценките за въздействието на околната среда следва да се извършва на възможно най-ранен етап, например на предварителния етап при определяне на обхвата на ОВОС и преценяване на необходимостта от оценка, така че протичането на следващите етапи и вземането на решения от страна на компетентните органи да се извърши по-експедитивно, освен това директивата трябва да включва минимални изисквания относно осигуряването на обществен достъп до документацията за ОВОС ⁽¹⁷⁾;

Подобряване на информацията на равнището на ЕС

24. подкрепя необходимостта от по-добри, обхващащи цялата територия на ЕС, систематично и активно разпространявани **геореферентни онлайн данни и карти**, свързани с околната среда, за да се създадат равни условия и да се допълнят подобрените информационни системи в държавите членки и сред регионалните и местните власти;

25. приветства намерението на Европейската комисия да разшири обхвата на прилагане на подхода, използван от Директивата относно качеството на водите за къпане, във всички съответни законодателни актове на ЕС в областта на околната среда, като надгражда и върху пилотните проекти, разработвани от ЕАОС в областта на качеството на въздуха и по отношение на отпадъците;

26. признава ролята на ЕАОС при обработване на данните от мониторинга, предоставени на Комисията от държавите членки, подкрепя все по-голямата ѝ роля за подпомагане на анализа от страна на Европейската комисия на докладите за прилагането, представени от държавите членки, и призовава за по-засилена координационна роля на ЕАОС в гарантирането на съгласуваност и съвместимост при събирането и обединяването на тези различни данни на равнището на ЕС, както се прави в рамките на различни инструменти, например INSPIRE (Инфраструктура за пространствена информация в Европейската общност), SEIS, ГМОСС, GEOSS (Глобална система за наблюдение на Земята) и EyeonEarth;

27. очаква Европейската комисия да постигне напредък по отношение на SEIS (Обща информационна система за околната среда) и да представи скоро през 2012 г. своя План за прилагане на SEIS, в който да се посочва какво е сегашното състояние и по какъв начин могат да се направят подобрения;

28. призовава Европейската комисия да публикува проучвания за проверка на съответствието, каквито възлага редовно във връзка с прилагането на законодателството на ЕС в областта на околната среда от 27-те държави членки, за да създаде условия за пълноценен и демократичен дебат за състоянието на законодателството в областта на околната среда;

Г. Подобряване на готовността за реакция

Подобряване на инспекциите и надзора

29. отново отправя призив към Европейската комисия да представи обща рамка на ЕС за екологичните инспекции и надзора ⁽¹⁸⁾. Подобна рамка би позволила на държавите членки да прилагат определени насоки по гъвкав начин, като едновременно с това постигат високо равнище на съгласуваност при прилагането;

30. от гледна точка на по-доброто законотворчество, европейската рамка за екологични инспекции трябва да стане основна рамка на законодателството на ЕС в областта на околната среда. Необходимо е в рамките на възможното да се избягват специални разпоредби в секторните директиви за околната среда. Ако обаче се окаже, че е наложително да има специални разпоредби в секторните директиви, те следва да бъдат в съответствие с тази рамка;

31. счита, че една рамка за национални инспекции за целия ЕС може да намали нелоялната конкуренция между регионите и общините в ЕС, дължаща се на различни режими на инспекция или на липсата на такива, да гарантира равни условия в областта на правните действия и да подобри трансграничното сътрудничество и съгласуваността в ЕС. Формата и съдържанието на инспекциите следва да се регулират на национално равнище и да се развият на местно и регионално равнище, но на базата на общи принципи, установени от рамката на ЕС, които включват рационален и основан на оценката на риска подход ⁽¹⁹⁾, а Европейската агенция за околната среда, в сътрудничество с националните агенции за опазване на околната среда, би могла да играе важна роля при определянето и популяризирането им;

⁽¹⁶⁾ Вж. също CdR 163/2011 fin.

⁽¹⁷⁾ CdR 38/2010 fin.

⁽¹⁸⁾ CdR 164/2010 fin.

⁽¹⁹⁾ CdR 164/2010 fin.

32. счита, че Европейската комисия следва да има възможност да разследва случаите, в които е налице подозрение, че не се спазва законодателството на ЕС в областта на околната среда. Подобни възможности за разследване съществуват понастоящем в областта на митническия съюз, селското стопанство, рибарството, регионалната политика, конкуренцията, ветеринарната и финансовата политика⁽²⁰⁾. Подобни правомощия за извършване на инспекции от страна на Европейската комисия биха могли да се окажат в разрез с отношенията между различните управленски равнища в държавите членки. Ето защо разследванията, за които става дума по-горе, трябва да отчитат действащите правила относно разпределението на правомощията за контрол между различните управленски равнища в съответната държава членка. Освен това е необходимо разследванията от страна на Европейската комисия да се провеждат доколкото е възможно съгласно обичайната процедура за нарушение на ЕС;

33. счита, че е от основно значение като допълващо действие Европейската комисия да представи доклад за възможните начини за укрепване на Мрежата на ЕС за изпълнение и прилагане на законодателството по околна среда (IMPEL), включително по-специално гарантирането на адекватна дългосрочна финансова подкрепа за IMPEL, увеличаването на степента на системно прибягване до IMPEL с цел партньорски проверки, и дейността ѝ по определяне и споделяне на добри практики, както и по-нататъшното им разпространяване на регионално и местно равнище⁽²¹⁾;

По-добра обработка на жалби и медиация на национално равнище

34. изразява загриженост относно недостатъците и липсата на средства за правна защита в много системи за обработка на жалби, които карат гражданите да се обръщат към Европейската комисия, Комисията по петиции на Европейския парламент или Омбудсмана на ЕС, които са претоварени с жалби;

35. подкрепя предложенията за общи критерии за обработка на жалби на национално равнище, включително за уреждане на спорове, като например медиацията, основани на наскоро приетите специфични разпоредби за механизми за обработка на национални жалби и за уреждане на спорове в областта на законодателството за защита на потребителите⁽²²⁾. Критериите биха могли да включват например общи гаранции за поверителност и навременност и гаранции относно необходимостта да се предоставя онлайн информация на гражданите за това как е бил решен даден проблем, а на гражданите и НПО да се осигурят независими местни институции за подаване на жалби, като се отчитат задълженията, произтичащи от Конвенцията от Орхус във връзка с достъпа до правосъдие, и без да се засяга общото право за подаване на жалби до институциите на ЕС;

⁽²⁰⁾ Вж. също ClientEarth 2012: The 7th Environment Action Programme and Enforcement („ClientEarth 2012 г.: Седмата програма за действие в областта на околната среда и нейното изпълнение“).

⁽²¹⁾ Вж. също CdR 164/2010 fin, отговора от IMPEL на консултацията за Седма ПЦООС за 2012 г., Резолюция на Европейския парламент от 20 април 2012 г. (2011/2194(INI), Заключение на Съвета относно „Усъвършенстване на инструментите на политиката в областта на околната среда“, 20 декември 2010 г.

⁽²²⁾ Директива 2009/72/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 13 юли 2009 година относно общите правила за вътрешния пазар на електроенергия и за отмяна на Директива 2003/54/ЕО, ОВ L 211, 14.8.2009 г.

Подобряване на достъпа до правосъдие

36. отбелязва, че докато предложението от 2003 г. за Директива за достъп до правосъдие по въпроси, отнасящи се до околната среда, все още не е прието като правен инструмент, Съдът на Европейския съюз потвърди, че националните съдилища трябва да тълкуват разпоредбите за достъп до правосъдие по начин, който съответства на Конвенцията от Орхус⁽²³⁾. Поради съдебната практика, която предвижда по-широк достъп до съдилищата за гражданите и НПО, националните съдилища, местните и регионалните власти, икономическите интереси и интересите в областта на околната среда са понастоящем изправени пред несигурност относно начина за справяне с това предизвикателство;

37. поради това изтъква отново, че е необходимо да се съживи блокираната Директива относно достъпа до правосъдие⁽²⁴⁾. Това би довело до запълване на празнотите в много държави членки в съответствие с изискванията на член 9, параграфи 3 и 4 от Конвенцията от Орхус. То би засилило и ролята на обществеността като катализатор на по-доброто прилагане на законодателството в областта на околната среда на всички равнища. В сегашното съобщение не е посочено изрично по какъв начин Европейската комисия възнамерява да намери решение на този проблем;

Подобряване на резултатите в областта на околната среда чрез споразумения за изграждане на капацитет и прилагане, които да са обвързващи за държавите членки

38. приветства подкрепата, която Европейската комисия предоставя в своето съобщение за предложението на КР за съвместно организиране на редовно заседаващ форум, който да обсъжда регионални и местни проблеми и решения във връзка с прилагането на законодателството на ЕС в областта на околната среда⁽²⁵⁾. Подобен форум би позволил постоянен диалог и обмен на опит между отговарящите за практическото реализиране на политиката в областта на околната среда от местните и регионалните власти и техните сдружения, и от консултативните платформи и мрежи на КР и Европейската комисия;

39. приветства факта, че Европейската комисия чрез предлагането на новия инструмент „Партньорски споразумения за прилагане“ отчита до голяма степен предишния призив на КР⁽²⁶⁾ към ЕС за разширяване на обхвата на пилотната дейност, извършвана от Европейската комисия още през 2002 г. по отношение на тристранните споразумения и договори⁽²⁷⁾. КР призовава Европейската комисия да предостави повече информация и насоки за това по какъв начин възнамерява да изготви и да прилага инструмента;

40. счита, че Партньорските споразумения за прилагане следва да бъдат договаряни не само между Европейската комисия и държавите членки, но и че те следва да включват един или повече органи на местното и регионалното самоуправление, за да отчитат в достатъчна степен многостепенното управление, като по този начин се превърнат в Тристранни споразумения за прилагане;

⁽²³⁾ Дело C-240/09.

⁽²⁴⁾ CdR 164/2010 fin.

⁽²⁵⁾ COM(2012)95 final, стр. 10, писмо на комисар Potočnik от 5 юли 2012 г.

⁽²⁶⁾ CdR 164/2010 fin.

⁽²⁷⁾ CdR 89/2009 fin, COM(2002) 709 final.

41. счита, че Тристранните споразумения за прилагане биха могли да спомогнат за осъществяване на някои политики на ЕС в областта на околната среда, в случаите, в които традиционните инструменти не водят до необходимия ангажимент за решаване на нови или текущи екологични проблеми и проблеми, свързани с неспазване на законодателството. Споразуменията следва да доведат до ясен ангажимент от страна на държавите членки и местните и регионалните власти за осъществяване на необходимите мерки, а от страна на ЕС – за предоставяне на подкрепа. Този ангажимент трябва да получи официално изражение, като бъдат определени осъществими цели и графици, а информацията за него стане достъпна за обществеността, така че да може той да подлежи на контрол;

Подобряване на резултатите в областта на околната среда чрез иновативни методи на многостепенното управление

42. изразява съжаление, че в съобщението не се взема предвид предложението на КР за съвместно обсъждане на специфични начини за разширяване на обхвата на Конвента на кметовете, за да бъдат включени основни области от Пътната карта за ефективно използване на ресурсите в Европа като биологичното разнообразие и земеползването, управлението на отпадъци и води или замърсяването на въздуха⁽²⁸⁾. КР счита, че това би улеснило прилагането на политиката на ЕС в областта на околната среда чрез иновационен метод на многостепенното управление, който насърчава активния ангажимент на местните и регионалните власти при изпълнението, вместо да разчита на обикновеното прилагане на законодателството на ЕС;

43. изразява съжаление, че в съобщението не се споменава наградата на Европейската комисия за „Европейска зелена столица“, която КР силно подкрепя като важно средство за популяризиране на градове, които са образцови и иновативни в прилагането на законодателството на ЕС в областта на околната среда, и за споделяне на техния опит с други градове. За тази цел КР отново изтъква своите препоръки от 2010 г. относно по-нататъшното развитие на наградата⁽²⁹⁾;

44. подчертава, че само едно равнище на управление, което и да е то, не би могло да намери решение на проблемите на околната среда и изменението на климата, нито пък да прилага политиката на ЕС само. Необходим е подход на многос-

тепенно управление, при който всяко равнище на управление (европейско, национално, регионално и местно) следва да поеме своята отговорност и да предприема мерките, които могат и трябва да бъдат осъществявани на съответното равнище. КР се застъпва за изграждането в държавите членки на междуведомствени екипи, в които експерти от различни равнища на управление съвместно да разработват национални планове за прилагане⁽³⁰⁾;

Е. Субсидиарност, пропорционалност и по-добро регулиране

45. припомня, че политиката по околната среда е област на споделени компетенции между ЕС и държавите членки, поради което важи принципът на subsidiарност;

46. отбелязва, че Европейската комисия не прави оценка на различните представени в съобщението опции във връзка с тяхната съвместимост с принципа на subsidiарност. Счита, че на този етап опциите в съобщението са представени с цел дебат и размисъл и поради това не са разработени в достатъчна степен, за да може КР да си изгради окончателна представа, като много зависи от това дали (и по какъв начин) Европейската комисия ще реши да доразвие някои от тях;

47. с оглед на тези резерви отбелязва приносът на своята Мрежа за наблюдение на subsidiарността (МНС), който като цяло показва, че след като бъдат напълно формулирани, опциите в съобщението едва ли ще представляват значително нарушение на принципа на subsidiарността⁽³¹⁾;

48. отбелязва, обаче, че макар и да е налице подкрепа за актуализирането на съществуващата рамка за инспекции, в МНС може да има и известна съпротива срещу това тя да стане обвързваща и срещу създаването на инспекционен орган на ЕС. По същия начин, макар и да е налице подкрепа за критериите за обработка на жалби от държавите членки, някои членове на МНС може да предпочетат необвързващи препоръки. Изглежда съществува съгласие, че ЕС следва да определи условията за ефикасен и ефективен достъп до националните съдилища по въпроси, свързани със законодателството на ЕС в областта на околната среда.

Брюксел, 30 ноември 2012 година

Председател
на Комитета на регионите
Ramón Luis VALCÁRCEL SISO

⁽²⁸⁾ CdR 140/2011 fin, CdR 164/2010 fin, COM(2011) 571 final.

⁽²⁹⁾ CdR 164/2010 fin.

⁽³⁰⁾ Създаването на такива екипи се препоръчва в становище CdR 164/2010 fin.

⁽³¹⁾ Резултатите са достъпни на адрес <http://extranet.cor.europa.eu/subsidiarity/Pages/default.aspx>

Становище на Комитета на регионите относно „Изпълнение на тематичната стратегия за опазване на почвите“

(2013/C 17/08)

КОМИТЕТЪТ НА РЕГИОНИТЕ

- счита, че видовете почви, управлението на земите и климатът се различават значително в отделните региони на Европа и това означава, че са необходими конкретни насоки за управление и стратегии за опазване, за да се гарантира, че опазването на почвите се извършва по пропорционален начин в зависимост от регионалните приоритети, но в една обща рамка, за да се гарантира, че политиките на ЕС също са спазени;
- отбелязва, че е налице неотложна нужда да се разгледат рисковете и заплахите за почвите, по-специално във връзка с изменението на климата;
- подчертава, че изменението на климата би могло да повлияе по редица начини върху почвата, основно в резултат на изменението на влажността и температурата на почвата, както и на режима на валежите, което може да доведе до деградация на почвата, включително обедняване откъм органични вещества, увеличаване на ерозията, слягането и оттичането;
- подчертава, че местните и регионалните власти могат да играят важна роля за наблюдението на деградацията на почвите и да допринасят за изготвянето на списък със замърсени терени;
- смята, че политиката за опазването на почвите трябва да постигне подходящия баланс между действията на европейско равнище и спазването на принципите на субсидиарността и по-доброто регулиране, за да се избегнат ненужните допълнителна административна тежест и непропорционално високи разходи. Поради това европейските регламенти за почвите следва да бъдат проектирани така, че да позволяват намеса само в случаите, в които е необходимо да се предприемат действия.
- счита, че най-добрият начин за справянето с пропуските в мерките за опазване на почвите е на обща основа в ЕС с помощта на обща рамка и принципи, към които трябва да се придържат всички страни. По тази причина изработването на Рамкова директива за почвите би получило подкрепа, въпреки че е от важно значение политиката да не бъде ненужно предписателна, като например чрез количествените разпоредби и ограничения.

Докладчик

г-н Corrie McCHORD (УК/ПЕС), член на съвета на Сърлинг

Отправен документ

Доклад на Комисията до Съвета, до Европейския парламент, до Европейския икономически и социален комитет и до Комитета на регионите „Изпълнение на Тематичната стратегия за опазване на почвите и текущи дейности“

COM(2012) 46 final

I. ПОЛИТИЧЕСКИ ПРЕПОРЪКИ**КОМИТЕТЪТ НА РЕГИОНИТЕ****A. Общи бележки**

1. Докладът на Комисията представя обзор на изпълнението на Тематичната стратегия за опазване на почвите от приемането ѝ през септември 2006 г. и също така разглежда настоящите тенденции в деградацията на почвите, както и бъдещите предизвикателства за гарантиране на тяхното опазване.

2. Стратегията определи четири основни стълба за изпълнение: повишаване на осведомеността, изследователска дейност, интеграция и законодателство. Неразделна част от Стратегията представляваше предложението за Рамкова директива за почвите (COM(2006) 232 final), което беше структурирано около три основни теми: превантивни мерки, определяне на проблема и оперативни мерки.

3. КР вече е публикувал становища във връзка с опазване на почвите, както следва:

— „Европа за ефективно използване на ресурсите“ – водеща инициатива на стратегията „Европа 2020“ (Michel Lebrun, CdR 140/2011 fin);

— „Ролята на регионалните и местните власти в бъдещата политика в областта на околната среда“ (Paula Baker, CdR 164/2010 fin);

— „Тематична стратегия за опазване на почвите“ (Cor Lamers, CdR 321/2006 fin);

— „Към тематична стратегия за опазване на почвите“ (Corrie McChord, CdR 190/2002 fin).

4. Почвата е неразделна част от нашите екологични, социални и икономически системи, която, наред с другите екологични услуги, които предоставя, стои в основата на производството на храни, на контролирането на качеството и количеството на водните потоци, на смекчаване на въздействието на изменението на климата и адаптирането към него и на биологичното разнообразие. Да се гарантира доброто състояние на почвите, за да могат те да изпълняват тези ключови функции, е жизненоважно за устойчивостта на околната среда и икономиката на Европа.

5. Ключов доклад на Европейската агенция за околната среда (ЕЕА) и Съвместния изследователски център (JRC) на ЕК от 2012 г. относно „Състоянието ⁽¹⁾ на почвата в Европа“ подчерта важноста на десет основни заплахи за почвите в Европа: обедняване на почвите откъм органични вещества, ерозия, слягане, запечатване, засоляване, повишаване на киселинното съдържание, биологичното разнообразие, опустиняване (за южна Европа), свлачища и замърсяване на почвите. Беше разгледано също така състоянието на въглерода в почвата, изменението на климата, ерозията, задържането на вода, повишаването на киселинното съдържание и биогоривата. Този съвместен доклад на ЕЕА и JRC показва, че в ЕС продължава да се наблюдава деградация на почвите, а в някои части на Европа тя се влошава. Докладът показва, че текущите политики и законодателство на национално и регионално равнище или на равнище ЕС не са достатъчни, за да опазят почвите напълно.

6. Видовете минерални и органични почви и типовете почви, управлението на земите и климатът са твърде различни в отделните региони на Европа и това означава, че са необходими конкретни насоки за управление и стратегии за опазване, за да се гарантира, че опазването на почвите се извършва по пропорционален начин в зависимост от регионалните приоритети, но в една обща рамка, така че политиките на ЕС също да бъдат взети предвид.

7. Местните и регионалните власти имат важна роля за опазването на европейските почви. Тя включва отговорността да се гарантира, че законодателството относно земеползването съответства на целта за опазване на почвата и се прилага правилно, в качеството им на отговорници за планиране на земеползването и органи, издаващи разрешения за строителство и земеползване. Тези органи могат да имат правомощия за предотвратяване на неконтролираното разрастване на градовете и запечатването на почвите, за стимулиране на рехабилитацията на изоставени или ерозирали населени градски зони и промишлени терени и за опазване и подобряване на незастроените терени.

8. КР изразява подкрепа за това всички бъдещи европейски разпоредби за почвите да са съобразени с подходи, позволяващи необходимата гъвкавост, предвид различията в националните и регионалните условия. Една обща европейска рамка за почвите ще допринесе за осигуряване на сходни задължения за опазване на почвите за управляващите земите лица (в най-широкия смисъл) в отделните държави членки, като по този начин ще се намали потенциалната възможност за нарушаване на конкуренцията на вътрешния пазар.

⁽¹⁾ http://ec.europa.eu/dgs/jrc/downloads/jrc_reference_report_2012_02_soil.pdf

Б. Настоящи и бъдещи предизвикателства

9. Докладът на Комисията (раздел 4) представя оценка на настоящите и бъдещите предизвикателства. КР изразява съгласие с анализа на Комисията, според който деградацията на почвите се е засилила през изминалото десетилетие в ЕС и в световен мащаб и тази тенденция вероятно ще продължи, ако не се подходи ефективно към въпросите, свързани с ползването и управлението на земите, органичните вещества и въглерода и ефективността на ресурсите.

10. Прогнозираното нарастване на населението в света, нарастването на потреблението на месо и млечни продукти, увеличеното използване на биомаса за енергия, съчетани със смекчаване на последиците от изменението на климата и приспособяването към него, рисковете от опустиняване и усвояването на земя несъмнено ще доведат до по-голямо съревнование за земя и водни ресурси и до риск от деградация.

11. Неотложна е нуждата да се разгледат рисковете и заплахите за почвите, по-специално във връзка с изменението на климата. Селското стопанство оказва особено силно въздействие върху емисиите от въглероден диоксид (CO_2) и азотен оксид (N_2O) от почвата. Почвите на ЕС съдържат над 70 млрд. тона органичен въглерод, което се равнява на почти 50 пъти стойността на годишните ни емисии на парникови газове. Загубата на органични вещества от почвите, а оттам и нараналите емисии на CO_2 са особено сериозен проблем поради факта, че допринасят за изменението на климата. Съществуват доказателства⁽²⁾, които показват, че органичните вещества намаляват в Обединеното кралство, Франция, Белгия и Австрия. Освен че има неблагоприятно въздействие върху качеството на почвите, обедняването на почвите откъм органични вещества може да доведе до въглеродни емисии в атмосферата и следователно да окаже отрицателно въздействие върху целите на ЕС за намаляване на емисиите от въглероден диоксид.

12. Изменението на климата би могло да повлияе по редица начини върху почвата, основно в резултат на изменението на влажността и температурата на почвата, както и на режима на валежите, което може да доведе до деградация на почвата, включително обедняване откъм органични вещества, увеличаване на ерозията, слягането и оттичането. Понастоящем въглеродът в почвата не във всички страни на Европа е защитен от политиките за управление на земите.

13. Отправят се призови за предприемане на спешни действия за възстановяване на засегнатите торфища, за да се прекрати загубата на въглерод и да се възобновят многобройните екосистемни услуги, които предлагат здравите торфища. Въпреки че торфищата представляват едва 2% от обработваемите площи в ЕС, те са източник на над 50% от емисиите на CO_2 в този сектор. През последните години нараства тревогата във връзка с

въздействието от експлоатирането на торфищата за търговски добив на торф за градинарството.

14. Запазването на запасите на въглерод в почвата (и намаляването на емисиите на азотен оксид) ще допринесе съществено за намаляване на емисиите на парникови газове и за смекчаване на последиците от изменението на климата. Проектът на Комисията „Устойчиво земеделие и съхранение на почвите“⁽³⁾ (SoCo) предостави полезен набор от казуси и препоръки.

15. Ефективното използване на ресурсите е от ключово значение. Селското стопанство зависи в голяма степен от плодородието на почвата, най-вече от наличието на хранителни вещества. По-голямата част от фосфорните торове, които се използват в ЕС, се внасят. Всяка година в ЕС също така се произвеждат големи количества оборски тор, органични отпадъци и утайки от пречистване на отпадни води. Един от начините да се постигне напредък за решаване на въпроса за сигурността на снабдяването с хранителни вещества, подобряване на състоянието на почвите и намаляване на замърсяването с потенциално токсични елементи, е да се осигури подходящо събиране, обработване и използване на тези материали. КР препоръчва да бъде преразгледана Директивата за утайките от отпадъчни води с цел да се предвиди контрол на употребата на други органични материали, използвани върху почвата, които понастоящем не се контролират по силата на тази директива.

16. Текущите тенденции за усвояване на земя (запечатването на почвата) са с висока степен на неустойчивост в рамките на ЕС и това е важна причина за деградацията на почвите. Запечатването на почвата често засяга плодородни земеделски земи, застрашава биологичното разнообразие, увеличава риска от наводнения и недостиг на вода и допринася за глобалното затопляне. През април 2012 г. Комисията публикува насоки⁽⁴⁾ за най-добри практики за ограничаване, смекчаване или компенсиране на запечатването на почвите. КР препоръчва да се използват тези насоки.

17. Атмосферните отлагания на подкисляващи вещества в почвата могат да имат отрицателно въздействие поради повишаване на киселинното съдържание и нитрификацията. Понастоящем азотните оксиди и амонякът се определят като главните подкисляващи вещества, а емисиите на серен диоксид като цяло намаляха през последните години в резултат на тяхното регулиране. От първостепенно значение е емисиите на подкисляващи вещества в рамките на Европа да продължат да намаляват, за да се ограничат земните площи, превишаващи критичните серни отлагания.

В. Текущи дейности на Европейската комисия

18. Докладът на Комисията (раздел 5) определя пет текущи дейности и КР ще направи следните коментари по всяка от тях:

⁽²⁾ Европейска агенция за околната среда и Съвместен изследователски център (JRC), 2012 г.: „Състоянието на почвата в Европа“ (State of Soil in Europe), http://ec.europa.eu/dgs/jrc/downloads/jrc_reference_report_2012_02_soil.pdf

⁽³⁾ Виж <http://eusoiils.jrc.ec.europa.eu/projects/SOCO/>

⁽⁴⁾ „Доклад за най-добрите практики относно ограничаването на запечатването на почви и овладяването на последиците от него“ (април 2011 г.).

Повишаване на осведомеността

19. От изключителна важност е да се повиши осведомеността във връзка с Тематичната стратегия за почвите и необходимостта да се опазват почвите в ЕС. Управляващите земите лица трябва да бъдат напълно информирани относно устойчивите практики за управление на почвите, които поддържат екосистемните услуги, предоставяни от почвите. По тази причина КР приветства сърдечно работата на Комисията от 2006 г. за повишаване на осведомеността относно почвите. Това включва публикуването от Комисията на Почвен атлас на Европа ⁽⁵⁾ и Европейски атлас на почвеното биологично разнообразие ⁽⁶⁾, както и провеждането на значими конференции относно почвите. КР приветства също така работата на Комисията по създаването на работна група за повишаване на осведомеността и образование в рамките на мрежата на Европейското бюро за почвите.

20. Повишаването на осведомеността сред управляващите земите лица и други заинтересовани страни, както и обучението и осведомяването на широката общественост за значението на почвите ще играят важна роля за насърчване на устойчивото използване на почвата. Въпреки това повишаването на осведомеността само по себе си няма да постигне необходимото равнище на опазване на почвите; необходимо е по-скоро да се съчетаят различни мерки, като мерките за стимулиране на обучението и икономическите стимули би трябвало да имат същия приоритет като регулаторните мерки. Използването на осведомеността като средство за подобряване на прилагането на устойчиви практики за управление на почвите ще пропъжжи да играе важна роля за намаляване на деградацията на почвите. По тази причина КР насърчава местните и регионалните власти да изпълняват ролята на посланици в тази област и посочва като възможен пример за подражание Европейския алианс за земята и почвите (ELSA).

Научни изследвания

21. Научните изследвания са от ключово значение за осигуряване на по-добро разбиране на приоритетите във връзка с опазването на почвите, както и за да се гарантира, че развитието на политиката ще продължава да се основава върху солидни научни знания. Ето защо КР приветства сърдечно работата на Комисията от 2006 г. за финансирането на приблизително 25 научноизследователски проекта ⁽⁷⁾, сред които ENVASSO, RAMSOIL и SOILSERVICE, насочени към решаване на проблеми, свързани с почвите. Важно е да се гарантира, че знанията, придобити от тези научноизследователски проекти, ще продължат да се предават по целесъобразен начин на крайните потребители на научните изследвания, и най-вече на управляващите земите лица. Осигуряването на допълнителни научни изследвания на почвите и данни от мониторинга на почвите е необходимо, за да се запълнят текущите пропуски в познанията, но трябва разходите за него винаги да са уместни и между всички участващи органи да има взаимен обмен. Определянето на методики за оценка, мерките за ограничаване на последствията и минималните изисквания за хармонизиране на дейностите по наблюдение на почвите са от ключово значение.

22. КР отбелязва, че Комисията продължава да подпомага научни изследвания, по-специално в области като свлачища, запечатване на почвата, функции на почвата, въглероден и азотен цикъл в почвата (с акцент върху възстановяването на торфищата), плодородност на почвата и рециклиране на храни-

телните вещества в земеделието. КР подкрепя необходимостта от всички тези научни изследвания, което на свой ред ще изисква подходящ обмен на знания между заинтересованите страни.

23. Комитетът на регионите призовава за извършване на актуализиран преглед на степента на замърсяване на почвите в ЕС и на начина, по който държавите членки смятат да се занимават с този въпрос. Особено голямо внимание трябва да се обърне на взаимовръзката между замърсяването на почвите и питейната вода, тъй като в много държави подпочвените води са от голямо значение за осигуряването на питейна вода.

Мониторинг

24. Понастоящем не съществуват стандарти в областта на околната среда за опазване на ключовите процеси в почвите и функциите на почвите, и Европа не разполага с всеобхватна схема за мониторинг на почвите. Необходимо е да се реши въпросът с липсата на систематични данни за почвите в целия ЕС, да има разбиране относно това с каква информация се разполага до момента, да се определят пропуските и да се отправят препоръки за мониторинг на почвите в бъдеще. КР изразява съгласие с необходимостта от допълнително наблюдение на почвите, например да се подкрепят целесъобразни регионални подходи за опазване на почвите. Необходимо е да се подобри достъпът на политиците и лицата, които отговарят за вземане на решения на европейско, национално и регионално равнище до съответните данни и информация за почвите в подходяща степен. Освен това в Европа като цяло не се осъществява подходящ дългосрочен мониторинг на почвите на мрежа от територии с цел да се потърси решение на някои въпроси, сред които по-конкретно въпроса за взаимодействието между почвите и изменението на климата. Поради тази причина КР приветства запазването на дейността на Европейския център за данни за почвите (ESDAC).

25. Въпреки че Стратегията се прилага вече шеста година, ЕС все още не разполага със систематични или хармонизирани системи за мониторинг на почвите в Европа, а изследователските методологии се различават. Налице са огромни различия в начините на опазване на почвите и в качеството на почвите на територията на целия ЕС и предложената Рамкова директива за почвите си постави за цел да се справи с това. В този контекст КР приветства научноизследователски проекти като LUCAS, които имат за цел да предоставят данни за Европейския център за данни за почвите. КР подкрепя предложението на Комисията да консолидира хармонизираните мониторинг на почвите като повтаря своите изследвания на почвите и освен това изпробва нови техники за дистанционно наблюдение.

26. Местните и регионалните власти могат да играят важна роля за наблюдението на деградацията на почвите и да допринасят за изготвянето на списък със замърсени терени. Целенасочената и ефикасна политика за опазване на почвите следва да се основава на познания за това къде има вероятност да протичат процеси на деградация.

27. Мониторингът на качеството на почвата се осъществява по много различни начини в държавите членки. Комисията предложи хармонизиране на дейностите по мониторинга, за да се получи по-ясна представа за състоянието на европейските почви. Съвместният изследователски център (JRC) вече е събрал значителен обем данни, но с помощта на ясни

⁽⁵⁾ Виж http://eussoils.jrc.ec.europa.eu/projects/soil_atlas/index.html

⁽⁶⁾ „Европейски атлас на почвеното биологично разнообразие“.

⁽⁷⁾ Проекти за почвата на Съвместния изследователски център (JRC).

и сравними доклади, изготвени от държавите членки, биха могли да се постигнат по-добри резултати. Хармонизираният мониторинг следва да се извършва в съответствие с Решението относно механизма за мониторинг, което понастоящем се преразглежда.

Интегриране

28. КР приветства активното участие на Комисията редом с държавите членки в процеса на разработване на свързаните с почвите мерки, включително в Пътната карта за ефективно използване на ресурсите, общата селскостопанска политика (ОСП) и регионалната политика. Хоризонталният характер на почвите означава, че предложенията на ЕК за опазването на почвите ще трябва да бъдат интегрирани в редица политически инициативи и механизми за изпълнение (например Рамковата директива за водите, Директивата за нитратите, Директивата за наводненията, Директивата за утайките от отпадъчни води, Директивата за местообитанията, Директивата за птиците за опазване на биологичното разнообразие, директивите относно оценката на въздействието върху околната среда на планове, програми и проекти, Регламента за развитие на селските райони, общата селскостопанска политика).

29. КР приканва Европейската комисия да заложи Тематичната стратегия за опазване на почвите като общ план за действие за почвите, за да могат държавите членки и местните и регионалните власти по-добре да изпълняват политиката за почвите и да прилагат европейските правила. Понастоящем предложенията и мерките, свързани с почвите, са разпръснати в цяла поредица от предложения на ЕС. Тематичната стратегия за опазване на почвите ще даде обща представа за съществуващите и новите мерки. В нея може да се посочи подробно:

- кои проблеми, свързани с почвите, могат да бъдат решени с помощта на действащото законодателство в областта на околната среда и кои проблеми остават нерешени;
- какви са възможностите оставащите проблеми да се разрешат, като се адаптира действащото законодателство в областта на околната среда;
- преглед на финансираните от фондовете на ЕС проекти, свързани с почвите. Комитетът отправя искане към Европейската комисия да запази място във фондовете на ЕС за проектите, свързани с почвите.

30. Трябва да се приветства предложеното „екологизиране“ на общата селскостопанска политика. Тази реформа е необходима, за да осигури мерки, чрез които да направи ОСП по-привлекателна за регионални решения на въпроси като опазването на почвите. Това включва разглеждане на възможността за използване на фондовете за развитие на селските райони в ЕС за създаване на договори за развитие на селските райони за финансиране на управляващите земи лица, с цел опазване на почвите, възстановяване на торфищата, трансформиране на обработваемата земя в пасища, предотвратяване на ерозията на

почвите и опазване на органичните вещества. По тази причина КР приветства сърдечно изказванията на Комисията в полза на увеличаване на усвояването на мерки посредством фондовете за развитие на селските райони за подобряване на качеството на почвите и разширяване на обхванатата от тези мерки площ.

31. Докладът на Европейската агенция за околната среда и Съвместния изследователски център от 2012 г. показва, че съществуващите мерки във връзка с критериите за добро селскостопанско и екологично състояние на ОСП (GAEC) не са били напълно подходящи за целите на опазване на почвите. Следователно настоящите предложения за „екологизиране на ОСП“ трябва да бъдат насочени по по-подходящ начин към постигане на по-добри резултати от опазването на почвите, без да се увеличава административната тежест за органите на държавите членки. Това включва изготвяне на оценка за това дали има място за допълнително развитие на мерките съгласно изискванията за поддържане на земята в добро земеделско и екологично състояние, с цел да се подобри опазването на почвите.

32. Следва да се отбележи, че мерките на ОСП се отнасят единствено за земеделските почви, за които се получават плащания за стопанство. КР подкрепя предложенията на Комисията за допълнително разясняване и уточняване на свързаните с почвите стандарти в контекста на общата реформа на ОСП. По-специално, КР приветства настоящото предложение на Комисията за нови GAEC за запазване на органичните вещества, включително забрана за изгаряне на стърнищата от полски култури и забрана за първа оран на мочурищата и богатите на въглерод почви.

33. КР подкрепя текущата работа на Комисията за по-добро интегриране на опазването на почвите в други свързани области на политиката. Това включва разработване на европейско партньорство за иновации „Селскостопанска производителност и устойчивост“, съсредоточено по-специално върху управлението на земята и почвите, проекта за опазване на европейските водни ресурси и изпълнението на политиката на сближаване.

34. Управлението на почвите и дифузното замърсяване са ясно свързани и това е важен и неотложен проблем във връзка с качеството на водата в Европа. Ерозията на почвата, отделянето на пестициди и загубата на хранителните вещества от земеделската земя представляват опасност за качеството на водата. Директивата за нитратите (91/676/ЕИО), Директивата за подземните води (2006/118/ЕО) и Рамковата директива за водите не включват изрични изисквания за законодателство конкретно за почвата въпреки значението на дифузното замърсяване. Веднъж замърсени, може да отнеме стотици години подпочвените води да бъдат пречистени, поради което КР призовава за въвеждане на подходящи мерки за борба с рисковете, на които деградацията на почвите и дифузното замърсяване излагат подпочвените води, както и други водни течения.

35. Въпреки че предотвратяването на деградацията на почвите следва да се запази като приоритет, настоящото състояние на някои европейски почви ще наложи предприемането на мерки за тяхното възстановяване. КР приветства предложението на Комисията кохезионните фондове и Европейският фонд за регионално развитие да продължат да подпомагат възобновяването на терени за вторично застрояване през следващия програмен период 2014 – 2020 г. Местните и регионалните власти следва да са запознати с факта, че продължават да бъдат на разположение значителни ресурси от кохезионните фондове за допустимите региони, които желаят да се справят с проблемите, свързани с деградацията на почвите.

36. КР отправя искане към Европейската комисия да създаде повече възможности за проекти, свързани с почвите, по линия на програмата Life+. Начините на финансиране за предстоящия период биха могли да се разширят. Според сегашните изисквания допустими са проекти, които попадат в компонента „Политика и управление на околната среда“, служат за пример или имат новаторски характер. В много случаи обаче, решенето на проблемите, свързани с почвата, се нуждае не толкова от иновации, колкото от повторни операции или от продължаване на вече предприети дейности.

Законодателство

37. КР приветства предложението на Комисията да направи преглед на Директивата относно оценката на въздействието върху околната среда, което ще даде възможност за по-сериозно включване на свързани с почвите въпроси на един ранен етап от планирането на проектите. За Комисията ще бъде важно да разгледа начините за въвеждане на стимули за намаляване на емисиите на въглерод и за запазване на органичните вещества в почвите, като се отчита земеползването, промяната в земеползването и сектора на горското стопанство (LULUCF) като част от ангажимента на ЕС за 2020 г. във връзка с изменението на климата.

Международно равнище

38. Увреждането на почвите може да има трансгранични последици (например емисии на парникови газове, дифузни замърсители, ерозирани утайки, загуба на въглерод в почвата, трансгранично разпространение на замърсяването). Почвите на Европа са основни поглътители и също потенциален източник на парникови газове, както и на емисии на двуазотен оксид.

39. КР приветства съзидателната работа на Комисията по време на конференцията „Рио+20“ и включването на опасенията във връзка с деградацията на земята в окончателния текст⁽⁸⁾, и насърчава Комисията да запази политиката за опазване на почвите сред своите приоритети на международните конференции, като например заседанията на РКООНИК и други подходящи форуми, включително Конвенцията за биологичното разнообразие. КР приветства активната подкрепа от страна на Комисията и Конвенцията на ООН за борба с опустиняването (UNCCD) за инициативата относно икономическите последици от деградацията на земята, за да се създадат стимули за

инвестиции в политики за устойчиво управление на земята. КР изразява задоволство и от това, че Комисията ще работи на международно равнище за насърчване на създаването на междууправителствена група в областта на почвите.

Г. Субсидиарност, пропорционалност и по-добро регулиране

40. Самият доклад на Комисията не повдига въпроси, свързани със subsidiарността или пропорционалността, тъй като е посветен на изпълнението на Тематичната стратегия за опазване на почвите. Той се отнася непряко до възможно европейско законодателство за почвите, което вече би повдигнало такива въпроси.

41. Държавите членки, които се противопоставиха на предложението от 2006 г. за Рамкова директива и блокираха приемането на законодателство в Съвета през 2010 г., се позовават на subsidiарността. Проблемът е в това, че докато някои държави членки вече разполагат със съвременно законодателство за опазване на почвите, в други не съществува правна рамка или тя е много по-слабо развита. КР призовава настоятелно държавите членки да предприемат мерки на национално равнище и незабавно призовава:

— тези държави членки, които вече имат политика за опазване на почвите, да я развият до необходимата степен;

— тези държави членки, които вече имат напреднала политика за опазване на почвите, да помагат на онези, които нямат, като споделят опита, който са натрупали. Комитетът на регионите отправя искане към Европейската комисия да следи този процес;

— тези държави членки, които нямат политика за опазване на почвите, да изготвят такава в обозрими срокове, докато изчакват постигането на напредък на равнище ЕС.

КР подкрепя мерките на ЕК, които позволяват на държавите членки да постановяват и прилагат разпоредби за опазване на почвите в рамките на техните правомощия.

42. Деградацията на почвите, включително отделянето на парникови газове, замърсяването, слягането, дифузното замърсяване и запечатването оказват трансгранично въздействие и следователно налагат (най-малко) координиране на политиката на европейско равнище. Сред примерите са слегналите почви и почвите с влошено качество, които не могат да задържат дъждовна вода и могат да увеличат наводненията в съседните страни. Замърсяването на водата и еутрофикацията също са

⁽⁸⁾ <http://www.unccsd2012.org/thefuturewewant.html>

следствие от замърсяването на почвите и не могат да бъдат ограничени от държавните граници. Утайките, отмити от ерозията на почвата в една страна, могат да запушат язовири или да повредят определена инфраструктура, например пристанища, в други страни; замърсената почва може да замърси подпочвените води в съседна страна. Поради това европейското законодателство се разглежда като средство за защита на земеползвателите в дадена страна от вредните последици от практики в друга страна, за които те не носят отговорност⁽⁹⁾. В случаите, в които се наблюдават трансгранични последици, съвместните инициативи на регионалните и местните власти са от първостепенно значение за разрешаване на проблема.

43. С оглед на това, че шест години след публикуването на Тематичната стратегия за опазване на почвите в Европа все още се наблюдават отрицателни последици върху почвите, е трудно да се приеме, че дори с помощта на една преразгледана Тематична стратегия без наличието на Рамкова директива за почвите ще се достигне високо ниво на опазване на почвите във всички държави членки на ЕС и ще се превъзмогнат посочените по-горе проблеми. Необходими са повече усилия от страна на Комисията и държавите членки, за да се осигури опазването на почвите.

44. За да се осигури пропорционалност, бъдещото законодателство на ЕС за опазване на почвите трябва в достатъчна степен да предоставя на държавите членки възможност да определят най-подходящите мерки, които да се прилагат на най-подходящото географско и административно равнище. Това ще бъде от ключово значение, за да се гарантира, че регионалните и местните особености във връзка с разнообразието на почвите, земеползването, местните климатични условия и социално-икономическите аспекти могат да бъдат отчетени по подходящ начин.

Д. **Заключения**

45. КР приветства работата на Комисията по изпълнението на Тематичната стратегия за опазване на почвите. Почвите на Европа са от първостепенно значение за нашата прехрана и се нуждаят от защита. Значението на почвата като невъзобновяем ресурс, който е ключов за наличието на устойчива околна среда, следва да се признае с помощта на всеобхватна политика и мерки за опазване на почвите.

46. Почвата трябва да бъде опазвана, за да:

— осигури както днешните, така и бъдещите запаси на безопасна и качествена храна;

— спомогне за поддържане на чистотата на повърхностните и подпочвените води;

⁽⁹⁾ Европейско бюро по околната среда (ЕБОС), 2011 г.: „Почвата: струва си да я опазим! – аргументи в подкрепа на Рамковата директива за почвите“ („Soil: Worth Standing your ground for. Arguments for the Soil Framework Directive“).

— съхранява въглерода, да намалява емисиите на парникови газове и да съдейства за адаптирането към изменението на климата;

— допринася за естественото управление и намаляването на последиците от наводненията, както и от други природни бедствия;

— поддържа биологичното разнообразие и неговите компоненти;

— поддържа здравословни зони за отдих;

— поддържа геоложкото разнообразие, културното и археологическото наследство.

47. Всички европейски страни са изправени пред възможната поява на редица проблеми с почвите, които понякога имат тежки, необратими и скъпо струващи последици. Основните причини за това са замърсяването на почвата, свлачищата, обедняването откъм органични вещества, ерозията, засоляването, опустиняването и запечатването. На равнище ЕС са необходими нови политики и регламенти за опазване на почвите, а на равнище държави членки – национални мерки и разпоредби, доколкото още липсват такива, заради ключовите функции и продуктите и услугите от екосистемите, които почвите предоставят на икономиката, обществото и околната среда на Европа. Разходите за регулаторни действия следва да бъдат сравнявани с разходите от бездействие с оглед на непреките разходи, които се генерират вследствие на изменението на климата, замърсяването на водата, управлението на наводненията, общественото здраве и др. Според изчисления на Комисията от 2006 г. общите разходи, свързани с деградацията на почвите в 25-те държави членки на ЕС биха могли да възлязат на 38 милиарда евро годишно.

48. Качеството на почвата е тясно свързано с други екологични аспекти от значение за ЕС (например качеството на въздуха и водата, риска от наводняване, биологичното разнообразие, изменението на климата, възобновяемите енергийни източници и др.). Бъдещата политика за опазване на почвите трябва да признава връзките си с други цели на ЕС по отношение на опазването на околната среда (например Рамковата директива за водите). Налице са много действащи европейски разпоредби, които до известна степен се отнасят до опазване на почвите, но липсва всеобхватно законодателство, насочено конкретно към въпросите, свързани с почвите. Действащите разпоредби като цяло са насочени към конкретни видове ползване или управление на земите и не обхващат цялата земна и почвена покривка.

49. Местните и регионалните власти трябва да извършват оценка на усвояването на земя в техните области и да преценяват какви действия са необходими, ако тенденциите са неустойчиви. Тази работа може да бъде улеснена чрез използване на Указанията на Европейската комисия за ограничаване на запечатването на почвите и чрез по-нататъшното прилагане на четирите стълба на Тематичната стратегия за опазване на почвите. Освен това местните и регионалните власти следва да продължат активно да допринасят за изпълнението на тази стратегия, например като подкрепят създаването на местни кодекси от практики за опазване на почвите.

50. Най-добрият начин за справяне с пропуските в мерките за опазване на почвите е на обща основа в ЕС с помощта на обща рамка и принципи, към които трябва да се придържат всички страни. По тази причина изработването на Рамкова директива за почвите би получило подкрепа, въпреки че е от важно значение политиката да не бъде ненужно предписателна, например под формата на количествени предписания или пределно допустими стойности. Принципът на субсидиарност е особено важен, тъй като почвите се различават значително в различните региони на Европа. Следователно стратегиите за опазване на почвите трябва да се определят въз основа на рисковете и да се обуславят от ситуацията, да бъдат пропорционални и да отчитат регионалния контекст. За да се осигури опазването на почвите е необходимо да се вземат целеви мерки. Политиката за опазване на почвите се прилага основно на местно и регионално

равнище. Ето защо регулирането в тази област би трябвало да се въвежда на това равнище. Необходим е по-добър мониторинг на почвите, за да се подпомогне разработването, поддържането и извършването на оценка на регионалните подходи за опазване на почвите.

51. Политиката за опазване на почвите трябва да постигне подходящия баланс между действията на европейско равнище и спазването на принципите на субсидиарността и по-доброто регулиране, за да се избегнат ненужните допълнителна административна тежест и непропорционално високи разходи. Следователно европейските регламенти за почвите следва да бъдат проектирани така, че да позволяват намеса само в случаите, в които е необходимо да се предприемат действия.

Брюксел, 30 ноември 2012 година

Председател
на Комитета на регионите
Ramón Luis VALCÁRCEL SISO

Становище на Комитета на регионите относно „Иновации за устойчив растеж: биоикономика за Европа“

(2013/C 17/09)

КОМИТЕТЪТ НА РЕГИОНИТЕ ОТБЕЛЯЗВА, че:

- науките за живота и биотехнологиите допринасят значително за постигането на ключовите цели на политиката на ЕС в областта на здравеопазването и устойчивото развитие, икономическия растеж и създаването на работни места;
- преходът към биоикономика е предпоставка за превръщането на Европа в глобален лидер в биоикономиката, особено по отношение на иновациите и конкурентоспособността;
- биоикономиката, заедно с продоволствената сигурност и устойчивото земеделие, е посочена като „обществено предизвикателство“ в „Хоризонт 2020“, с предложен от Комисията бюджет от 4,5 млрд. евро; КР приветства това обстоятелство;
- ще са нужни не по-малко от 25 години, докато биоикономиката започне да се конкурира с икономиката, основана на изкопаемите горива и за това са необходими дългосрочни инвестиции (в НИРД), стратегии (за периода след 2020 г.) и сътрудничество между всички заинтересовани страни по веригата за създаване на стойност, за да се постигне трансфер на знания, основан на сътрудничество;
- биоикономиката ще осигури нови възможности за бизнес и иновации за веригата за създаване на стойност в Европа, в това число и в селскостопанския сектор;
- инструментите в областта на политиката на териториално устройство са важни за запазването на земеделските и горските площи;
- предложението от Комисията план за действие не съдържа никакви мерки за по-ефективно използване на природните ресурси;

Докладчик:	Rogier VAN DER SANDE (NL/АЛДЕ), член на Изпълнителния съвет на провинция Zuid-Holland
Отправен документ	Съобщение от Комисията до Европейския парламент, до Съвета, до Европейския икономически и социален комитет и до Комитета на регионите относно „Иновации за устойчив растеж: биоикономика за Европа“
	COM(2012) 60 final

I. КОМИТЕТЪТ НА РЕГИОНИТЕ

Ключови послания

1. приветства настоящото съобщение от Европейската комисия (наричана по-долу „Комисията“), в което се предлага да се премине към по-засилено и по-устойчиво ползване на възобновяемите ресурси и призовава за преход от общество, основано на изкопаемите горива, към биообщество, с подкрепата на научни изследвания и иновации;

2. споделя мнението на Комисията, че биоикономиката е ключов елемент за интелигентен и екологосъобразен растеж и допринася за целите на стратегията „Европа 2020“ и водещите инициативи „Съюз за иновации“ и „Европа за ефективно използване на ресурсите“; изтъква още веднъж, че науките за живота и биотехнологиите допринасят значително за постигането на ключовите цели на политиката на ЕС в областта на здравеопазването и устойчивото развитие, икономическия растеж и създаването на работни места ⁽¹⁾;

3. признава, че преходът към биоикономика е предпоставка за превръщането на Европа в глобален лидер в биоикономиката, особено по отношение на иновациите и конкурентоспособността; подчертава, че биоикономиката предлага голям потенциал за създаване на работни места, при това не само в селскостопанските сектори; отбелязва, че световните природни ресурси намаляват и че Европа ще трябва да действа с по-бързи темпове, за да остане конкурентоспособна в биоикономиката, тъй като други страни по света въвеждат подобни стратегии и активно стимулират пазарни инициативи (напр. Китай, САЩ); изразява убеждение, че Европа се нуждае от категоричен отговор, основан на иновации в подкрепа на биоикономиката;

4. счита, че в плана за действие, изложен в съобщението, липсват практически мерки и инструменти за справяне с потенциалните бариери или рискове при преминаването към биоикономика; следва да се обърща специално внимание на припокриващи се или противоречащи си норми и на наличието на рисков капитал;

5. приветства факта, че биоикономиката, заедно с продоволствената сигурност и устойчивото земеделие, е посочена като „обществено предизвикателство“ в „Хоризонт 2020“ ⁽²⁾, с предложен от Комисията бюджет от 4,5 млрд. евро, което предлага възможности за иновационни мерки, насочени към

решаване на проблемите с продоволствената сигурност, недостига на природни ресурси, устойчивото земеделие, зависимостта от изкопаеми ресурси, почвеното плодородие и изменението на климата, като същевременно се постига устойчив икономически растеж. Подчертава обаче, че ограничаването на тези средства до областите „продоволствена сигурност, устойчиво земеделие, мореплавателски и морски научни изследвания и биоикономика“, е в очевидно несъответствие със съдържанието на посочените в съобщението на Комисията сектори от областта на биоикономиката. Изтъква, че ще са нужни не по-малко от 25 години, докато биоикономиката започне да се конкурира с икономиката, основана на изкопаемите горива и за това са необходими дългосрочни инвестиции (в НИРД), стратегии (за периода след 2020 г.) и сътрудничество между всички заинтересовани страни по веригата за създаване на стойност, за да се постигне трансфер на знания, основан на сътрудничество;

6. счита, че поради прехода от икономика, основаваща се на изкопаеми горива, към икономика на биооснова, селскостопанският сектор, който осигурява продоволствената сигурност, би могъл, без да се пречи на първичната му роля на доставчик на храни, в същото време да се превърне в доставчик на многообразни (нехранителни) продукти на биооснова, което би могло да доведе до повишаване на неговата устойчивост. Биоикономиката ще осигури нови възможности за бизнес и иновации за веригата за създаване на стойност в Европа, в това число и в селскостопанския сектор; изразява убеждение, че за да се използват оптимално природните ресурси, е нужно тясно взаимодействие между селскостопанския сектор, биоикономиката и науката ⁽³⁾, за да се създаде устойчив и по-ефективен селскостопански сектор; счита, че интензифицирането на първичното производство не трябва да противоречи на принципа на устойчивостта и поради това подчертава значението на инструментите в областта на политиката на териториално устройство с цел запазване на земеделските и горските площи;

7. изразява съгласие, че сигурното и достатъчно предлагане на устойчиви и висококачествени продукти на биооснова, както и системите за първично производство с ефективно използване на ресурсите, са предпоставки за ускоряване на прехода към устойчива европейска биоикономика; посочва обаче, че предложеният от Комисията план за действие не съдържа никакви мерки за по-ефективно използване на природните ресурси;

⁽¹⁾ CdR 174/2007 fin BG.

⁽²⁾ COM(2011) 808 final.

⁽³⁾ CdR 1749/2012 – NAT-V-022.

Изграждане на (междусекторна) биоикономика

8. подчертава, че е нужно по-голямо акцентирание, по отношение на стратегия и политика, регулиране и стимули в сферата на биоикономиката; изтъква, че е необходима непрекъснатата координация, ясен политически ангажимент и по-нататъшна интеграция между европейските политики („Хоризонт 2020“, политиката на сближаване, ОСП, Директивата за възобновяемата енергия, Рамковата директива за отпадъците) и съответните сектори, за да се избегнат разминавания в целите на политиките и да се осигурят равни условия за всички участници;

9. приветства усилията и амбицията на Комисията да постигне интегриран, междусекторен, интердисциплинарен подход на политиката спрямо биоикономиката; отбелязва, че е нужна силна политическа координация от страна на Комисията и че амбициите все още не отчитат нужното равнище на практическо изпълнение на регионално и местно равнище;

10. подкрепя опита на Комисията да установи общо и широкообхватно определение на понятието „биоикономика“; счита, че поради междусекторното естество на биоикономиката, значението му за различните европейски, национални и регионални партньори, активно участващи в биоикономическия сектор, може да се различава; счита, че пирамидата на биомасата (фигура 1) ⁽⁴⁾ може да предложи рамка за обсъждане на стойностите и предпочитаните начини на използване на биомасата по по-структуриран начин;

11. изразява убеждение, че Европа следва да разработи и реализира своя собствена ясна и дългосрочна визия за биоикономика въз основа на различните сегменти на пирамидата на биомасата (вж. фигура 1), в която по-високите сегменти представляват по-високи стойности; счита, че Европа би трябвало да следва „стратегия на стойността“, като акцентира върху по-високите сегменти на пирамидата на биомасата и отдава предпочитание на използването на биомаса от второ – и в крайна сметка от трето поколение ⁽⁵⁾; признава, че инвестицията в биомаса от първо поколение е необходима стъпка в прехода

⁽⁴⁾ Докладът „De Ecoryamide – Biomassa beter benutten“ (Екопирамидата – по-добро използване на биомасата), (Derksen et al, 2008 г.) и резюмето на английски език „The Ecoryamid – better biomass efficiency“ (Екопирамидата – повишена ефективност на биомасата): <http://www.innovatienetwerk.org/en/bibliotheek/rapporten/342/DeEcoryamide>.

⁽⁵⁾ По принцип първото поколение биогорива се произвеждат от хранителни култури (напр. пшеница, царевича), маслодайни култури (напр. рапица, палмово масло) и захарни култури (напр. захарно цвекло, захарна тръстика), като се използва утвърдена технология. Второто поколение биогорива се произвеждат от целулозни материали (лигноцелулозни фуражи) и отпадъци от селскостопански продукти или специално отглеждани култури (които не са предназначени за производство на храни), а третото поколение биогорива могат да бъдат представени обобщено като култивирана биомаса, която не се отглежда под формата на хранителни култури, но при която светлината и почвата се използват много ефективно. Най-удачният пример за такива биогорива са водораслите, които са източник на масла и на други ценни продукти. Вж.: <http://www.biofuelstp.eu/fuelproduction.html> и <http://biofuelsandthepoor.com/facts-and-definitions/>.

към биомаса от второ – и в крайна сметка от трето поколение; счита, че тези европейски цели би следвало да залегнат във всички междусекторни политики, свързани с биоикономиката;

Фигура 1: „пирамидата на биомасата“

12. изразява убеждение, че Европа би трябвало да поеме и задържи водещо място в разработването на критерии за устойчивост за оптимизиране на предлагането и търсенето на биомаса (или „възобновяеми биологични ресурси“), в насърчаването на устойчиво земеползване, с оглед на повишените възможности за селскостопанско производство и ускореното използване на биомаса от второ и, в крайна сметка, от трето поколение. Отрицателните въздействия на неустойчивата употреба на биомаса от първо поколение трябва да бъдат сведени до минимум и да се проведе дебат „храни или гориво“;

13. съветва Комисията да разработи обща пътна карта за биоикономиката, съдържаща анализ на следващите стъпки, нужни за развитието на европейска биоикономика, като отчита подхода на веригата за създаване на стойност и взема под внимание извършеното до момента (от европейските технологични платформи, ОИСР и др.); призовава за включване на практически мерки и инструменти, като се вземат предвид различните регионални профили; подчертава потенциала на междурегионалното сътрудничество за веригата за създаване на стойност;

14. посочва, че биоикономиката влиза в ресора на редица области на политики в рамките на компетентността на Комисията. Поради това, за да се улесни още повече достъпът до инициативи и програми на ЕС, свързани с биоикономиката, предлага подход на принципа „обслужване на едно гише“, при който запитванията да се обработват от един входен пункт в Комисията;

Инструменти за многостепенно управление и субсидиарност

15. приветства факта, че съобщението на Комисията отчита регионалното измерение на биоикономиката и счита, че съобщението и всички предложения в плана за действие за биоикономиката са в съответствие с принципа на субсидиарност;

16. отбелязва, че малък брой държави членки в Европа провеждат дейности в подкрепа на развитието на биоикономиката и че стратегиите в тази връзка се разработват предимно на централно равнище; добър пример е общата регионална стратегия за биоикономика на „Biobased Delta Europe“ (Югозападна Нидерландия и Фландрия); изразява убеждение, че са нужни интегрирана рамка и европейски подход, основан на по-засилено сътрудничество; счита, че местните и регионалните инициативи трябва да бъдат укрепени чрез прилагането на стратегии в областта на биоикономиката на всички равнища на сътрудничество (ЕС, национално, регионално, местно) и координирането на междусекторните дейности. Би трябвало да се изградят механизми за координиране на всички съответни (междусекторни) области на политики, свързани с биоикономиката, на европейско, национално и регионално равнище;

17. подкрепя предложението на Комисията за създаване на работна група по биоикономика, която да допринася за увеличаване на синергиите и съгласуваността между политиките, и да обсъжда и оценява практическото въздействие от политическите действия, свързани с биоикономиката; счита, че все още не е ясна точната цел на работната група, нито как тя ще работи на практика и как регионите ще бъдат привлечени за участие; подчертава, че тя трябва да бъде форум с участието на множество заинтересовани страни, на който представителите да се срещат в условията на „тройната спирала“ (предприятия, научноизследователски институти и МРВ) с цел да обменят знания и идеи и да обсъждат решения във връзка с биообществото; счита, че в платформата трябва да бъдат добре представени широк кръг сектори, осигуряващи добра основа за улесняване на междусекторния подход към биоикономиката;

18. е убеден, че функционирането и ролята на националните, регионалните и местните платформи за биоикономика могат да се различават; призовава Комисията да зададе конкретни насоки, описващи правомощията на националните, регионалните и местните работни групи по биоикономика; подчертава, че работните групи по биоикономика би следвало да извършват задачи, свързани с координация между политическите, научните и бизнес средите с оглед да се постигне съгласие какви мерки да бъдат предприети в предконкурентния етап; призовава за ориентиран към местните условия подход, отчиташ съответните географски, екологични и регионални особености и приоритети, както и тези, свързани с развитието, както и съществуващите регионални инициативи; изразява убеждение, че всеки регион би трябвало да следва собствения си път и да разработи своя стратегия за биоикономиката;

19. подчертава, че МРВ имат основна роля за изпълнението и развитието на биоикономиката; отчита, че МРВ имат решаваща роля при определянето на рисковете и възможните препятствия

пред изпълнението по места; ето защо силно насърчава активното им включване и участие в създаването, организирането и реализирането на работната група по биоикономика; отправя искане към Комисията да даде достатъчно гъвкавост и да изясни функцията и ролята на регионалните и/или националните работни групи, начина, по който си взаимодействат и как регионалният и/или местният опит ще намерят отражение в работната група на ЕС по биоикономика;

20. счита, че успешният преход към биоикономика ще зависи от активното ангажиране на гражданското общество в процесите на планиране и изпълнение; изтъква колко е важна обществената осведоменост по въпроса; насърчава Комисията да подчертае връзката между науката, обществото и изготвянето на политики и важната роля на МРВ в този преход;

21. счита, че преходът към биоикономика ще бъде успешен само „в условията на едно биообщество“; ето защо предлага НПО и организациите на гражданското общество да играят основна роля в ранния етап на прехода и да бъдат представени в работните групи;

22. подчертава потенциала на биоикономиката за създаване на растеж и работни места в Европа; убеден е, че това изисква висококвалифицирани работници, които да разработят иновациите и базата от знания, които изграждат биоикономиката; изтъква, че е важно да се предприемат стъпки във връзка с въвеждането на биоикономиката в редовната учебна програма в началното образование и в професионалното и висшето образование, посредством учебни предмети и курсове в областта на селското стопанство, химията и храните. Въпреки това в съответствие с член 165 от ДФЕС образованието е сред правомощията на държавите членки и следователно не могат да бъдат определяни никакви изисквания в тази област на равнище ЕС;

23. счита, че сътрудничеството, основано на идеята за „тройната спирала“ е изключително важно за постигане на иновации и оползотворяването на знанията в биоикономиката. Освен това идеята за тройната спирала също се нуждае от модернизация и развитие, за да се осигури ефективно функциониране на регионалните екосистеми за иновации. Тази сфера определено се влияе благотворно от положителното, разгърнато участие на гражданите и поради това е в много добра позиция да бъде в челните редици в Европа по отношение на иновационна дейност, изискваща интензивни научни изследвания, но направлявана от потребителите;

Устойчива биоикономика на вътрешния и световния пазар

24. подчертава важната роля на публично-частните партньорства (ПЧП) за ускоряване на прехода към биоикономика; счита, че МСП играят решаваща роля за превръщането на научните изследвания в приложения и пускането им на пазара под формата на нови продукти или техники; следва да се изтъкне отново и отново ролята на регионалните МСП в иновациите и е нужна силна, структурирана подкрепа за стимулиране на техните дейности;

25. счита, че е необходимо да се улесни по-добрият достъп до финансиране за МСП чрез инвестиране в новосъздадени предприятия, рисков капитал и подкрепа за трансфер на технологии, както и посредством опростяване на разпоредбите и оползотворяване на знанията в сферата на биоикономиката; предлага да бъде създадена работна група за МСП, която да консултира работната група по биоикономика и да осигури подход, ориентиран към бизнеса;

26. изразява безпокойство, че настоящата политическа и икономическа рамка в ЕС не подкрепя индустриалното използване на биомаса като суровина или продукт;

27. подчертава, че преходът към икономика на биоснова трябва да бъде съвместим с изграждането на вътрешния пазар и търговската политика;

Регионални примери и финансови инструменти

28. приветства появата на водещи европейски мрежи от региони и клъстери в областта на биоикономиката; примери за това са сътрудничеството между Фландрия (Белгия) и Югозападния регион в Нидерландия, Северозападна Франция, Северен Рейн-Вестфалия (Германия), Хелзинкския регион (Финландия), Щирия (Австрия) и инициативи в Швеция, Естония и Унгария; призовава Комисията да подкрепя такива мрежи и клъстери с цел да насърчи обмена на опит и съвместната обработка на кандидатури за проекти с други европейски региони и да ги включи в работната група по биоикономика; счита за важно ученето един от друг във връзка с изграждането на инвестиционни фондове и трансфера на технологии;

29. счита, че възходящите инициативи са важни за създаване на биообщество и че подход, ориентиран към бизнеса и търсенето, съчетан с подход, насочван от правителството, има изключително голямо значение;

30. отбелязва, че регионите, произвеждащи биомаса, би трябвало да могат да се възползват от технологичните иновации, а не да бъдат разглеждани единствено като доставчици на биомаса; ето защо следва да се обърне специално внимание на трансфера на технологии и оползотворяването на знанията; изразява убеждение, че тесните връзки между градските и селскостопанските региони са важни за осъществяването на трансфер на технологии и оползотворяване на знанията;

31. счита, че част от средствата за ОСП би трябвало, – заедно с „Хоризонт 2020“, да подкрепят *Европейското партньорство за иновации „Селскостопанска производителност и устойчивост“*, за да се намалят разминаванията между НИРД и земеделските практики, така че да се повиши базата от знания и тяхното оползотворяване⁽⁶⁾;

⁽⁶⁾ (Проекто) становище на Комитета на регионите относно „Европейско партньорство за иновации: Селскостопанска производителност и устойчивост“, CдR 1749/2012 (NAT-V-022).

32. предлага Комисията да улеснява прегледа и картографирането на най-добрите практики, съществуващите дейности и наличните продукти на биоснова на регионалните клъстери и регионите, като се опира на вече извършеното и на постигнатите резултати по настоящите програми, като напр. „ABC-Europe“, „Cluster-IP“, финансирани от ГД „Предприятия и промишленост“⁽⁷⁾, както и програмата „Interreg“ по линия на регионалната политика и „Региони на знанието“ по линия на РП7⁽⁸⁾ и да насърчава използването на програми, финансирани от няколко фонда;

33. приветства предложението на Европейската комисия да задели част от Европейския фонд за регионално развитие (ЕФРР) за проекти за „икономика с ниски въглеродни емисии“ за по-слаборазвити региони, развити региони „в преход“ и по-богати региони; счита, че това ще има положително въздействие върху прехода към европейско биообщество; подчертава потенциала на стратегиите за интелигентна специализация да дадат възможност на регионите да постигнат по-стратегически и интегриран подход към биоикономиката;

34. предлага напредналите региони в областта на биоикономиката да бъдат подкрепяни при предприемането на необходимите стъпки във връзка с веригите за създаване на стойност на биоикономиката и при свързването с други по-слаборазвити региони; убеден е, че напредналите и не толкова напреднали региони би трябвало заедно да дават ход на пилотни съоръжения, в които (новосъздадени) дружества да могат да тестват нови продукти в защитена среда; изразява убеждението си, че подходът на „стълбата към постигане на отлични резултати“ би довел до ефективно използване на ресурсите, като същевременно насърчи сближаването; подкрепя инициативи като „Региони на знанието“, които осигуряват полезен инструмент за обмен на знания, силно насърчават ефикасното усвояване и прилагането на резултатите от научните изследвания на регионално равнище и водят до още по-засилено сътрудничество в областта на научните изследвания;

35. е убеден, че както общностите за знания и иновации (ОЗИ), така и „Регионалните общности за изпълнение и иновации“ (РОИИ) търсят решения на дългосрочните обществени предизвикателства и набелязват и използват нови възможности за иновации в Европа; ето защо призовава Комисията да формира общност за знания и иновации, посветена на биоикономиката, като част от новата вълна от общности, които ще бъдат създадени през периода 2014–2020 г.⁽⁹⁾;

⁽⁷⁾ http://ec.europa.eu/enterprise/sectors/biotechnology/index_en.htm и <http://www.europe-innova.eu/web/guest/cluster-cooperation/cluster-innovation-platform>.

⁽⁸⁾ <ftp://ftp.cordis.europa.eu/pub/fp7/kbbe/docs/regional-biotech-report.pdf>; http://cordis.europa.eu/fp7/kbbe/library_en.html.

⁽⁹⁾ През 2014 г. Европейският институт за иновации и технологии (ЕИТ) и неговите общности за знания и иновации (ОЗИ) в различни области ще разглеждат въпроси, свързани с биоикономиката, и по-специално — в предложената ОЗИ „Храни за бъдещето“ — вж. COM(2012) 60 final; биоикономиката включва не само хранителни, но и нехранителни продукти. Важно е да се включи и нехранителният компонент като част от общата верига за създаване на стойност на биоикономиката.

36. предвид казаното по-горе, изразява убеждението си, че у всички европейски, национални, регионални и местни заинтересовани страни съществува осезаемо чувство за неотложност по отношение на развитието на икономика с ниски въглеродни емисии/биоикономика; намирането на правилния път към тази цел и нейното реализиране изискват революционна промяна в начина ни на мислене и действие; тъй като регионите имат ключова роля в практическото изпълнение, КР предлага своя експертен опит и заявява готовността си за тясно сътрудничество с Комисията за довеждането на стратегията за биоикономиката в Европа до следващия ѝ етап;

37. бихме искали да призовем настоятелно Комисията да предприеме следните стъпки на равнище ЕС:

- а) да доразвие стратегията за биоикономиката (като използва структурата на тройната спирала), акцентирайки върху по-високите етажи от пирамидата на биомасата; да създаде работна група по биоикономика с представители на бизнеса, институциите на знанието и обществените власти (на регионално, национално и европейско равнище);
- б) да развие интегриран подход към биоикономиката, който изисква и се гради върху стратегия, финансирана от различни фондове, както на регионално, така и на европейско равнище („Хоризонт 2020“, политика на сближаване, ОСП, енергетика);
- в) да запознае обществеността в регионите с необходимостта от биоикономиката и възможностите, които тя предоставя;
- г) да постави интегрирания подход към биоикономиката на основата на насърчаващи и непротиворечащи си разпоредби и мерки (посредством системи за сертифициране, интегрирани и съобразени с конкретните изисквания програми за НИРД в различни ГД) и възможности регионите сами да задават посоката по отношение на биоикономиката и стратегията за интелигентна специализация;

и да доразвие европейска стратегия, с акцент върху:

- специализация и оползотворяване на свързаните с иновациите знания в европейския сектор на биоикономиката, за да може ЕС да продължи да бъде конкурентоспособен в световен план;
- научноизследователска и развойна дейност в областта на биомасата от второ и трето поколение;
- вериги за създаване на стойност (от производството на суровини до готови пазарни продукти);
- продукти с висока добавена стойност.

38. считаме, че регионите могат да предложат:

- а) картографиране и предоставяне на документирани най-добри практики на регионите, които успешно планират и прилагат (аспекти от) биоикономиката и намират начини да разпространяват и да предоставят тези структури на други региони (стълба към постигане на отлични резултати);
- б) съдействие при изграждането на структури на тройната спирала и осигуряване на принос към дейността на работните групи по биоикономика;
- в) като се има предвид близостта им до гражданите, МРВ могат да повишат обществената осведоменост за (необходимостта и ползите от) биоикономиката на местно и регионално равнище;
- г) подкрепа за изграждане на „стълби към постигане на отлични резултати“ чрез улесняване и инициране на междурегионално сътрудничество между по-слаборазвитите и по-развитите региони и използване на подходи за финансиране на европейските програми и проекти от различни фондове.

Брюксел, 30 ноември 2012 година

Председател
на Комитета на регионите
Ramón Luis VALCÁRCEL SISO

**Становище на Комитета на регионите относно „Европейското партньорство за иновации
„Селскостопанска производителност и устойчивост““**

(2013/C 17/10)

КОМИТЕТЪТ НА РЕГИОНИТЕ приканва Европейската комисия:

- да отпаде признанието на ключовата позиция на регионалните и местните власти и заинтересовани страни за осигуряването на успеха на ЕПИ „Селскостопанска производителност и устойчивост“;
- да привлече за пълноценно участие местните и регионалните власти в управленските структури, създадени за стимулиране и мониторинг на тази инициатива;
- да даде следното определение на „повишаване на производителността“: „произвеждане на повече и по-добра продукция с по-малко ресурси“;
- да позволи, като се има предвид, че ЕПИ следва да е насочено към следните теми, да бъдат включени широк кръг въпроси, свързани с първичното производство, управлението на ресурсите, биоикономиката, веригата за доставки, качеството, безопасността на храните и потребителите;
- да отпаде приоритет на програми за иновации, които дават възможност за поддържане на селскостопански дейности в цяла Европа, като се гарантира, че ще бъдат включени научни изследвания в полза на региони с развито животновъдство, крайградски региони, райони с природни ограничения и райони с местни земеделски стопанства;
- да отпаде предпочитание на възходящи инициативи за иновация на МСП спрямо индустриални инициативи, за да се противодейства на настоящия дисбаланс в участието в резултат на различните нива на организация и капацитет;
- да продължи да полага усилия за подобряване на положението на първичните производители във веригата за производство, преработка и дистрибуция на храни;
- да даде възможност на оперативните групи да използват подкрепа и по линия на ЕЗФРСР за първоначални разходи, като например за разработване на подход за справяне с технически или научен въпрос.

Докладчик	г-н Henk BRINK (NL/АЛДЕ), член на Изпълнителния съвет на провинция Drenthe
Отправен документ	Съобщение на Комисията до Европейския парламент и до Съвета относно Европейското партньорство за иновации „Селскостопанска производителност и устойчивост“ COM(2012) 79 final

I. ПРЕДИЗВИКАТЕЛСТВА И ЦЕЛИ

КОМИТЕТЪТ НА РЕГИОНИТЕ

Водеща инициатива на стратегията „Европа 2020“ — „Съюз за иновации“

подкрепя стратегията „Европа 2020“ за интелигентен, устойчив и приобщаващ растеж и съзнава, че:

1. за да се пребори с конкуренцията в световен план, Европа трябва да полага по-големи усилия да поддържа и подобрява позицията си в областта на търговията, индустриалното лидерство и отличните постижения в науката;

2. европейските знания за устойчиво производство на храни, включително знанията за управление на стопанствата, ИКТ решения, безопасност на храните, агро-биотехнология, технология на растежа, растителна защита, вода, остатъци, енергия и управление на отпадъците и агросоциология се приветстват по цял свят и имат огромен маркетингов потенциал в нововъзникващи и бързо развиващи се пазари във и извън Европа;

3. за да успее да генерира стойност от тези знания, Европа се нуждае от 1) по-иновативни МСП, за да създават растеж и работни места, 2) повече частни инвестиции, 3) иновации, постигнати в утвърдените и нововъзникващите сектори, 4) мултидисциплинарни сътрудничества за създаване на качествено нови решения и 5) заинтересовани страни, които се стараят обещаващите решения да бъдат тествани, демонстрирани и развивани в по-голям мащаб.

Предизвикателства пред селското стопанство, продоволствената сигурност и природните ресурси

констатира, че:

4. светът в момента е изправен пред множество сериозни предизвикателства: непрекъснато нарастване на населението и ръст на покупателната способност, предизвикващи промени в начина на хранене и повишено търсене на суровини, съчетани със заплахи за капацитета за селскостопанско производство в световен мащаб в резултат на изменението на климата;

5. тези предизвикателства са придружени от заплахата от недостиг на храни, фуражи, изкопаеми горива, стоки, фибри и сладка вода, от нарастваща деградация на почвата и загуба на биологично разнообразие, както и от засилен риск от срив на финансовите пазари, политическа нестабилност и въоръжени конфликти;

6. селското стопанство и предлагането на храни в бъдеще трябва да са свързани с по-пестеливо използване на водата и изкопаемите горива, да използват по-малко торове и фитосанитарни продукти, да бъдат по-разнообразни и да извличат по по-интелигентен начин максимална полза от взаимодействието между земеделието, животновъдството, управлението на органичните отпадъци, остатъчната енергия и производството на възобновяема енергия;

и отбелязва, че:

7. държавите членки и заинтересованите страни неведнъж засвидетелстваха силен интерес към насърчаване на иновациите в селското стопанство чрез общоевропейски подход и че Европейският съвет от 20 юни 2008 г. вече заяви, че е необходимо „да продължи работата, свързана с иновациите, научните изследвания и развойната дейност в областта на селскостопанското производство, по-специално за да се повиши енергийната му ефективност, ръстът на производителността и способността за адаптиране към изменението на климата“;

8. до подобни заключения достигнаха и селскостопански организации и камари, а в комуникето на G20 от Кан се подчертава жизненоважната необходимост да се инвестира в селскостопански изследвания и иновации.

Затова Комитетът на регионите:

9. приветства инициативата на Комисията за насърчаване на иновациите в селското стопанство чрез създаване на специално Европейското партньорство за иновации „Селскостопанска производителност и устойчивост“ и двете му основни цели: 1) да помогне на селскостопанския сектор да повиши производителността и ефективността си (като до 2020 г. постигне обрат в досегашното забавяне на ръста на производителността) и 2) да насърчи устойчивото развитие на селското стопанство (като осигури подходящо земеползване до 2020 г.);

10. приветства особено радушно факта, че местните селскостопански и хранителни системи са отразени в темите, упоменати като допустими за сътрудничество, т.е. хоризонтално и вертикално сътрудничество сред заинтересованите страни от веригата за създаване на стойност с цел изграждане на логистични платформи за насърчаване на къси вериги за създаване на стойност и местни пазари и насърчителни дейности в местен контекст, свързани с развитието на къси вериги за създаване на стойност и местни пазари;

11. приветства предложението на Комисията да бъдат заделени 4,5 млрд. евро за научноизследователска дейност и иновации в областите безопасност на храните, биоикономика и устойчиво земеделие (по линия на „Хоризонт 2020“);

12. изразява съгласие, че фондовете от ОСП, заедно с фондовете от рамковата програма за научни изследвания, би трябвало да подкрепят ЕПИ „Селскостопанска производителност и устойчивост“, за да се преодолее разминаването между научноизследователската сфера и земеделската практика;

13. изразява убеждение, че необходимият преход на селскостопанския сектор, наложен от нарастващата нужда от ефективност на ресурсите, ще доведе преди всичко до производство на по-голямо количество храна по по-устойчив начин, но и до осигуряване на множество различни обществени услуги и продукти на био основа, свързани със здравеопазването, отдиха, териториалното устройство, управлението на отпадъците, фуражите, влакната и възобновяемата енергия. Този по-широк спектър ще бъде от полза както за сектора, така и за обществото, при условие че се осигури добър баланс между производството на хранителни и нехранителни продукти, акцентът на селскостопанския сектор бъде поставен върху преработените приоритети на ОСП и властите работят последователно за постигане на тези приоритети;

14. счита, че този различен селскостопански сектор осигурява нови възможности за бизнес и иновации във веригата за създаване на стойност в Европа;

15. е убеден, че за да се използват оптимално природните ресурси, е необходимо тясно взаимодействие между селското стопанство, биоикономиката и научния сектор⁽¹⁾, с оглед да се създаде устойчиво и по-ефективно селско стопанство. Що се отнася до селското стопанство като източник на биомаса за производство на енергия, следва да се следи да се гарантира баланс между производството на хранителни продукти и биомаса;

II. ОПАСЕНИЯ/КЛЮЧОВИ ФАКТОРИ ЗА УСПЕХ

Опасения

отбелязва, че:

16. усилията за намаляване на разминаването между практиката и науката са изключително важни, но самото съществуване на ЕПИ не дава решение на културното и професионалното разминаване между две еднакво важни гледни точки: 1) тази на научната общност, която често акцентира върху отлични постижения в научната сфера, върху авангардни научни изследвания, бъдещи и нововъзникващи технологии, умения и кариерно развитие и научноизследователска инфраструктура и 2) гледната точка на предприемачите и разработващите политики, които търсят начини за генериране на стойност от знания и решения в отговор на обществените потребности и бизнес възможностите. И двете страни ще имат нужда от комуникация и стимули;

⁽¹⁾ CdR 1112/2012 – EDUC-V-024 „Иновации за устойчив растеж: биоикономика за Европа“.

17. предложеният Европейски земеделски фонд за развитие на селските райони (ЕЗФРСР) предоставя редица стимули, посочени в членове 15, 16, 18, 20, 33, 36, 46, 53, 61, 62 и 63, но те няма да бъдат приети, освен ако посредник в областта на знанията за ЕПИ не информира за възможностите на равнището на държавите членки, преди договорите за партньорство да бъдат приети в окончателен вид и по време на процеса на изготвяне на националните и/или регионалните оперативни програми за развитие на селските райони;

18. ЕПИ няма да бъде включен в Програмите за развитие на селските райони, освен ако не е планирано национално съфинансиране, за да финансира различните етапи от процеса на иновация: 1) сътрудничество (за създаване на оперативните групи) за бизнес развитие (за започване на проект за иновации); 2) трансфер на знания и консултантски услуги (за придобиване на експертен опит и използване на наличните резултати от научни изследвания); 3) въвеждане на схеми за качество (за насърчаване на обществени ползи и бизнес резултати) и 4) инвестиции (финансова подкрепа за постигане на целите; производителност и устойчивост);

19. до момента са създадени пет Европейски партньорства за иновации по следните теми:

а. активен живот на възрастните хора и остаряване в добро здраве, SEC(2011) 1028, прието на 1.9.2011 г.;

б. суровини, COM(2012) 82, прието на 29.2.2012 г.;

в. селскостопанска производителност и устойчивост, COM(2012) 79, прието на 29.2.2012 г.;

г. води, COM(2012) 216, прието на 10.5.2012 г.;

д. интелигентни градове, COM(2012) 4701, прието на 10.7.2012 г.

и всички те са 1) важни за регионалните и местните власти, но и 2) успехът им се обуславя от регионалното управление, подкрепа и финансиране; до момента, обаче, регионалните власти не са поканени да се включат в процеса.

Ключови фактори за успех

отбелязва, че:

20. регионите и селските общности могат да играят решителна роля за направляване и съфинансиране на действията, предприети по линия на ЕЗФРСР и другите инструменти за стимулиране на иновациите, и понастоящем са незаменими за съобразяване на подкрепата с конкретните селскостопански, екологични и териториални характеристики на даден регион, което позволява по-ефективно използване на европейското финансиране;

21. регионите и селските общности биха приветствали възможността да се чуе гласът им във връзка с приоритетите или начините за прилагане и управление;

22. създаването на многостепенна управленска рамка, включваща европейското, националното и регионалното равнище, е изключително важно условие за успеха на цялостното преразглеждане на общата селскостопанска политика след 2013 г., включително и ЕПИ;

23. очаква се заинтересованите страни да сформират основна оперативна група, която ще продължи да разглежда разминаването в знанията по отношение например на технология, бизнес модели, организационни системи, маркетингови стратегии, потребителски нужди и образование, и вече биха приветствали финансиране от ЕЗФРСР за тази цел; следващата им стъпка би могла да бъде търсене на партньори и създаване на мултидисциплинарен екип, проучване на използването на трансграничното сътрудничество и/или проучване на наличната база от знания, преди да се свържат с мрежата на ЕПИ за по-нататъшна подкрепа, но тази следваща стъпка не би трябвало да е задължителна;

24. някои възходящи инициативи за иновация по въпросите на устойчивостта или производителността биха могли да бъдат приветствани на регионално или национално равнище, но все още има риск от разминаване между избора на приоритетна тема, посочена в Стратегическия план за изпълнение (СПИ) и многогодишната пътна карта (публикувана от ръководната група на високо равнище след консултация с Постоянния комитет за научни изследвания в селското стопанство и Комитета за развитие на селските райони); този факт обаче не бива да е пречка за получаване на подкрепа, тъй като това би обезсърчило участниците и би създавало спънка в най-уязвимата точка на иновационната спирала;

25. посредничеството в областта на иновациите и знанията е незаменимо при стартирането на иновационен процес и в стремежа към напредък.

III. ПОЛИТИЧЕСКИ ПРЕПОРЪКИ

До Европейската комисия

настойчиво съветва Европейската комисия:

26. да отдаде признание на ключовата позиция на регионалните и местните власти и заинтересовани страни за осигуряването на успеха на ЕПИ „Селскостопанска производителност и устойчивост“;

27. да привлече за пълноценно участие местните и регионалните власти в управленските структури, създадени за стимулиране и мониторинг на тази инициатива;

28. да покани представител на Комитета на регионите да участва в работата на ръководната група на високо равнище, която ще изготви стратегията за ЕПИ, и в координационния комитет на Европейската мрежа за развитие на селските райони, за да може изпълнението на инициативата да бъде съобразено с реалните потребности на местните и регионалните власти;

29. да задължи държавите членки да интегрират междусекторните цели на ЕПИ в Договора за партньорство;

30. да даде следното определение на „повишаване на производителността“: „произвеждане на повече и по-добра продукция с по-малко ресурси“;

31. да позволи, като се има предвид, че ЕПИ следва да е насочено към следните теми, да бъдат включени широк кръг въпроси, свързани с първичното производство, управлението на ресурсите, биоикономиката, веригата за доставки, качеството, безопасността на храните и потребителите;

32. да отдаде приоритет на програми за иновации, които дават възможност за поддържане на селскостопански дейности в цяла Европа, като се гарантира, че ще бъдат включени научни изследвания в полза на региони с развито животновъдство, крайградски региони, райони с природни ограничения и райони с местни земеделски стопанства;

33. да отдаде предпочитание на възходящи инициативи за иновация на МСП спрямо индустриални инициативи, за да се противодейства на настоящия дисбаланс в участието в резултат на различните нива на организация и капацитет;

34. да акцентира върху устойчивото земеделие, върху високопроизводителното земеделие в резултат на наличието на актуална технология, върху предотвратяване на разхищаването на храни и загубите след прибиране на реколтата, както и върху отговорното поведение на потребителите, в допълнение към повишаване на обема на производството;

35. да се съсредоточи върху износа от ЕС и маркетинга на знания и (био)технологии и върху справедливото участие в отдалечено местно (градско или дребномащабно) производство в трети страни;

36. да продължи да полага усилия за подобряване на положението на първичните производители във веригата за производство, преработка и дистрибуция на храни;

37. да настоява към критериите за изготвяне на класации на институциите за знания, като стимул за учени за преодоляване на различията в иновациите, да бъде добавена „известна степен на практическа полза от резултатите от научните изследвания“;

38. приветства водещите европейски мрежи на региони, научноизследователски институти и клъстери за високопроизводително и устойчиво селско стопанство; призовава Комисията да отдаде признание на ролята на подобни мрежи и клъстери и да улесни трансфера на знания между предприемачи както в местен, така и в междурегионален план;

39. да даде възможност на държавите членки да подкрепят дейности на ранен етап и регионални дейности от оперативните групи, работещи по общите и количествените цели на ЕПИ, с фондове от ЕЗФРСР и регионално съфинансиране, независимо дали са успели да получат подкрепа и от Мрежата на ЕПИ, след отговор на покани;

40. да даде съгласието си оперативните групи да могат или да оперират в границите на дадена държава членка, или да имат членове в няколко държави членки и в трети страни;

41. да посочи „селскостопанските производители и организациите на производители“ там, където се казва, че „селскостопанските производители“ могат да участват, за да се улесни създаването на групи;

42. да даде възможност на оперативните групи да използват подкрепа и по линия на ЕЗФРСР за първоначални разходи, като например за разработване на подход за справяне с технически или научен въпрос или за използване на посредник в областта на иновациите и знанията;

43. да определи екип за комуникация, преди да създаде ръководната група на високо равнище, групата за подкрепа/работната група SHERPA, бюрото за подкрепа за оперативните групи и секретариата, които ще изготвят Стратегическия план за изпълнение; този екип следва да насърчи използването на 1) ЕПИ в Националните програми за развитие на селските райони; 2) възможностите по линия на „Хоризонт 2020“ за подкрепа на научноизследователски проекти, проекти с множество изпълнители, клъстери за иновативни действия, иновационни посредници и иновационни центрове; 3) базата и контактите на Мрежата на ЕПИ и 4) ръководство/насоки за местни групи.

До местните и регионалните власти:

препоръчва на местните и регионалните власти:

44. да подкрепят участието и планирането на ЕПИ в Оперативните програми по ЕЗФРСР и да се подготвят за създаване на оперативни групи;

45. да посъветват държавите членки да се замислят сериозно за решаване на неотложния въпрос за производителността, ефективността на ресурсите и устойчивостта и във връзка с това да изразходват най-малко 10 % от общия принос от ЕЗФРСР за насърчаване на трансфера на знания и иновации в селското стопанство, горското стопанство и селските райони;

46. да засилват досегашното си участие в националната и Европейската мрежа за развитие на селските райони.

Брюксел, 30 ноември 2012 година

Председател
на Комитета на регионите
Ramón Luis VALCÁRCEL SISO

III

(Подготвителни актове)

КОМИТЕТ НА РЕГИОНИТЕ

98-А ПЛЕНАРНА СЕСИЯ, 29 И 30 НОЕМВРИ 2012 Г.

Становище на Комитета на регионите относно „Общата стратегическа рамка“

(2013/С 17/11)

КОМИТЕТЪТ НА РЕГИОНИТЕ

- отново изразява убеждението си, че е необходима обща стратегическа рамка (ОСР) за периода 2014–2020 г., в която да се установи координация и взаимодействие между дейностите на фондовете по ОСР и да се очертае ясна стратегическа насока за договорите за партньорство и оперативните програми;
- изразява съмнения във връзка с предложеното разделяне на елементите от ОСР между приложение към общия регламент и делегиран акт с примерни действия с висока европейска добавена стойност и приоритети за сътрудничество. Подкрепя само приемането на ОСР като приложение към общия регламент;
- счита, че примерните дейности с висока европейска добавена стойност следва да се приемат от Европейската комисия под формата на необвързващо съобщение, както беше направено със Стратегическите насоки на Общността за периода 2007–2013 г.;
- подчертава, че ОСР трябва да има за цел да създаде условия за плавен преход между законодателния пакет и договора за партньорство и оперативните програми и посочва необходимостта от изясняване на подробностите във връзка с механизмите за прилагане;
- изразява съжаление, че 11-те тематични цели, изброени в предложението за общ регламент, са различни от шестте приоритета на Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони и на шестте отделни приоритета на Европейския фонд за морско дело и рибарство, което прави координацията изключително трудна;
- е убеден в необходимостта от децентрализиран оперативен мениджмънт на местно и регионално равнище с цел подобряване на координацията и допълването между фондовете, което ще гарантира ефективен интегриран подход, т.е. многотематичен възходящ метод, адаптиран към специфичните характеристики на всеки регион;
- настоятелно препоръчва прилагането на оперативни програми, основаващи се на голям брой фондове;
- призовава за стабилна програмна рамка, за да се осигури съгласуваност с многогодишната перспектива на политиката на сближаване;
- поставя под съмнение изменянето на ОСР чрез делегиран акт.

Главен докладчик	г-н Marek WOZNIAK (PL/ЕНП), маршал на Великополското воеводство
Отправен документ	Предложение за регламент на Европейския парламент и на Съвета за определяне на общоприложими разпоредби за Европейския фонд за регионално развитие, Европейския социален фонд, Кохезионния фонд, Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони и Европейския фонд за морско дело и рибарство, обхванати от общата стратегическа рамка, и за определяне на общи разпоредби за Европейския фонд за регионално развитие, Европейския социален фонд и Кохезионния фонд и за отмяна на Регламент (ЕО) № 1083/2006 на Съвета“ COM(2012) 496 final, Приложение I

I. ПОЛИТИЧЕСКИ ПРЕПОРЪКИ

КОМИТЕТЪТ НА РЕГИОНИТЕ

Общи бележки

1. отново изразява убеждението си, че е необходима обща стратегическа рамка (ОСР) за периода 2014-2020 г. за Европейския фонд за регионално развитие (ЕФРР), Европейския социален фонд (ЕСФ), Кохезионния фонд, Европейския фонд за развитие на земеделието и селските райони (ЕФРЗСР) и Европейския фонд за морско дело и рибарство (ЕФМДР), в която да се установи координация и взаимодействие между дейностите на фондовете по ОСР и да се очертае ясна стратегическа насока за договорите за партньорство и оперативните програми;

2. припомня политическите препоръки, които КР представи в становището си относно общия регламент и подчертава, че с оглед на това, че ОСР ще бъде приета като приложение към общия регламент, именно общият регламент предоставя стратегическа визия и цели, докато ОСР следва да се възприема като основния инструмент за прилагане;

3. изразява съмнения във връзка с предложеното разделяне на елементите от ОСР между приложение към общия регламент⁽¹⁾ и делегиран акт с примерни действия с висока европейска добавена стойност и приоритети за сътрудничество. Подкрепя само приемането на ОСР като приложение към общия регламент. Посочва, че делегираните актове следва да обхващат само несъществени елементи от основни законодателни актове, а всички въпроси, свързани с ОСР са от основно значение за местните и регионалните власти и имат стратегически характер. Към Комитета на регионите не се отправят искания за консултации във връзка с делегирани актове, а съгласно член 177 от ДФЕС ОСР е област, в която консултациите с КР са задължителни;

4. счита, че ОСР следва да бъде приета от Съвета и Европейския парламент и да се преразглежда само ако настъпят фундаментални промени в социално-икономическото положение на ЕС. Във връзка с това оспорва възможността за изменение на Приложение I чрез делегиран акт;

5. счита, че примерните дейности с висока европейска добавена стойност следва да се приемат от Европейската комисия под формата на необвързващо съобщение, както беше направено със Стратегическите насоки на Общността за периода 2007-2013 г. (COM(2005) 299 final);

6. посочва, че фондовете по ОСР имат ключова роля в подпомагането на инструментите за прилагане на стратегията „Европа 2020“ и инвестициите за намаляване на разликите в развитието между държавите членки и регионите, а също и в рамките на отделните региони. Същевременно призовава задълженията по Договора да служат за ръководен принцип;

7. приветства факта, че предложенията за ОСР ще прилагат принципите, на които се основава член 11 от предложението за общ регламент, съгласно който целта на ОСР е да се отговори на ключовите териториални предизвикателства. Посочва също така, че в ОСР трябва ясно да се посочат най-отдалечените региони, както и областите със специфични териториални характеристики като планинските райони, периферните райони, индустриалните райони в преход, островите, районите със силно разпръснато население и слабо населените райони, които изискват специални форми на интервенция;

8. приветства посочването на необходимостта от включване на националните, регионалните и местните партньори като условие за постигането на политическите цели. Счита, че това ще улесни прилагането на възходящия териториален подход;

⁽¹⁾ COM(2012) 496 final.

9. призовава за това, в съответствие с принципа на пропорционалност, ОСП ефективно да изпълнява ролята си за изясняване и уточняване на логиката на интервенциите от фондовете през бъдещия програмен период, като в същото време предоставя възможност за адаптиране на интервенциите по програмите към специфичната ситуация, нужди и потенциал на отделните държави членки и региони. ОСП следва да предостави индикативни рамки за договорите за партньорство и оперативните програми, изготвени в отделните държави членки, с което да даде възможност на държавите членки и компетентните регионални и местни власти да отговорят независимо по установените предизвикателства пред развитието, особено по отношение на целите на стратегията „Европа 2020“. Подчертава, че ОСП трябва да има за цел да създаде условия за плавен преход между законодателния пакет и договора за партньорство и оперативните програми;

10. посочва необходимостта от изясняване на подробностите във връзка с механизмите за прилагане;

11. изразява съжаление, че 11-те тематични цели, изброени в предложението за общ регламент, са различни от шестте приоритета на Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони и на шестте отделни приоритета на Европейския фонд за морско дело и рибарство, което прави координацията изключително трудна;

Въведението в приложението относно ОСП

12. изразява съжаление по повод липсата на елементи в ОСП във връзка с ключовите принципи, които трябва да се прилагат чрез ОСП;

Съгласуваност и последователност по отношение на икономическото управление на ЕС

13. призовава за стабилна програмна рамка, за да се осигури съгласуваност с многогодишната перспектива на политиката на сближаване;

14. счита, че от самото начало основната дейност следва да бъде посочването на подходящи програмни приоритети за целия период 2014-2020 г., например в процеса на изготвяне на договори за партньорство и оперативни програми; във връзка с това изразява опасения, че специфичните за всяка държава препоръки и националните програми за реформа биха могли да противоречат на координираното многогодишно планиране на програмите на регионално равнище;

15. позовава се на становището на КР относно общия регламент, в което се отхвърлят предложенията, насочени към

създаване на връзка между политиката на сближаване и Пакта за стабилност и растеж⁽²⁾, но предлага възможността за промяна на договорите за партньорство и оперативните програми въз основа на препоръките, изготвени в резултат на европейския семестър;

16. въпреки това обръща внимание на факта, че честото препрограмиране ще направи управлението на фондовете по-непредсказуемо и поради това трябва да се извършва само когато е абсолютно необходимо;

Механизми за координация между фондовете по ОСП

17. подчертава нуждата от подобряване на координацията между фондовете по ОСП, което ще подобри ефективността на тяхната интервенция и ще създаде взаимодействия в условията на една трудна бюджетна ситуация и ограничени финансови средства. Това ще позволи да се гарантира по-високо равнище на взаимодействие и допълване в инвестициите на ЕС;

18. призовава допълването да е основен акцент на ОСП. Поради това е необходимо да се стремим към установяване на интегриран многотематичен подход, който да свързва допълващи се ключови действия от различни фондове, насочени към постигане на една и съща цел. Изразява съжаление обаче, че Комисията не е отишла по-далеч в посочването на потенциалното допълване между различните тематични приоритети, между инвестиционните приоритети на редица фондове по ОСП, както и между примерните действия и инвестиционните приоритети. Във връзка с това подчертава, че в проекта за документ за ОСП трябва да се гарантира допълване между областите на дейност на отделните фондове и да се премахне рискът от дублиране;

19. е убеден в необходимостта от децентрализиран оперативен мениджмънт на местно и регионално равнище с цел подобряване на координацията и допълването между фондовете, което ще гарантира ефективен интегриран подход, т.е. многотематичен възходящ метод, адаптиран към специфичните характеристики на всеки регион;

20. настоятелно препоръчва прилагането на оперативни програми, основаващи се на голям брой фондове, като по този начин се увеличава максимално положителното въздействие на интервенцията на ЕС в регионите чрез интегрирано използване на възможностите, създадени от различните инструменти за регионално развитие и реалното осъществяване от страна на местните и регионалните власти на техните стратегии за социално-икономическо развитие;

⁽²⁾ Например спирането на плащанията и ангажиментите по линията на оперативните програми в резултат на неспазване на препоръките относно икономическото управление на ЕС.

21. приветства факта, че Европейската комисия набляга силно върху необходимостта от програмиране на интегрираното териториално развитие. Приветства споменаването на „интегрирани териториални инвестиции“, „интегрирани операции“ и „съвместни планове за действие“. Изразява обаче съжаление, че в общия регламент и в приложението относно ОСР не се дава определение нито на тези инструменти, нито на понятието „интегрирани операции“. подчертава необходимостта от точно определение на интегрираните операции в качеството им на инструмент, който трябва да се използва за интегрирано финансиране с други области на политиката и инструменти на ЕС;

22. по-конкретно, във връзка със стратегията за градско развитие в съответствие с член 7 от Регламента за ЕФРР, отбелязва значението и новаторския характер на отпускането на ресурси за интегрирани действия за устойчиво градско развитие, осъществявани под формата на „интегрирани териториални инвестиции“ (ИТИ), и изразява съжаление, че в регулаторната рамка не се посочва достатъчно ясно, че в този случай пряка отговорност за управлението и изпълнението на „интегрираните териториални инвестиции“ носят местните власти;

23. счита, че местният характер на воденото от общностите местно развитие следва да бъде запазен;

24. в съответствие със становището на КР относно воденото от общностите местно развитие обръща внимание на цялостния характер на местното развитие, насочено към предизвикателствата и потенциала на всички видове региони, включително градските, селските и крайградските региони, както и функционалните зони. Поради това призовава за действия, които да позволят воденото от общностите местно развитие да се използва за осъществяването на всички 11 тематични цели на стратегическата рамка, в съответствие с местните нужди;

Координация между фондовете по ОСР и другите области на политиката и инструменти на ЕС

25. подкрепя споменаването на необходимостта от координация с други политики и инструменти на ЕС извън обхвата на ОСР. Това ще даде възможност за изграждане на по-тясна връзка между стратегията „Европа 2020“, политиките на сближаване и секторните политики на ЕС на европейско, национално и местно равнище. Счита по-специално, че това ще даде възможност за рационализиране на управлението и повишаване на ефективността на прилаганите програми;

26. призовава за по-точно определение на механизмите за координация и изготвяне на насоки за свързаните с ОСР области на политиката и инструменти на ЕС, особено на европейско равнище. Отбелязва, че тъй като повечето от тези инструменти се управляват централно, съвместната отговорност на Европейската комисия следва да бъде подчертана редом с ролята на държавите членки;

27. приветства въвеждането на списък на областите на политиката и инструментите/програмите на ЕС, който е включен в проекта за приложение (този списък включва „Хоризонт 2020“, NER, COSME, LIFE, „Еразъм за всички“, Програмата за социална промяна и социални иновации“, Механизъм за свързване на Европа (CEF), Европейският инструмент за съседство (ЕИС), Инструментът за предприемаческа помощ (ИПП) и Европейския фонд за развитие (ЕФР);

28. приветства акцента, поставен върху връзката между фондовете по ОСР и програмата „Хоризонт 2020“. Смята, че Европейската комисия е разширила насоките, като предлага фондовете по ОСР да подкрепят стратегии за интелигентна специализация във връзка с „Хоризонт 2020“ въз основа на два много различни вида дейности – изграждане на капацитет и използване и незабавно разпространяване на резултатите от научно-изследователската дейност и иновациите;

29. приветства препоръката партньорствата между секторите на образованието, бизнеса и научните изследвания да могат да се финансират съвместно от фондовете по ОСР и тези дейности да се координират с международни партньорства между предприятията и образователните институции под формата на алианси на знанието или секторни алианси на уменията, които могат да се подпомагат по програмата „Еразъм за всички“;

30. подкрепя въвеждането на нова възможност фондовете по ОСР да се използват за допълване на Механизма за свързване на Европа, например посредством връзки на второ или трето равнище с приоритетите на ЕС в областта на инфраструктурата;

31. позовава се на становището на КР относно програмата „LIFE“ и споделя позицията на Европейската комисия, че програмата играе решаваща роля за мобилизиране на ресурси от ЕФРР, ЕСФ и КФ в значително по-голяма степен за целите на опазването на околната среда. Комитетът на регионите подкрепя интегрираните проекти по програма „LIFE“, представени като нова категория проекти, с по-висок приоритет;

32. подчертава необходимостта от подобряване на координацията между външните инструменти като ЕИС, ИПП и ЕФР, особено в регионите, които имат общи граници със страни от Източното партньорство и Съюза за Средиземноморието, и в най-отдалечените региони на ЕС, които имат общи граници със страни от АКТЬ;

Координация с дейностите по сътрудничество

33. отбелязва, че, както се посочва в становището на Комитета на регионите относно предложението за общ регламент, няма причина европейското териториално сътрудничество да бъде включено в разпоредбите на договорите за партньорство. Поради това отхвърля включването на раздела „Приоритети за сътрудничество“ в делегирания акт;

34. приветства обаче съкратения раздел „Координация с дейностите по сътрудничество“ в приложението относно ОСР;

35. посочва, че би било от полза да се разшири транснационалното териториално сътрудничество по линия на ЕСФ, така че да обхване междурегионалното и трансграничното сътрудничество;

36. приветства факта, че е взето предвид макрорегионалното измерение и подчертава значението, което се отдава в рамките на инструмента за териториално сътрудничество на постигането на целите на макрорегионалните стратегии;

Хоризонтални принципи и междусекторни цели на политиките

37. приветства включването на принципите на многостепенното управление и партньорството сред хоризонталните принципи на ОСР в съответствие с член 5 от предложението за общ регламент;

38. призовава за практическо прилагане на принципа на многостепенното управление, като подчертава значението на възприемането на възходящ подход в процеса на вземане на решения и в изготвянето на договорите за партньорство и оперативните програми;

39. категорично подкрепя дейности за насърчаване на равенството между мъжете и жените. Счита обаче, че определянето на нови органи, които да се занимават само с тази тематика в рамките на системата за използване на фондовете, не е ефективно. Би било по-подходящо да се прилагат процедурни решения, които да дават възможност за ефективно прилагане

на тези принципи в рамките на съществуващите институционални структури;

40. позовава се на предходните становища на КР относно ЕФРР и ЕСФ, в които се подчертава липсата на интерес към въпроса за демографската промяна. В съответствие с това особено горещо приветства включването на въпроса за демографската промяна сред предложените хоризонтални политически цели;

Механизми за справяне с териториалните предизвикателства

41. приветства факта, че ОСР подчертава необходимостта от адаптиране на формите на интервенция към местните предизвикателства и възможности, но очаква да види по-подробен анализ и по-нататъшна работа в тази област, чиито резултати да могат да се използват като показатели от местните и регионалните власти;

42. приветства предложението за договори за партньорство, които да отчитат елементите, съдържащи се в ОСР, в съответния национален контекст. Изтъква необходимостта да се вземат предвид по-ниските равнища на местно самоуправление, което изисква включването на съответните местни и регионални власти;

43. отбелязва трудностите при изготвянето на хармонизирано определение на териториите във фондовете по ОСР и предлага подкрепата си за постигане на напредък по този въпрос. Подчертава, че определянето се променя в зависимост от секторното законодателство, което затруднява открояването на основните териториални предизвикателства.

II. ПРЕПОРЪКИ ЗА ИЗМЕНЕНИЯ

Изменение 1

COM(2012) 496 final

Приложение I, параграф 3.2

Текст, предложен от Комисията	Изменение на КР
Държавите членки и управляващите органи, отговорни за усвояването на фондовете по ОСР, следва да работят в тясно сътрудничество при подготовката, изпълнението, мониторинга и оценката на договора за партньорство и програмите. По-специално те гарантират извършването на следните дейности.	Държавите членки, <u>техните местни и регионални власти, партньори</u> и управляващите органи, отговорни за усвояването на фондовете по ОСР, следва да работят в тясно сътрудничество при подготовката, изпълнението, мониторинга и оценката на договора за партньорство и програмите. По-специално те гарантират извършването на следните дейности.

Изложение на мотивите

Предложеното изменение не се нуждае от обяснение.

Изменение 2

COM(2012) 496 final

Приложение I, параграф 3.3

Текст, предложен от Комисията	Изменение на КР
<p>(...) 2. Държавите членки насърчават разработването на местни и подрегионални подходи, по-специално посредством водено от общностите местно развитие, като делегират вземането на решения и изпълнението на местно партньорство между публичния и частния сектор и представителите на гражданското общество. Воденото от общностите местно развитие се осъществява като част от стратегически подход, за да се гарантира, че при определянето на потребностите на местно равнище се вземат предвид приоритетите, установени на по-високо ниво. Следователно държавите членки определят подхода за водено от общностите местно развитие в рамките на фондовете по ОСР и посочват в договорите за партньорство основните предизвикателства, които трябва да бъдат преодолени по този начин, основните цели и приоритети за воденото от общностите местно развитие, видовете обхванати територии, специфичната роля на местните групи за действие при изпълнението на стратегиите и ролята, предвидена за различните фондове по ОСР в изпълнението на стратегиите за местно развитие в различните видове територии — като селски, градски и крайбрежни райони, както и съответните механизми за координиране.</p>	<p>(...) 2. <u>Воденото от общностите местно развитие се осъществява като част от стратегически подход, за да се гарантира, че при определянето на потребностите на местно равнище се вземат предвид приоритетите, установени на по-високо ниво.</u> Държавите членки насърчават разработването на местни и подрегионални подходи, по-специално посредством водено от общностите местно развитие, като делегират вземането на решения и изпълнението на местно партньорство между публичния и частния сектор и представителите на гражданското общество. Воденото от общностите местно развитие се осъществява като част от стратегически подход, за да се гарантира, че при определянето на потребностите на местно равнище се вземат предвид приоритетите, установени на по-високо ниво. Следователно държавите членки определят подхода за водено от общностите местно развитие в рамките на фондовете по ОСР и посочват в договорите за партньорство основните предизвикателства, които трябва да бъдат преодолени по този начин, основните цели и приоритети за воденото от общностите местно развитие, видовете обхванати територии, специфичната роля на местните групи за действие при изпълнението на стратегиите и ролята, предвидена за различните фондове по ОСР в изпълнението на стратегиите за местно развитие в различните видове територии — като селски, градски и крайбрежни райони, както и съответните механизми за координиране.</p> <p>3. <u>Интегрираните териториални инвестиции са инструмент, който дава възможност за интегрирано прилагане по отношение на инвестициите, свързани с няколко приоритетни оси на една или повече оперативни програми. Финансирането по линията на няколко приоритетни оси и програми може да бъде обединено в една интегрирана инвестиционна стратегия за определена територия или функционална област. Това може да става под формата на интегрирана стратегия за градско развитие, но и също и за сътрудничество между общините в селски територии, включително в селските райони. Това дава възможност на управляващите органи да предоставят изпълнението на части от различни приоритетни оси на местната власт, за да се гарантира, че инвестициите се предприемат по допълващ се начин. В рамките на интегрираните териториални инвестиции някои компоненти могат да се прилагат посредством водено от общностите местно развитие, като се съчетават двата подхода.</u></p> <p>4. <u>Интегрираната операция е проект, договор, действие или група от проекти, които получават подкрепа от един или друг фонд по ОСР и от други инструменти на Съюза. Това става при условие, че един разход не се финансира два пъти от фондове по ОСР или други инструменти на Съюза.</u></p>

Текст, предложен от Комисията	Изменение на КР
	<p><u>5. Съвместен план за действие е операция, която се провежда в съответствие с насочен към резултатите подход, за да се постигнат конкретни цели, договорени съвместно от държавите членки и Комисията. Той може да бъде част от една или няколко оперативни програми и по този начин да представлява полезен инструмент за насърчаване на по-добрата интеграция на различните фондове от ОСР за постигане на обща цел.</u></p> <p><u>6. Съвместна оперативна програма е оперативна програма, в която се съчетава подкрепа от няколко фонда от ОСР.</u></p> <p><u>7. Държавите членки следва да насърчават развитието на воденото от общностите местно развитие, интегрираните териториални инвестиции, интегрираните операции, съвместните планове за действие и съвместните оперативни програми, като посочват в договорите за партньорство основните преизвикателства, които трябва да бъдат преодолені по този начин, основните цели и приоритети за воденото от общностите местно развитие, видовете обхванати територии, специфичната роля на местните групи за действие при изпълнението на стратегиите за местно развитие и ролята, предвидена за различните фондове по ОСР в изпълнението на интегрираните стратегии в различните видове територии — като селски, градски и крайбрежни райони, както и съответните механизми за координиране.</u></p>

Изложение на мотивите

Вж. параграф 21 от становището.

Изменение 3

COM(2012) 496 final

Приложение 1, създава се нов параграф след параграф 3.3.2

Текст, предложен от Комисията	Изменение на КР
	<p><u>3. Когато „интегрирана териториална инвестиция“, съгласно член 99 от предложението за общ регламент относно структурните фондове, се отнася за стратегия за устойчиво градско развитие, съгласно член 7 от предложението за регламент за ЕФРР, управлението и осъществяването на такава интегрирана инвестиция трябва да се извършва от публичните власти на градовете ползватели.</u></p>

Изложение на мотивите

Изменението включва под формата на нормативна разпоредба съдържанието на параграф 22 от становището, където се подчертава новаторският аспект на делегирането на управлението и осъществяването на ИТИ на градовете, вече предвидено в член 7 от Регламента за ЕФРР и в член 99 на общия регламент.

Изменение 4COM(2012) 496 *final*

Приложение I, параграф 4.4

Текст, предложен от Комисията	Изменение на КР
Държавите членки гарантират, когато е уместно, че финансирането от фондовете по ОСП е съгласувано с подкрепата по програма NER 300 (...)	Държавите членки <u>и Комисията</u> гарантират, когато е уместно, че финансирането от фондовете по ОСП е съгласувано с подкрепата по програма NER 300 (...)

Изложение на мотивите

Вж. параграф 26 от становището.

Изменение 5COM(2012) 496 *final*

Приложение I, параграф 4.5

Текст, предложен от Комисията	Изменение на КР
1. Когато е възможно, държавите членки се стремят да използват полезни взаимодействия с инструментите на политиките на Съюза (както финансови, така и нефинансови), насочени към смекчаване на последиците и приспособяване към изменението на климата, опазване на околната среда и ефективност на ресурсите.	1. Когато е възможно, държавите членки <u>и Комисията</u> се стремят да използват полезни взаимодействия с инструментите на политиките на Съюза (както финансови, така и нефинансови), насочени към смекчаване на последиците и приспособяване към изменението на климата, опазване на околната среда и ефективност на ресурсите.
2. Когато е целесъобразно, държавите членки гарантират взаимната допълняемост и съгласуваност с програма LIFE, по-специално с интегрирани проекти в областта на природата, водите, отпадъците, въздуха, смекчаването на последиците и приспособяването към изменението на климата. Това съгласуване се постига по-специално чрез насърчаване на финансирането на дейности чрез фондовете по ОСП, които допълват интегрираните проекти по програма LIFE, както и чрез насърчаване на използването на решения, методи и подходи, валидирани в рамките на програмата LIFE.	2. Когато е целесъобразно, държавите членки <u>и Комисията</u> гарантират взаимната допълняемост и съгласуваност с програма LIFE, по-специално с интегрирани проекти в областта на природата, водите, отпадъците, въздуха, смекчаването на последиците и приспособяването към изменението на климата. Това съгласуване се постига по-специално чрез насърчаване на финансирането на дейности чрез фондовете по ОСП, които допълват интегрираните проекти по програма LIFE, както и чрез насърчаване на използването на решения, методи и подходи, валидирани в рамките на програмата LIFE.

Изложение на мотивите

Вж. параграф 26 от становището.

Изменение 6COM(2012) 496 *final*

Приложение I, параграф 4.6.1

Текст, предложен от Комисията	Изменение на КР
Държавите членки се стремят да използват фондовете по ОСП за въвеждане на инструменти и методи, разработени и изпитани успешно в рамките на „Еразъм за всички“.	Държавите членки <u>и Комисията</u> се стремят да използват фондовете по ОСП за въвеждане на инструменти и методи, разработени и изпитани успешно в рамките на „Еразъм за всички“.

Изложение на мотивите

Вж. параграф 26 от становището.

Изменение 7

COM(2012) 496 final

Приложение I, параграф 4.9.2

Текст, предложен от Комисията	Изменение на КР
<p>2. С цел да подкрепят по-задълбочена териториална интеграция държавите членки се стремят да се възползват от полезни взаимодействия между дейностите за териториално сътрудничество в рамките на политиката на сближаване и европейските инструменти за съседство, по-специално по отношение на дейности за трансгранично сътрудничество. Когато е целесъобразно, държавите членки също така гарантират, че съществуващите дейности са свързани с новосъздадените европейски групи за териториално сътрудничество, като обръщат специално внимание на координацията и обмена на най-добри практики.</p>	<p>2. С цел да подкрепят по-задълбочена териториална интеграция държавите членки се стремят да се възползват от полезни взаимодействия между дейностите за териториално сътрудничество в рамките на политиката на сближаване и европейските инструменти за съседство, <u>Инструмента за предприемаческа помощ и Европейския фонд за развитие</u>, по-специално по отношение на дейности за трансгранично сътрудничество. Когато е целесъобразно, държавите членки също така гарантират, че съществуващите дейности са свързани с новосъздадените европейски групи за териториално сътрудничество, като обръщат специално внимание на координацията и обмена на най-добри практики.</p>

Изложение на мотивите

Вж. параграф 32 от становището.

Изменение 8

COM(2012) 496 final

Приложение I, параграф 6.3.2

Текст, предложен от Комисията	Изменение на КР
<p>Държавите членки гарантират участието в партньорството на съответните органи, отговорни за насърчаване на равенството между половете, недопускане на дискриминация и осигуряване на достъпност, и използват адекватни структури в съответствие с националните практики, които да дават препоръки в тази област с цел да се предостави необходимият експертен опит в подготовката, мониторинга и оценката на фондовете по ОСР. Съставът на мониторинговите комитети следва да бъде балансиран по отношение на представянето на половете и да включва лице с експертен опит/отговорност по въпросите на равенството между половете.</p>	<p>Държавите членки гарантират <u>в рамките на съществуващите национални структури</u> участието в партньорството на съответните органи, отговорни за насърчаване на равенството между половете, недопускане на дискриминация и осигуряване на достъпност, и използват адекватни структури в съответствие с националните практики, които да дават препоръки в тази област с цел да се предостави необходимият експертен опит в подготовката, мониторинга и оценката на фондовете по ОСР. Съставът на мониторинговите комитети следва да бъде балансиран по отношение на представянето на половете и да включва лице с експертен опит/отговорност по въпросите на равенството между половете.</p>

Изложение на мотивите

Вж. параграф 39 от становището.

Изменение 9

COM(2012) 496 final

Приложение I, параграф 7

Текст, предложен от Комисията	Изменение на КР
<p>7.1 Държавите членки и регионите трябва да приемат следните стъпки при подготовката на своите договори за партньорство и програми:</p>	<p>7.1 Държавите членки и регионите трябва да приемат следните стъпки при подготовката на своите договори за партньорство и програми:</p>

Текст, предложен от Комисията	Изменение на КР
<p>а) анализ на потенциала и капацитета за развитие на държавата членка или региона, по-специално във връзка с ключовите предизвикателства, набелязани в стратегията „Европа 2020“, националните програми за реформи и съответните специфични за отделните държави препоръки. Отговорните органи трябва да предприемат подробен анализ на националните, регионалните и местните характеристики;</p>	<p>а) анализ на потенциала и капацитета за развитие на държавата членка или региона, по-специално във връзка с ключовите предизвикателства, набелязани в <u>докладите на Комисията относно политиката на сближаване</u>, стратегията „Европа 2020“, националните програми за реформи и съответните специфични за отделните държави препоръки. Отговорните органи трябва да предприемат подробен анализ на националните, регионалните и местните характеристики;</p>
<p>б) оценка на основните предизвикателства, които трябва да бъдат преодолені от региона или от държавата членка, набелязване на участъци с недостатъчен капацитет и липсващи връзки, пропуски в иновациите, включително липса на капацитет за планиране и изпълнение, които са в ущърб на дългосрочния потенциал за растеж и заетост. Това създава основа за набелязване на възможните области и дейности за приоритетни политики, интервенции и концентрация;</p>	<p>б) оценка на основните предизвикателства, които трябва да бъдат преодолені от региона или от държавата членка, набелязване на участъци с недостатъчен капацитет и липсващи връзки, пропуски в иновациите, включително липса на капацитет за планиране и изпълнение, които са в ущърб на дългосрочния потенциал за растеж и заетост. Това създава основа за набелязване на възможните области и дейности за приоритетни политики, интервенции и концентрация;</p>
<p>в) оценка на междусекторните, юридическите или трансграничните затруднения пред координацията, особено по отношение на макрорегионалните стратегии и стратегиите за морските басейни;</p>	<p>в) <u>оценка на териториалните особености, които следва да се вземат предвид:</u></p> <ul style="list-style-type: none"> — <u>ролята на градовете, селските райони, рибарските и крайбрежните райони, областите със специфични географски или демографски проблеми;</u> — <u>специфичните предизвикателства, пред които са изправени р. засегнати от индустриалния преход, най-отдалечените региони, най-северните региони с много ниска гъстота на населението и островните, трансграничните и планинските региони;</u> — <u>връзките между градските и селските райони по отношение на наличието на достъпни и качествени инфраструктура и услуги, както и проблемите в регионите с висока концентрация на социално маргинализирани общности;</u>
<p>г) набелязване на стъпки за подобряване на координацията между различните териториални нива и източници на финансиране за постигане на интегриран подход, свързващ стратегията „Европа 2020“ с регионалните и местните действащи лица.</p>	<p>г) оценка на междусекторните, юридическите или трансграничните затруднения пред координацията, особено по отношение на макрорегионалните стратегии и стратегиите за морските басейни;</p>
<p>7.2. С цел да бъде взета предвид целта за териториално сближаване, държавите членки и регионите следва да гарантират, че общият подход за насърчаване на интелигентен, устойчив и приобщаващ растеж:</p>	<p>г) набелязване на стъпки за подобряване на координацията между различните териториални нива и източници на финансиране за постигане на интегриран подход, свързващ стратегията „Европа 2020“ с регионалните и местните действащи лица.</p>
<p>а) отчита ролята на градовете, селските райони, рибарските и крайбрежните райони, областите със специфични географски или демографски проблеми;</p>	<p>7.2. С цел да бъде взета предвид целта за териториално сближаване, държавите членки и регионите следва да гарантират, че общият подход за насърчаване на интелигентен, устойчив и приобщаващ растеж:</p>
<p>а) отчита ролята на градовете, селските райони, рибарските и крайбрежните райони, областите със специфични географски или демографски проблеми;</p>	<p>а) отчита ролята на градовете, селските райони, рибарските и крайбрежните райони, областите със специфични географски или демографски проблеми;</p>

Текст, предложен от Комисията	Изменение на КР
<p>б) взема под внимание специфичните предизвикателства за най-отдалечените региони, най-северните региони с много ниска гъстота на населението и островните, трансграничните и планинските региони;</p> <p>в) разглежда връзките между градските и селските райони по отношение на наличието на достъпни, качествени инфраструктура и услуги, както и проблемите в регионите с висока концентрация на социално маргинализирани общности.</p>	<p>б) взема под внимание специфичните предизвикателства за най-отдалечените региони, най-северните региони с много ниска гъстота на населението и островните, трансграничните и планинските региони;</p> <p>в) разглежда връзките между градските и селските райони по отношение на наличието на достъпни, качествени инфраструктура и услуги, както и проблемите в регионите с висока концентрация на социално маргинализирани общности.</p>

Изложение на мотивите

Комитетът приветства споменаването в точка 7.2 на задълженията по Договора с оглед на териториалното сближаване, но предлага този параметър да се включи сред стъпките, упоменати в точка 7.1.

Брюксел, 29 ноември 2012 година

Председател
на Комитета на регионите
Ramón Luis VALCÁRCEL SISO

Становище на Комитета на регионите относно „Командирането на работници в рамките на предоставянето на услуги“

(2013/C 17/12)

КОМИТЕТЪТ НА РЕГИОНИТЕ

- констатира, че през последните години практиката на командироване на работници в Европейския съюз се разрасна; подчертава същевременно, че броят на командированите работници се различава значително както между държавите членки по произход, така и между приемащите държави членки;
- счита, че в този контекст понастоящем е важно да се приеме общностен инструмент за командироването на работници в рамките на предоставянето на услуги, който да хармонизира контрола върху прилагането на директивата и едновременно с това да обхване основните въпроси, които възникнаха с решенията на Съда на Европейския съюз, които доведоха до ограничително тълкуване на Директива 96/71/ЕО;
- изразява съжаление, че в настоящото предложение на Европейската комисия не се преразглежда или преработва Директива 96/71/СЕ и следователно то не е в състояние да разгледа всички въпроси по същество, повдигнати от съдебната практика, по-специално тези, свързани с разширяването на колективните трудови договори, с разширяването на „твърдото ядро от приложими правила“, с прилагането на по-благоприятните разпоредби на приемащата страна, със зачитането на основните социални права като правото на стачка;
- предлага солидарната отговорност на работодателите и подизпълнителите да бъде укрепена, като се добави разпоредба за ограничаване на броя на равнищата на подизпълнение;
- приветства факта, че на 11 септември 2012 г. Европейската комисия оттегли предложението за регламент („Монти II“) относно съчетаването на правото на стачка с икономическите свободи на Европейския съюз въз основа на клаузата за гъвкавост във връзка с окончателното изграждане на вътрешния пазар (член 352 от ДФЕС).

Докладчик	г-н Alain HUTCHINSON член на Парламента на Брюкселски столичен регион
Отправни документи	Предложение за Директива на Европейския парламент и на Съвета за осигуряване на изпълнението на Директива 96/71/ЕО относно командироването на работници в рамките на предоставянето на услуги СОМ(2012) 131 final и Предложение за регламент на Съвета относно упражняване на правото да се предприемат колективни действия във връзка със свободата на установяване и свободното предоставяне на услуги СОМ(2012) 130 final

I. ПОЛИТИЧЕСКИ ПРЕПОРЪКИ

КОМИТЕТЪТ НА РЕГИОНИТЕ

1. подкрепя инициативите на Европейската комисия, насочени към укрепване на социалното измерение на вътрешния пазар съгласно член 9 от Договора от Лисабон, който гарантира отчитането на социалното измерение във всички политики на Европейския съюз;

Развитие на практиките на командироване на работниците

2. констатира, че през последните години практиката на командироване на работници в Европейския съюз се разрасна. Според Европейската комисия всяка година един милион работници се командироваат от своя работодател от една държава членка към друга; подчертава същевременно, че броят на командированите работници се различава значително както между държавите членки по произход, така и между приемащите държави членки;

3. отбелязва, че най-много работници се командироваат в най-трудоемките сектори. Традиционно най-голям брой работници се командироваат в сектора на строителството и благоустройството (24 % от командированите в Европа според данните на Европейската комисия), като преобладаващата част са неквалифицирани работници;

4. подчертава, че заплатите в отделните страни могат да се различават значително;

Териториално измерение на практиката на командироване

5. обръща внимание на географската концентрация на практиките на командироване в някои сектори, като следва да се отбележи, че значителна част от декларациите за командироване се падат на трансграничните райони;

6. счита, че регионите, по-специално пограничните райони, са призвани да играят по-голяма роля в рамките на сътрудничеството между публичните власти в различните страни, за да гарантират, че командированите се извършват при зачитане на правата и достойнството на лицата, от една страна, и за да обменят добри практики, от друга. За целта тези райони би трябвало да разполагат със съответните средства, за да изпълняват своите задачи;

7. подчертава, че териториалният обхват на колективните трудови договори е едно от условията за тяхното прилагане спрямо командированите работници по смисъла на Директива 1996/71/ЕО и следователно е необходимо компетентните власти да могат да информират доставчиците на услуги и работниците, командировани на тяхна територия от друга държава членка, за тяхното съдържание и да гарантират прилагането им;

Необходимост от по-добър контрол върху прилагането на правилата относно командироването

8. подчертава, че командироването на работници често се извършва, като се заобикалят разпоредбите на трудовото законодателство в областта на социалните осигуровки, както и данъчните закони. Сред начините, по които се заобикалят правните задължения, могат да се посочат:

- наемането на работа единствено с цел командироване, фиктивните дружества, които дават възможност да се регистрира адрес в съответната предполагаема държава на произход на командироването;
- фиктивните самостоятелно заети лица, които не плащат социални осигуровки и избягват прилагането на условията на труд и заплата в приемащата страна, така както е предвидено в Директива 96/71/ЕО, която се прилага само за работниците;
- създаването на платформа за командировани работници, което се практикува от някои големи фирми. Чрез създаване на филиал в държава с финансово изгодни данъчни и социални разпоредби и командироване на работници;
- неправомерно използване на командироването за постове, които всъщност са постоянни;
- липса на декларации за командироване;

подчертава, че според някои проучвания при командироването на работници в редица случаи не се спазват законоустановените минимални условия на труд и заетост в приемащата държава членка и се правят опити за заобикаляне на разпоредбите за социално осигуряване и данъчно облагане;

9. подчертава, че предвид установените от Комисията огромни разлики между прилаганите мерки за контрол от страна на държавите членки или съответно от трети страни, включени посредством споразумения в свободното движение на хора, общите стандарти за контрол са от особено значение; във връзка с това обаче не трябва да се ограничават възможностите на националните власти за контрол;

10. счита, че в този контекст понастоящем е важно да се приеме общностен инструмент за командироването на работници в рамките на предоставянето на услуги, който да хармонизира контрола върху прилагането на директивата и едновременно с това да обхване основните въпроси, които възникнаха с посочените по-долу решения на Съда на Европейския съюз, по-специално по делата Viking (Дело C-438/05), Laval (Дело C-341/05), Ruffert (Дело C-346/06) и Luxembourg (Дело C-319/06), които доведоха до ограничително тълкуване на Директива 96/71/ЕО;

11. затова приветства проекта за приемане на предложение за директива в тази област, но изразява съжаление, че настоящото предложение на Европейската комисия не преразглежда или преработва Директива 96/71/СЕ и следователно не е в състояние да разгледа всички въпроси по същество, повдигнати с горепосочените решения, по-специално тези, свързани с разширяването на колективните трудови договори, с разширяването на „твърдото ядро от приложими правила“, с прилагането на по-благоприятните разпоредби на приемащата страна, със зачитането на основните социални права като правото на стачка;

12. обръща внимание на факта, че представеното му предложение за директива на практика се ограничават до посочване на мерки и механизми за подобряване и засилване на контрола върху прилагането и изпълнението на разпоредбите на Директива 96/71/ЕО, която досега се оказва недостатъчна за борба срещу социалния дъмпинг и измамите;

Основните права не трябва да бъдат подчинявани на икономическите свободи

13. приветства факта, че на 11 септември 2012 г. Европейската комисия оттегли предложението за регламент („Монти II“) относно съчетаването на правото на стачка с икономическите свободи на Европейския съюз въз основа на клаузата за гъвкавост във връзка с окончателното изграждане на вътрешния пазар (член 352 от ДФЕС);

14. споделя анализа, според който не е необходимо правото на стачка да бъде подчинено на допълнителната цел за окончателното изграждане на вътрешния пазар, тъй като става въпрос за неприкосновен принцип, гарантиран от Хартата за основните права, и, от друга страна, *lex specialis*, така както е определен от член 153 от Договора, изключва изрично правото на стачка от приложното поле на законодателството на Съюза;

15. смята при все това, че оттеглянето на предложението за регламент оставя висящи определен брой въпроси, поставени от съдебната практика на Съда. Ето защо призовава за ново законо-

дателно предложение, което недвусмислено да гарантира, че основните социални права (право на колективно договаряне, право на синдикална дейност) не могат да бъдат ограничавани от икономическите свободи (право на установяване и свободно предоставяне на услуги) и че икономическите свободи не могат да оправдават заобикалянето на законите и националните практики в социалната област;

16. припомня, че 12-те национални парламента (19 гласа) за пръв път използваха спрямо Комисията механизма за ранно предупреждение срещу това предложение за регламент с мотива, че тези предложения са в противоречие с националните правомощия и зачитането на принципите на субсидиарност и пропорционалност;

17. счита обаче, че са необходими действия от страна на европейския законодател за изясняване на отношението между „колективните действия“ и свободата на установяване и предоставяне на услуги, когато действително възникват трансгранични въпроси, например в случая на предприятие с филиали в няколко държави членки;

18. счита, че ако Комисията беше запазила предложението си за регламент, с оглед на мотивираните становища на националните парламенти, както и на позициите, изразени на регионално равнище посредством КР, Комитетът можеше да обмисли предприемането на необходимите стъпки за предявяване на иск *ex-post* срещу предложението за нарушаване на принципа на субсидиарност, както по отношение на правното основание, така и поради недостатъчната обосновка на добавената стойност на действие на Съюза в тази област; обръща внимание на Комисията, че Комитетът на регионите ще продължи много сериозно да следи за спазването на принципа на субсидиарност в тази област;

19. счита, че предложението относно изпълнението на Директива 96/71/ЕО остава изцяло в сила и заслужава цялото му внимание;

20. смята, че Директива 96/71/ЕО утвърждава основни права, чието прилагане цели да улесни; от друга страна, тези права, свързани с човешкото достойнство, бяха укрепени с влизането в сила на Договора от Лисабон, който вече придава задължителна правна сила на Хартата на основните права; затова не е необходимо тези права да бъдат подчинени на логиката на икономическите свободи;

21. в този смисъл изразява съжаление, че предложението на Комисията не доведе до дебат относно избора на правно основание, тъй като избраното правно основание е „предоставяне на услуги“ (член 62 от ДФЕС заедно с член 53), което означава, че въпросите, свързани с прилагането на Директива 96/71/ЕО, отново се разглеждат от перспективата на икономическите свободи и Комитетът на регионите и Европейският икономически и социален комитет, както и социалните партньори, не се привличат пълноценно за участие в изготвянето на един текст, който ги засяга непосредствено;

Предложението за директива трябва да отчита всички случаи на командироване

22. подкрепя въпреки това настоящото предложение на Комисията, борбата срещу социалния дъмпинг и измамите при командироването на работници, както и създаването на механизми за контрол върху прилагането на условията на труд и заплата към командированите работници; разглежданото предложение обаче не отговаря на тези цели и някои съществени елементи от него трябва да бъдат подобвени;

23. смята, че случаите на командироване от страни извън Европейския съюз, посочени в Директива 96/71/ЕО, заслужават да бъдат упоменати в предложението и че разпоредбите на директивата би трябвало във възможно най-кратък срок след приемането ѝ да се включат в законодателството на ЕИП и в сключеното с Швейцария споразумение за свободно движение на хора;

24. съзнава съществуващите ограничения на контрола като езиковата бариера, контрола върху краткосрочните командировки, трудностите при получаване на информация в друга държава членка, сложността на процеса на налагане на санкции, слабостите на средствата за контрол на националните администрации;

25. затова подкрепя категорично приемането на разпоредбите на предложението за директива, чиято цел е да се премахнат тези ограничения във възможно най-голяма степен и да се укрепят механизмите за изпълнение на мерките за контрол и санкциите с цел постигане на ефективно и ефикасно прилагане на Директива 96/71/ЕО; едновременно с това трябва да бъде формулирана ясно системата на трансгранично изпълнение на съдебните решения, която трябва да съответства на действащите принципи на международното сътрудничество и на взаимното признание и изпълнението на съдебни решения, и да отчита процесуалните права на отделната личност;

26. смята, че при неспазване на Директива 96/71/ЕО и на настоящата директива, например ако се окаже, че един работник не е действително командирован към съответното предприятие, ще трябва да се приложи действащото законодателство в държавата членка, където се предоставя услугата. Ще се счита, че всички работници, за които това се отнася, упражняват свободата си на движение, съгласно член 45 от ДФЕС.

Солидарната отговорност: ключова разпоредба от предложението за директива, която заслужава да бъде допълнена

27. приветства разпоредбите относно солидарната отговорност на работодателя и на подизпълнителя, по-конкретно в сектора на строителството, и отбелязва, че в осем държави членки на ЕС тази солидарна отговорност вече се прилага (Австрия, Белгия, Германия, Испания, Италия, Нидерландия, Финландия и Франция); това обаче не е достатъчно за ефективното избягване на злоупотреби. За тази цел по-скоро трябва да се гарантира, че всички предприятия, които извършват злоупотреби с командироването или се възползват от тях, ще бъдат подведени под отговорност за това;

28. смята, че би било целесъобразно към разпоредбата за солидарната отговорност да се добави разпоредба за ограни-

чаване на броя на равнищата на подизпълнение, което би намалило рисковете от злоупотреби при командироването на работници. Освен това би трябвало да се постигне по-добра проследяемост на подизпълнителите;

Проактивната роля на социалните участници в контрола върху прилагането на правото

29. подкрепя разпоредбите на Европейската комисия, с които се отрежда решаваща роля на профсъюзите и социалните партньори, както и на инспекциите по труда; същевременно обаче трябва да се отчитат различията в системите на отделните държави;

30. смята, че е от значение тази роля да бъде укрепена, като компетентните органи за контрол на изпълнението в държавите членки могат да обменят практики по отношение на контрола с цел по-добро съчетаване на усилията им в тази област;

31. счита, аналогично, че представителите на работниците и служителите, по-специално членовете на европейските работнически съвети в строителните предприятия, също би трябвало да бъдат упоменати като ключови участници. На големите обекти, например, координацията между представителните органи също може да играе важна роля за информирането и предупреждението. Тези инициативи на представителите на работниците и служителите добиват още по-голяма легитимност доколкото много предприятия обявяват своята политика за социална отговорност;

Текстът на предложението се нуждае от уточнения за правилното прилагане на неговите разпоредби

32. привлича вниманието върху факта, че националният съдия играе важна роля при практическото прилагане на предложението за директива и поради това тя трябва да съдържа ясни и точни разпоредби, за да не възникват нови съмнения относно тълкуването на текста от различните национални съдии и да не се умножават преюдициалните запитвания, отправяни към Съда на Европейския съюз;

33. поради тези причини смята, че някои съдържащи се в предложението за директива термини трябва да бъдат изяснени и ясно дефинирани. Така например условията за командироване на работници трябва да бъдат ясно определени, като правните последици при злоупотреба да не са за сметка на заетите лица. Би следвало например да се уточни използването на два различни термина за „временно командирован“ в някои езикови версии (например във френската езикова версия: „provisoirement détaché“ и „temporairement détaché“) или използването на „ефикасен“, към който би трябвало да се добави и „ефективен“, или понятието „основните ред и условия на работа“, което не съществува в Директива 96/71/ЕО;

34. по същите причини обръща внимание на съображение 5 от преамбула на предложението, в което се подчертава, че трябва да бъде изяснена „връзката между Директива 96/71/ЕО и Регламент (ЕО) № 593/2008 относно приложимото право към договорни задължения (наричан по-нататък „Регламент Рим I“), без в диспозитива да се дава отговор на това искане за изясняване;

Необходимостта от премахване на всяка неяснота при прилагането на текстовете

35. счита, че преамбюлът на предложението може да внесе объркване по въпроса за приложимия закон по отношение на трудовия договор (този на страната на произход или този на приемашата страна?). Вярно е, че, както се подчертава в съображение 6 от преамбюла, предложението за директива не засяга непосредствено приложимото право съгласно член 8 от Регламента Рим I; необходимо е обаче да припомним, че целта на директивата от 1996 г. също не беше да се промени тази разпоредба (тогавашен член 6 от Римската конвенция от 1980 г.), а да се уточнят условията за прилагане на повелителните норми по смисъла на член 9 от Регламента Рим I (тогавашен член 7 от Римската конвенция от 1980 г.);

36. ще следи за това предложението за директива да не промени духа и целта на Директива 96/71/ЕО;

37. смята, че изискването за спазване на разпоредбите на Директива 96/71/ЕО от оферента би трябвало да бъде критерий за възлагането на обществени или частни поръчки; при значителни нарушения трябва да е възможно, както е сега, изключване на съответния оферент;

38. изразява съгласие с волята на Комисията за сближаване на законодателствата на държавите членки относно изпълнението на наложените глоби и административни санкции при трансгранични случаи.

II. ПРЕПОРЪКИ ЗА ИЗМЕНЕНИЯ

Изменение 1

Преамбюл

Позоваване 1

Текст, предложен от Комисията	Текст, предложен от КР
като взеха предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 53, параграф 1, и член 62 от него,	като взеха предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 153, параграф 1, и член 62 <u>буква б)</u> от него ,

Изложение на мотивите

Условията на труд и заетост традиционно включват колективни преговори, а оттам и самостоятелност на социалните партньори, така че те играят ключова роля при контрола на спазването на обичайните стандарти в тази област. Поради тази причина член 153, параграф 1, буква б) от Договора, в който се посочват изрично общностните инициативи по отношение на условията на труд, е най-подходящото правно основание. Освен това, тъй като става дума за предложение за директива за прилагане на Директива 96/71/ЕО, използваща като правно основание „предоставяне на услуги“, решенията на Съда на ЕС във връзка с избора на правно основание не поставят изрична възбрана върху използването на по-подходящо правно основание за примянето на това предложение.

Изменение 2

Съображение 3

Текст, предложен от Комисията	Изменение на КР
3) По отношение на работниците, командирани за извършването на работа с цел предоставяне на услуги в друга държава членка, различна от тази, в която те обичайно работят, в Директива 96/71/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 16 декември 1996 г. относно командироването на работници в рамките на предоставянето на услуги е установен основен набор от ясно определени ред и условия на работа, които доставчикът на услуги в държавата членка, в която се извършва командироването, трябва да спазва, за да се осигури минимална закрила на съответните командирани работници.	3) По отношение на работниците, командирани <u>за временно</u> за извършването на работа с цел предоставяне на услуги в друга държава членка, различна от тази държавата , в която те обичайно работят, в Директива 96/71/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 16 декември 1996 г. относно командироването на работници в рамките на предоставянето на услуги е установен основен набор от ясно определени ред и условия на работа, които доставчикът на услуги в държавата членка, в която се извършва командироването, трябва да спазва, за да се осигури минимална закрила на съответните командирани работници.

Изложение на мотивите

Изменението не е само смислово, а цели да запази последователност по отношение на понятията, използвани в Директива 96/71/ЕО. В него се възпроизвежда буквално формулировката на съображение 3 от Директива 96/71/ЕО, в която се използва изразът „временно“ (Бел. пр. Докладчикът предлага наречието „временно“ на френски език да бъде заменено със синоним, който той счита за по-правилен от правна гледна точка.), както и съображение 5 от настоящото предложение, и не се ограничава единствено до командироването между държави членки, съгласно формулировката на съображенията на настоящото предложение. При такъв обхват на настоящото предложение то би се отклонило от намерението на законодателя през 1996 г., който използва израза „на територията на държава членка, която е различна от държавата, в която обикновено работят“, а не „в друга държава членка“, както гласи настоящото предложение за директива, за да се отчита командироването от трети държави. С цел правна сигурност е целесъобразно този принцип да бъде включен в съображенията на настоящото предложение.

Изменение 3

Съображение 6

Текст, предложен от Комисията	Изменение на КР
6) Както и при Директива 96/71/ЕО, настоящата директива не засяга прилагането на правото, което съгласно член 8 от регламент Рим I се прилага за индивидуалните трудови договори, нито прилагането на Регламент (ЕО) № 883/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 г. з координация на системите за социална сигурност и Регламент (ЕО) № 987/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 16 септември 2009 г. за установяване процедурата за прилагане на Регламент (ЕО) № 883/2004 за координация на системите за социална сигурност.	6) Както и при Директива 96/71/ЕО, настоящата директива не засяга прилагането на правото, което съгласно член 8 от регламент Рим I се прилага за индивидуалните трудови договори нито прилагането на <u>повелителните норми на приемащата командированите лица държава членка съгласно член 9 от Регламент Рим I</u> , нито на Регламент (ЕО) № 883/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 г. з координация на системите за социална сигурност и Регламент (ЕО) № 987/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 16 септември 2009 г. за установяване процедурата за прилагане на Регламент (ЕО) № 883/2004 за координация на системите за социална сигурност.

Изложение на мотивите

Добавеният текст е важен доколкото допринася за премахването на неяснотата относно обхвата на Директива 96/71 ЕО и начина, по който тя се съотнася към международното частно право. Директива 96/71 ЕО не се отнася непосредствено до прилагането на законодателството, което урежда индивидуалните трудови договори съгласно член 8 от Регламента Рим I, а предвижда изрично, съгласно член 9 от Регламента Рим I, прилагането на повелителните норми на приемащата страна (независимо от приложимото към договора законодателство) спрямо командированите работници. Ако това не бъде ясно заявено тук, то би могло да породи недоразумения и възможност за отклоняване от буквата и духа на Директива 96/71 ЕО.

Изменение 4

Съображение 14

Текст, предложен от Комисията	Изменение на КР
Следва да бъдат определени още по-конкретно задълженията на държавите членки да направят информацията относно реда и условията на работа общодостъпна и да предоставят ефективен достъп до нея не само за доставчиците на услуги от други държави членки, но и за съответните командировани работници.	Следва да бъдат определени още по-конкретно задълженията на държавите членки да направят информацията относно реда и условията на работа общодостъпна и да предоставят ефективен <u>и безплатен</u> достъп до нея не само за доставчиците на услуги от други държави членки, но и за съответните командировани работници.

Изложение на мотивите

За да бъде действително достъпна, информацията трябва по-специално да бъде безплатна.

Изменение 5

Член 1, нов параграф 3

Текст, предложен от Комисията	Изменение на КР
Член 1	Член 1
Предмет	Предмет
(...)	(...)
	<u>3. Що се отнася до прилагането и изпълнението на условията на труд и работа за командированите работници, настоящата директива трябва да отговаря на разпоредбите на член 1, параграф 4 от Директива 96/71 ЕО, който гласи „Предприятията, установени в държави, които не са членки, не трябва да бъдат третирани по-благоприятно отколкото предприятия, установени в държава членка“.</u>

Изложение на мотивите

Изменението е целесъобразно, ако се вземе предвид, че настоящото предложение за директива не трябва да засяга структурата на Директива 96/71 ЕО. Законодателят е въвел параграф 4 в член 1, за да се избегнат рисковете от социален дъмпинг от страна на трети държави. По същите причини би било уместно да се избягва стриктно прилагане на Директива 96/71 ЕО, което да се ограничава до командироването на работници от една държава членка в друга, като по този начин се дава възможност за измами или заобикаляне на закона чрез командироване от трети държави. Затова държавите членки трябва да проявяват бдителност и да вземат необходимите мерки, за да попречат на подобно заобикаляне на закона, което би представлявало и пропуск в създадения механизъм за контрол.

Изменение 6

Член 3, параграф 1

Текст, предложен от Комисията	Изменение на КР
Член 3	Член 3
Предотвратяване на нарушения и заобикаляне на разпоредбите	Предотвратяване на нарушения и заобикаляне на разпоредбите
1. За целите на въвеждането, прилагането и осигуряването на изпълнението на Директива 96/71/ЕО компетентните органи вземат предвид фактическите елементи, които качествават дейностите, извършвани от дадено предприятие в държавата, в която е установено, за да определят дали то действително извършва съществени дейности, различни от чисто вътрешноуправленски и/или административни дейности. Тези елементи могат да включват:	1. За целите на въвеждането, прилагането и осигуряването на изпълнението на Директива 96/71/ЕО компетентните органи вземат предвид фактическите елементи, които качествават дейностите, извършвани от дадено предприятие в държавата, в която е установено, за да определят дали то действително извършва съществени дейности, различни от чисто вътрешноуправленски и/или административни дейности. Тези елементи могат да включват:
а) мястото, където се намира седалището или администрацията на предприятието, където то използва помещения за своята дейност, плаща данъци, притежава разрешение за професионална дейност или е регистрирано към търговските палати или браншовите организации;	а) <u>държавата членка, където предприятието упражнява основната си професионална дейност, измерена за единица време на работник и</u> мястото, където се намира седалището или администрацията на предприятието, където то използва помещения за своята дейност, плаща данъци, притежава разрешение за професионална дейност или е регистрирано към търговските палати или браншовите организации;
б) мястото, където са наети на работа командированите работници;	б) мястото, където са наети на работа командированите работници;
в) законът, който се прилага към договорите, сключени между предприятието и неговите работници, от една страна, и между предприятието и неговите клиенти, от друга страна;	в) законът, който се прилага към договорите, сключени между предприятието и неговите работници, от една страна, и между предприятието и неговите клиенти, от друга страна;
г) мястото, където предприятието извършва значителна част от своята стопанска дейност и където работи неговият административен персонал;	г) мястото, където предприятието извършва значителна част от своята стопанска дейност и където работи неговият административен персонал;
д) необичайно ограниченият брой на изпълнени договори и/или размер на оборота, осъществен в държавата членка по установяване.	

Текст, предложен от Комисията	Изменение на КР
<p>Оценката на тези елементи се адаптира за всеки конкретен случай и отчита естеството на дейностите, извършвани от предприятието в държавата членка, в която то е установено.</p> <p>2. За да се прецени дали един командирован работник временно извършва своята работа в държава членка, различна от тази, в която той обичайно работи, се разглеждат всички фактически елементи, които характеризират тази работа, и положението на работника.</p> <p>Тези елементи могат да включват:</p> <p>а) работата се извършва за ограничен период от време в друга държава членка;</p> <p>б) командироването се извършва в държава членка, различна от тази, в която или от която командираният работник обичайно извършва своята работа съгласно Регламент (ЕО) № 593/2008 и/или Римската конвенция;</p> <p>в) командираният работник се връща или се очаква да се върне на работа в държавата членка, от която е командирован, след приключването на работата или предоставянето на услугите, за които е бил командирован;</p> <p>г) пътуването, храненето и пансиона/настаняването е осигурено или разходите за тях се възстановяват от работодателя, който командирова работника, и ако това е така, по какъв ред се осъществява това; както и</p> <p>д) всички повтарящи се предходни периоди, през които длъжността е била заета от същия или от друг (командирован) работник.</p> <p>Всички изброени по-горе фактически елементи са само примерни фактори в цялостната оценка, която трябва да бъде извършена, и следователно те не могат да бъдат разглеждани поединично. Критериите се адаптират за всеки конкретен случай и се отчитат особеностите на ситуацията.</p>	<p>д) необичайно ограниченият брой на изпълнени договори и/или размер на оборота, осъществен в държавата членка по установяване.</p> <p>Оценката на тези елементи се адаптира за всеки конкретен случай и отчита естеството на дейностите, извършвани от предприятието в държавата членка, в която то е установено.</p> <p>2. <u>Оценката на тези елементи съставлява част от определеното на понятието командирован работник в държавата членка, на чиято територия е командирован, както е предвидено в член 2, параграф 2 от Директива 96/71/ЕО на Европейския парламент относно командироването на работници в рамките на предоставянето на услуги.</u></p> <p>3. За да се прецени дали един командирован работник временно извършва своята работа в държава членка, различна от тази, в която той обичайно работи, се разглеждат всички фактически елементи, които характеризират тази работа, и положението на работника.</p> <p>Тези елементи могат да включват:</p> <p>а) работата се извършва за ограничен период от време в друга държава членка;</p> <p>б) командироването се извършва в държава членка, различна от тази, в която или от която командираният работник обичайно извършва своята работа съгласно Регламент (ЕО) № 593/2008 и/или Римската конвенция;</p> <p>в) командираният работник се връща или се очаква да се върне на работа в държавата членка, от която е командирован, след приключването на работата или предоставянето на услугите, за които е бил командирован;</p> <p>г) <u>за да удостовери, че е социално осигурен в своята държава членка по произход, командираният работник следва да притежава валиден формуляр А1. Този формуляр няма ретроактивно действие. Той трябва да бъде издаден в началото на периода на командироването и преди всякакви проверки;</u></p> <p>д) пътуването, храненето и пансиона/настаняването е осигурено или разходите за тях се възстановяват от работодателя, който командирова работника, и ако това е така, по какъв ред се осъществява това; както и</p> <p>е) всички повтарящи се предходни периоди, през които длъжността е била заета от същия или от друг (командирован) работник.</p> <p>Всички изброени по-горе фактически елементи са само примерни фактори в цялостната оценка, която трябва да бъде извършена, и следователно те не могат да бъдат разглеждани поединично. Критериите се адаптират за всеки конкретен случай и се отчитат особеностите на ситуацията.</p>

Изложение на мотивите

С тази разпоредба се цели да се попречи на създаването на предприятия, чиито дейности в държавата членка по установяване могат да бъдат недействителни и с единствена цел заобикаляне на разпоредбите по отношение на условията на труд в приемащата държава членка.

Член 2, параграф 2 от Директива 96/71/ЕО цели да попречи работниците, командирвани от една държава (включително държава, която не членува в Европейския съюз), да бъдат считани за самостоятелно заети и по този начин да се избегне прилагането на директивата. Достатъчно би било например един нает работник, упражняващ дейност в строителния сектор в страна А, да бъде превърнат в самостоятелно заето лице от неговия работодател в страната А, за да може той да бъде освободен от задълженията, произтичащи от директивата, в държавата членка Б, в която се командирова работникът. За да се предотвратят този вид измами, директивата от 1996 г. оставя на държавата, на чиято територия се командирова работникът за предоставяне на услуги (в случая държавата членка Б), да изясни понятието работник и следователно и трудовото правоотношение съгласно вътрешното си право. Единственото слабо място в тази правна схема е трудността да се прилага на практика така установеният принцип: списъкът на изброените в член 4 елементи несъмнено дава насоки за улесняване на конкретното прилагане на член 2, параграф 2 от директива 96/71/ЕО.

Изменение 7

Член 3а

Текст, предложен от Комисията	Изменение на КР
	<p><u>Член 3а</u></p> <p><u>Санкции за несъответствие</u></p> <p><u>При неспазване на член 3 от Директива 96/71/ЕО или на съответните членове от настоящата директива, към предприятието и неговите работници се прилага съответното законодателство в държавата членка, където се предоставя услугата. Ще се счита, че всички тези работници упражняват свободата си на движение в Съюза съгласно член 45 от ДФЕС. Тогава приемащата държава членка може да изиска незабавно доказателство, че съответните работници са равнопоставени с гражданите на държавата членка по отношение на всички условия на труд и заетост и съответните социални права, съгласно член 45 от ДФЕС.</u></p>

Изменение 8

Член 5, параграф 1

Текст, предложен от Комисията	Изменение на КР
<p>Държавите членки вземат подходящи мерки, за да гарантират, че информацията относно посочените в член 3 от Директива 96/71/ЕО ред и условия на работа, които доставчиците на услуги трябва да прилагат и спазват, са обществено достояние, ясни, недвусмислени и леснодостъпни, от разстояние и по електронен път, във формат и по стандарти на уебсайтовете, които гарантират достъпа за лица с увреждания, както и да гарантират, че бюрата за връзка или останалите компетентни национални структури, посочени в член 4 от Директива 96/71/ЕО, са в състояние да изпълняват ефективно своите задачи.</p>	<p>Държавите членки вземат подходящи мерки, за да гарантират, че информацията относно посочените в член 3 от Директива 96/71/ЕО ред и условия на работа, които доставчиците на услуги трябва да прилагат и спазват, са <u>безплатни</u>, обществено достояние, ясни, <u>прозрачни</u>, недвусмислени и леснодостъпни, от разстояние и по електронен път, във формат и по стандарти на уебсайтовете, които гарантират достъпа за лица с увреждания, както и да гарантират, че бюрата за връзка или останалите компетентни национални структури, посочени в член 4 от Директива 96/71/ЕО, са в състояние да изпълняват ефективно своите задачи.</p>

Изложение на мотивите

За да бъде действително достъпна, информацията трябва по-специално да бъде безплатна.

Изменение 9

Член 7, параграф 4

Текст, предложен от Комисията	Изменение на КР
Задължението, предвидено в параграфи 1 и 2, не включва задължение за държавата членка по установяване да извършва фактически проверки и контрол на територията на приемащата държава членка, където се предоставя услугата. При необходимост посочените проверки и контрол се извършват от органите на приемащата държава членка по искане на компетентните органи на държавата членка по установяване в съответствие с член 10 и при спазване на правомощията за надзор, предвидени в националното законодателство, практики и административни процедури на приемащата държава членка, както и на правото на Съюза.	Задължението, предвидено в параграфи 1 и 2, не включва задължение за държавата членка по установяване да извършва фактически проверки и контрол на територията на приемащата държава членка, където се предоставя услугата. При необходимост Посочените проверки и контрол се извършват от органите на приемащата държава членка по искане на компетентните органи на държавата членка по установяване в съответствие с член 10 и при спазване на правомощията за надзор, предвидени в националното законодателство, практики и административни процедури на приемащата държава членка, както и на правото на Съюза.

Изложение на мотивите

Става дума за премахване на процедурните пречки пред фактическите проверки, както в държавата членка по установяване, така и в приемащата държава членка.

Изменение 10

Член 9, параграф 1, уводна част

Текст, предложен от Комисията	Изменение на КР
Държавите членки могат да налагат единствено следните административни изисквания и мерки за контрол:	Държавите членки могат да налагат единствено За да се подобри прилагането на членове 3 и 5 от Директива 96/71/ЕО, държавата членка налага следните минимални административни изисквания и мерки за контрол:

Изложение на мотивите

Вместо да се предлагат, както това прави Европейската комисия, максимални изисквания, се препоръчва да се определят минимални изисквания. Тази противоположна логика впрочем е в съответствие с разпоредбите на член 12, параграф 3, както са предложени от Европейската комисия.

Изменение 11

Член 9, параграф 1, буква а)

Текст, предложен от Комисията	Изменение на КР
задължение за доставчик на услуги, установен в друга държава членка, да представи обикновена декларация пред отговорните национални компетентни органи най-късно при започване на предоставянето на услугите, като предмет на декларацията може да бъде единствено самоличността на доставчика на услуги, присъствието на един или повече командировани работници, чиято самоличност може ясно да се установи, предвиденият брой на работниците, планираната продължителност и местоположение на тяхното присъствие, както и услугите, които обуславят командироването;	задължение за доставчик на услуги, установен в друга държава членка, да представи обикновена декларация пред отговорните национални компетентни органи най-късно при започване на предоставянето на услугите; , като предмет на в тази декларацията може да бъде единствено самоличността на се посочва, че доставчикът на услуги, се е запознал с минималните условия на труд и заетост, съдържащи се в член 3 от Директива 96/71/ЕО, в държавата членка, в която се предоставя услугата, и ще ги спазва. В декларацията се посочва поне продължителността на командировката, денят, от който тя започва, самоличността и броят на командированите работници, както и местоработата на територията на приемащата държава членка, присъствието на един или повече командировани работници, чиято самоличност може ясно да се установи, предвиденият брой на работниците, планираната продължителност и местоположение на тяхното присъствие, както и услугите, които обуславят командироването;

Изложение на мотивите

Изясняват се изискванията, на които трябва да отговаря декларацията на доставчика на услугите.

Изменение 12

Член 9, параграф 1, буква б)

Текст, предложен от Комисията	Изменение на КР
<p>задължение за съхраняване или предоставяне и/или задържане на копия на хартиен или електронен носител от трудовия договор (или на равностоен документ по смисъла на Директива 91/533/ЕИО, в т.ч., където е целесъобразно или уместно, допълнителната информация, упомената в член 4 от посочената директива), фишовете за трудово възнаграждение, документите, удостоверяващи отработеното време и изплащането на трудовите възнаграждения, или копия на равностойни документи за срока на командироването на достъпно и ясно установимо място на тяхна територия, като например на работното място или в сградата, а за мобилните работници в сектора на транспорта – оперативната база или превозното средство, с което се предоставя услугата;</p>	<p>задължение за съхраняване или предоставяне и/или задържане на копия на хартиен или електронен носител от трудовия договор (или на равностоен документ по смисъла на Директива 91/533/ЕИО, в т.ч., където е целесъобразно или уместно, допълнителната информация, упомената в член 4 от посочената директива), фишовете за трудово възнаграждение, документите, удостоверяващи отработеното време и изплащането на трудовите възнаграждения, <u>формуляр А1, удостоверяващ социалната осигуровка в държавата членка по произход, изискваната съгласно Директива 89/391/ЕО оценка на рисковете за безопасността и здравето на работното място и, в случаите, когато командированият работник е гражданин на трета държава, копие от разрешението за работа и пребиваване, както и всички други документи, необходими, за да се удостовери дали са спазени Директива 96/71/ЕО и настоящата директива</u>, или копия на равностойни документи за срока на командироването на достъпно и ясно установимо място на тяхна територия, като например на работното място или в сградата, а за мобилните работници в сектора на транспорта – оперативната база или превозното средство, с което се предоставя услугата;</p>

Изложение на мотивите

Бележка: Изменението е свързано с изменението на член 3, параграф 2.

Изменение 13

Член 11, нов параграф 4

Текст, предложен от Комисията	Изменение на КР
<p>Член 11</p> <p>Защита на правата – предоставяне на възможност за обжалване – плащания със задна дата</p> <p>(...)</p> <p>3. Държавите членки гарантират, че синдикалните организации и други трети страни, като например сдружения, организации и други правни субекти, които съгласно критериите, определени от съответното им национално законодателство, имат законен интерес да осигуряват спазването на разпоредбите на настоящата директива, могат от името на командированите работници или на техния работодател или в тяхна подкрепа и с тяхно съгласие да образуват всякакви съдебни или административни производства, предвидени за целите на прилагането на настоящата директива и/или на осигуряване на изпълнението на задълженията по настоящата директива.</p>	<p>Член 11</p> <p>Защита на правата – предоставяне на възможност за обжалване – плащания със задна дата</p> <p>(...)</p> <p>3. Държавите членки гарантират, че синдикалните организации и други трети страни, като например сдружения, организации и други правни субекти, които съгласно критериите, определени от съответното им национално законодателство, имат законен интерес да осигуряват спазването на разпоредбите на настоящата директива, могат от името на командированите работници или на техния работодател или в тяхна подкрепа и с тяхно съгласие да образуват всякакви съдебни или административни производства, предвидени за целите на прилагането на настоящата директива и/или на осигуряване на изпълнението на <u>правата задълженията</u> по настоящата директива. <u>На синдикалните организации се дава правото, със съгласие на командированите работници, да внасят иск и от тяхно име.</u></p>

Текст, предложен от Комисията	Изменение на КР
	<p>4. <u>Представителите на работниците, по-специално членовете на европейските работнически съвети в предприятията от строителния сектор, имат правото във всеки един момент да се обърнат към синдикатите и компетентните органи за контрол върху прилагането на законодателството във връзка с всеки случай на командироване, който поражда сериозни съмнения относно прилагането на условията на труд и работа на командировани работници.</u></p> <p>5. Параграфи 1 и 3 се прилагат, без да се засягат националните правила относно крайните срокове на давност или сроковете за завеждане на подобни дела и националните процесуални правила относно представителството и защитата пред съдилищата.</p>

Изложение на мотивите

Представителите на работниците в предприятията, по-специално членовете на европейските работнически съвети, имат непосредствени впечатления от реалността в различните предприятия и учреждения в държавите членки. В качеството си на същински наблюдатели на трудовите отношения по места или на международно равнище те би трябвало да имат право да сигнализират в случай на измама при прилагането на текстовете, отнасящи се до командироването на работници.

Изменение 14

Член 12, параграф 1

Текст, предложен от Комисията	Изменение на КР
<p>По отношение на строителните дейности, посочени в приложението към Директива 96/71/ЕО, за всички случаи на командироване, обхванати от член 1, параграф 3 от Директива 96/71/ЕО, държавите членки гарантират, без дискриминация по отношение на защитата на равностойните права на служителите на преките подизпълнители, установени на тяхна територия, че изпълнителят, на когото работодателят (доставчик на услуги, предприятие за временна работа или агенция за посредническа дейност) е пряк подизпълнител, може, в допълнение към работодателя или вместо него, да бъде подведен под отговорност от работника и/или от общите фондове или институции на социалните партньори при неизплащане на следното:</p>	<p>По отношение на строителните дейности, посочени в приложението към Директива 96/71/ЕО, за всички случаи на командироване, обхванати от член 1, параграф 3 от Директива 96/71/ЕО, държавите членки гарантират <u>Всяка държава членка взема, без да допуска дискриминация, всички необходими мерки, за по отношение на да гарантира, че предприятие, което определя друго предприятие с цел предоставяне на защитата на равностойните права на служителите на преките подизпълнители, установени на тяхна територия, че изпълнителят, на когото работодателят (доставчик на услуги, предприятие за временна работа или агенция за посредническа дейност) е пряк подизпълнител, може, носи отговорност, в допълнение към работодателя или вместо него, да бъде подведен под отговорност от работника и/за задълженията на такова предприятие или такъв изпълнител или на този, който наема работна ръка от общите фондове или институции на социалните партньори при неизплащане на следното името на това предприятие.</u></p>

Изложение на мотивите

Няма причина за ограничаване на регулирането на веригите от подизпълнители в сектора на строителството. Изясняват се съответните задължения.

Изменение 15

Член 12, параграф 2

Текст, предложен от Комисията	Изменение на КР
<p>Държавите членки предвиждат, че изпълнител, който е изпълнил своите задължения за финансов и правен анализ, не може да бъде подвеждан под отговорност по параграф 1. Такива системи се прилагат по прозрачен, недискриминационен и пропорционален начин. Те може да предполагат вземането на превантивни мерки от страна на изпълнителя относно доказателствата, предоставени от подизпълнителя, за основните условия на труд, прилагани по отношение на командированите работници, така както е посочено в член 3, параграф 1 от Директива 96/71/ЕО, в т.ч. фишове за трудово възнаграждение и документи, удостоверяващи изплащането на трудовите възнаграждения, спазването на осигурителните и/или данъчните задължения в държавата членка по установяване и спазването на приложимите правила относно командироването на работници.</p>	<p>Държавите членки предвиждат, че изпълнител, който е изпълнил своите задължения за финансов и правен анализ, не може да бъде подвеждан под отговорност по параграф 1. Такива системи се прилагат по прозрачен, недискриминационен и пропорционален начин. Те може да предполагат вземането на превантивни мерки от страна на изпълнителя относно доказателствата, предоставени от подизпълнителя, за основните условия на труд, прилагани по отношение на командированите работници, така както е посочено в член 3, параграф 1 от Директива 96/71/ЕО, в т.ч. фишове за трудово възнаграждение и документи, удостоверяващи изплащането на трудовите възнаграждения, спазването на осигурителните и/или данъчните задължения в държавата членка по установяване и спазването на приложимите правила относно командироването на работници.</p>

Изложение на мотивите

На равнище ЕС не съществува определение на понятието „финансов и правен анализ“. Освен това става дума да се избегне освобождаването от отговорност на изпълнителя при проверката на спазването на изискванията по отношение на труда от страна на подизпълнителя.

Изменение 16

Член 12, параграф 3

Текст, предложен от Комисията	Изменение на КР
<p>В съответствие със законодателството на Съюза държавите членки могат да предвидят по-строги мерки за отговорност в националното си право при недискриминационни и пропорционални условия по отношение на обхвата и границите на отговорността на подизпълнителя. В съответствие със законодателството на Съюза държавите членки могат също така да предвидят такава отговорност в сектори, различни от включените в приложението към Директива 96/71/ЕО. В тези случаи държавите членки могат да предвидят, че изпълнител, който е изпълнил задълженията за финансов и правен анализ, така както са определени в националното законодателство, не може да бъде подведен под отговорност.</p>	<p>В съответствие със законодателството на Съюза държавите членки могат да предвидят по-строги мерки за отговорност в националното си право при недискриминационни и пропорционални условия по отношение на обхвата и границите на отговорността на подизпълнителя. В съответствие със законодателството на Съюза държавите членки могат също така да предвидят такава отговорност в сектори, различни от включените в приложението към Директива 96/71/ЕО. В тези случаи държавите членки могат да предвидят, че изпълнител, който е изпълнил задълженията за финансов и правен анализ, така както са определени в националното законодателство, не може да бъде подведен под отговорност.</p>

Изложение на мотивите

На равнище ЕС не съществува определение на понятието „финансов и правен анализ“. Освен това става дума да се избегне освобождаването от отговорност на изпълнителя при проверката на спазването на изискванията по отношение на труда от страна на подизпълнителя.

Изменение 17

Член 12, нов параграф 4

Текст, предложен от Комисията	Изменение
	<p><u>4а. При липсата на споразумение между социалните партньори в съответния сектор, което да определя ограничен брой равнища на подизпълнение, този брой се ограничава до три;</u></p>

Изложение на мотивите

Това изменение произтича от параграф 28 от политическите препоръки на становището.

Изменение 18

Член 18, нов член след член 18

Текст, предложен от Комисията	Изменение на КР
	<p>Нов член</p> <p><u>Клауза „за недопускане на намаляване“</u></p> <p><u>Прилагането на настоящата директива в никакъв случай не представлява достатъчно основание за намаляване на общата степен на защита на работниците в областите, обхванати от настоящата директива. Това не засяга правата на държавите членки и/или на социалните партньори да установяват с оглед на промяната на обстоятелствата, законодателни, регулаторни или договорни разпоредби, различни от съществуващите към момента на приемане на настоящата директива, при положение че са спазени минималните изисквания, предвидени в настоящата директива.</u></p>

Изложение на мотивите

Тази клауза, наречена „за недопускане на намаляване“, вече се включва в голям брой директиви на ЕС с цел по-доброто им прилагане в държавите членки. Транспонирането на една директива в държава членка не трябва да води до намаляване на степента на защита в областите, обхванати от директивата, по-специално що се отнася до солидарната отговорност, предвидена в член 12 от настоящата директива.

Изменение 19

Член 21

Текст, предложен от Комисията	Изменение на КР
<p>Член 21</p> <p>Доклад</p> <p>Не по-късно от 5 години след изтичане на крайния срок за транспониране Комисията докладва на Европейския парламент, Съвета и Европейския икономически и социален комитет за изпълнението на настоящата директива, като съпровожда доклада със съответните предложения, ако е необходимо.</p>	<p>Член 21</p> <p>Доклад</p> <p>Не по-късно от 5 години след изтичане на крайния срок за транспониране Комисията докладва на Европейския парламент, Съвета, и Европейския икономически и социален комитет <u>и Комитета на регионите</u> за изпълнението на настоящата директива, като съпровожда доклада със съответните предложения, ако е необходимо.</p>

Изложение на мотивите

Изискване, което е в съответствие с избора на член 153 от ДФЕС за правно основание на предложението за директива.

Брюксел, 29 ноември 2012 година

Председател
на Комитета на регионите
Ramón Luis VALCÁRCEL SISO

Становище на Комитета на регионите относно „Устав на европейска фондация“

(2013/C 17/13)

КОМИТЕТЪТ НА РЕГИОНИТЕ

- подкрепя проекта за регламент относно устав на европейска фондация (ЕФ), предложен от Комисията, и счита, че той е логично продължение на приетия регламент относно европейската гражданска инициатива;
- поради това подкрепя проекта за регламент относно устава на европейска фондация (ЕФ), предложен от Комисията, и счита, че той е логично продължение на приетия регламент относно европейската гражданска инициатива и този относно създаването на устава на Европейската група за териториално сътрудничество (ЕГТС) с цел улесняване и насърчаване на трансграничното, транснационалното и междурегионалното сътрудничество на равнището на ЕС;
- изтъква, че този устав трябва да отговори на желанието за опростяване и ефикасност за фондациите, като им позволява да работят по-ефективно по трансгранични или транснационални проекти, самостоятелно или съвместно с национални, местни и регионални представители, и същевременно като удовлетвори изискването за правна сигурност и изясняване на тяхното функциониране и финансиране пред широката общественост;
- разбира стремежа към постигане на баланс между императивните националноправни разпоредби на различните държави членки по отношение на необходимия минимален размер на активите на фондациите и желанието да се улесни учредяването на ЕФ на цялата територия на Съюза. При все това Комитетът би искал на дарителите и на гражданите да се гарантира достатъчна имуществена стабилност на ЕФ и изразява желание, от една страна, минималният необходим размер на активите за учредяване на ЕФ да бъде увеличен от 25 000 евро — сума, която изглежда прекалено малка, на 50 000 евро и, от друга страна, тази сума да се запази за цялото съществуване на ЕФ, като неспазването на това изискване да води до прекратяване на дейността.

Докладчик	г-жа Claudette BRUNET – LECHENAULT (FR/ПЕС), заместник-председател на Генералния съвет на Saône и Loire
Отправен документ	Предложение за регламент на Съвета относно устав на европейската фондация (ЕФ) COM(2012) 35 final

I. ВЪВЕДЕНИЕ

КОМИТЕТЪТ НА РЕГИОНИТЕ

1. е наясно с икономическата тежест и съществената роля на фондациите на територията на цяла Европа във всички области от обществен интерес и по-специално тези, които засягат областите от компетентност на местните и регионалните власти, като социалните грижи и здравеопазването, социалната сигурност, изкуствата и културата, образованието и професионалното обучение, науката, изследователската дейност и иновациите и околната среда;

2. разбира и изразява съжаление за трудностите, срещани от фондациите при работата им извън националните граници по трансгранични или транснационални проекти, които ги принуждават да правят значителни разходи за консултации или структури, докато тези средства биха могли да се използват по-ефективно за изпълнение на социалните им задачи;

3. подкрепя проекта за регламент относно устав на европейска фондация (ЕФ), предложен от Комисията, и счита, че той е логично продължение на приетия регламент относно европейската гражданска инициатива;

4. освен това приветства факта, че предложението на Комисията се вписва в по-широката перспектива за повишаване на сигурността на дейностите от социалната икономика и на солидарността в контекста на вътрешния пазар, и във връзка с това се надява, че приемането на устав на европейска фондация ще отвори пътя за устав на европейско взаимоспомагателно дружество;

5. изтъква, че този устав трябва едновременно да отговори на желанието за опростяване, ефикасност и правна сигурност за фондациите, като им даде възможност да работят по-ефективно по трансгранични или транснационални проекти, самостоятелно или съвместно с национални, местни и регионални представители;

6. посочва също така, че за гражданите този устав трябва да допринесе за изясняване на функционирането и финансирането на фондациите;

7. изразява желание да бъде подчертан европейският компонент на ЕФ, не само в момента на учредяването на ЕФ, но също и по време на цялото ѝ съществуване, както и правните разпоредби, които се прилагат по отношение на нея, да се обвържат във възможно най-голяма степен с проекта за

регламент и с устава на всяка ЕФ, като се ограничат позоваванията на националните правни системи;

8. припомня, че тъй като ЕФ имат възможността да набират частни средства или да получават публично финансиране във връзка с осъществяването на целите си, те трябва да бъдат задължени да представят отчети относно използването на средствата както пред финансиралите ги, така и пред всички граждани на Европейския съюз.

II. ПОЛИТИЧЕСКИ ПРЕПОРЪКИ

КОМИТЕТЪТ НА РЕГИОНИТЕ

Икономическа тежест на сектора на фондациите

9. отбелязва, че секторът на фондациите има значителна икономическа тежест с общо равнище на годишните разходи от порядъка на 150 млрд. евро и тъй като осигурява пряка заетост на пълен работен ден на близо един милион хора в целия Европейския съюз;

10. отбелязва интереса на фондациите да работят извън националните граници, за да откликват глобално на хоризонтални проблеми като проблемите на миграцията, социално-икономическото развитие, научните постижения, правата на човека, околната среда и т.н.;

11. подчертава по-специално ролята, която могат да играят фондациите по отношение на използването на техните ресурси и творчески потенциал в период на остра политическа, финансова и социална криза в Европа, където изглежда е от съществено значение да се проучат всички възможности за укрепване на Европейския съюз и за осигуряване на бъдеще и перспективи за растеж на неговите граждани;

Тежки и скъпо струващи административни задължения

12. посочва, че фондациите могат да срещат трудности в транснационалното или трансграничното си функциониране заради правила, наложени от националните законодателства, които ги принуждават да отделят за различни консултации и административни разходи част от своите ресурси, която се оценява на приблизително между 90 и 102 млн. евро всяка година, вместо да използват тези средства за изпълнението на проекти от обществен интерес, самостоятелно или съвместно с други фондации или с местните и регионалните власти;

За устав, който укрепва европейската гражданска инициатива чрез ролята на фондациите

13. подчертава, че дейностите на фондациите, най-често създавани по инициатива на субекти на частното право (физически лица или предприятия), са свързани с проекти от обществен интерес, които са много важни за европейските граждани, и често засягат областите на компетентност на местните и регионалните власти, като социалните грижи и здравеопазването, социалната сигурност, изкуствата и културата, образованието и професионалното обучение, науката, изследователската дейност и иновациите и др.;

14. счита, че изборът на нова правна форма, която да е алтернативна на националния устав и да съответства на статута на „европейска фондация“, би допринесъл съществено за подобряване на ролята на фондациите на територията на Европейския съюз;

15. подкрепя поради това проекта за регламент относно устава на европейска фондация (ЕФ), предложен от Комисията, и счита, че той е логично продължение на приетия регламент относно европейската гражданска инициатива и този относно създаването на устава на Европейската група за териториално сътрудничество (ЕГТС) с цел улесняване и насърчаване на трансграничното, транснационалното и междурегионалното сътрудничество на равнището на ЕС;

16. счита, че член 352 от ДФЕС, в който се предвижда Съветът, като действа с единодушие по предложение на Комисията и след одобрение от Европейския парламент, да приема необходимите разпоредби за осъществяване на някоя от целите, посочени в договорите, е единственото подходящо правно основание за това предложение за регламент, в отсъствието на конкретни разпоредби в договорите, които да предоставят изрични правомощия в този смисъл на институциите на Съюза. Този вариант съответства на направения в миналото избор във връзка с приемането на разпоредби относно други статuti като този на европейското дружество или на европейското обединение по икономически интереси и по никакъв начин не нарушава националните правни системи, уреждащи дейността на фондациите. От друга страна, Комитетът отбелязва, че в рамките на механизма за ранно предупреждение относно прилагането на принципа на субсидиарност по предложението за регламент се е получило само едно мотивирано становище от 19-те национални парламента, които са анализирали досието;

17. изтъква, че този устав трябва да отговори на желанието за опростяване и ефикасност за фондациите, като им позволява да работят по-ефективно по трансгранични или транснационални проекти, самостоятелно или съвместно с национални, местни и регионални представители, и същевременно като удовлетвори изискването за правна сигурност и изясняване на тяхното функциониране и финансиране пред широката общественост;

Подчертаване на европейския компонент

18. изразява желание европейското измерение на ЕФ да бъде изведено по-отчетливо на преден план, като ЕФ се задължи да

развива или да има за цел развиването на транснационални или трансгранични дейности в момента на учредяването си, но също и по време на съществуването си;

19. изразява съжаление, че в проекторегламента често се правят препратки към националните правни системи на държавите членки. Според КР този подход би бил източник на правна несигурност за ЕФ в отсъствието на правила за хармонизация;

Задължение за разбираемост, надеждност и прозрачност

20. припомня, че възможността на ЕФ да набират частни средства и да получават публично финансиране с цел осъществяване на целите им означава, че те трябва да бъдат в състояние да гарантират на своите дарители и финансиращите ги органи и по-общо на всички граждани на Европейския съюз възможно най-голяма сигурност по отношение на стабилността им и пълна прозрачност по отношение на управлението им и използването на предоставяните им средства;

За изясняване на целта на ЕФ

21. подчертава, че в някои държави членки понятията „общественополезен“ и „от общ интерес“ обхващат различни концепции и могат в определени случаи да препратят към процедура или особен правен статут от националното право или към специфично данъчно третиране, и поради това предлага да се хармонизира използваната терминология, като се избере изразът „от обществен интерес“, който да се използва по еднакъв начин във всяка държава членка при определяне на предмета на дейност на ЕФ и без връзка с каквото и да било данъчно третиране;

22. би искал също така в член 5 от проекта да се даде определение на израза „аматьорски спорт“, за да се избегне всякакво отклонение от дейностите, развивани от ЕФ, в посока на подкрепа на практики, които са по-скоро от областта на професионалния спорт;

Към по-голяма надеждност

23. разбира стремежа към постигане на баланс между императивните националноправни разпоредби на различните държави членки по отношение на необходимия минимален размер на активите на фондациите и желанието да се улесни учредяването на ЕФ на цялата територия на Съюза. При все това Комитетът би искал на дарителите и на гражданите да се гарантира достатъчна имуществена стабилност на ЕФ и изразява желание, от една страна, минималният необходим размер на активите за учредяване на ЕФ да бъде увеличен от 25 000 евро — сума, която изглежда прекалено малка, на 50 000 евро и, от друга страна, тази сума да се запази за цялото съществуване на ЕФ, като неспазването на това изискване да води до прекратяване на дейността;

24. счита за предварително установено, че целта на ЕФ не може да бъде печалбата, като същевременно приема, че може да им се наложи да упражняват стопански дейности за осъществяване на целите им от обществен интерес и предлага да се измени член 11, за да се определят по-добре границите, в които дадена ЕФ може да осъществява стопанска дейност;

25. счита, че въпросът за възнаграждението на членовете на управителния съвет и на надзорния орган на ЕФ е следствие от техния нестопански характер и във връзка с това в проекта трябва да залегнат принципни правила;

26. изявява желание за изясняване на принципите, отнасящи се до предотвратяването на конфликти на интереси, тъй като смята, че настоящата редакция би могла да се превърне в източник на различни тълкувания, които могат да имат ефект, обратен на желания;

27. одобрява правилата в областта на отчетността и прозрачността, но препоръчва да бъдат изяснени и уточнени редът и условията за контрол и публичност на дейността на ЕФ;

Необходимост от хармонизиране

28. разбира, че целите за бюджетна дисциплина са били водещи при избора за създаване на надзорен орган на ЕФ на национално равнище вместо да бъде създадена процедура и контролен орган на европейско равнище;

29. отбелязва целесъобразността от въвеждането на данъчни разпоредби в проекта на устав, като все пак остава резервиран по отношение на автоматичното прилагане на режима на данъчно облагане на националните организации с цел от обществен интерес спрямо ЕФ поради значителните различия, съществуващи между държавите членки по отношение на условията за предоставяне на данъчни облекчения на национално равнище.

III. ПРЕПОРЪКИ ЗА ИЗМЕНЕНИЯ

Изменение 1

Член 2, параграф 5

Текст, предложен от Комисията	Изменение
<p>За целите на настоящия регламент се прилагат следните определения:</p> <p>(5) „организация с общественополезна цел“ означава фондация с общественополезна цел и/или подобно дружество с общественополезна цел без членство, сформирано съгласно закона на една от държавите членки;</p>	<p>За целите на настоящия регламент се прилагат следните определения:</p> <p>(5) „организация с общественополезна цел <u>от обществен интерес</u>“ означава фондация с общественополезна <u>обществен интерес</u> и/или подобно дружество с общественополезна цел от обществен интерес без членство, сформирано съгласно закона на една от държавите членки;</p>

Изложение на мотивите

В своето предложение за изменение 1 докладчикът заменя „общественополезна цел“ с „обществен интерес“.

Изменение 2

Член 5, параграф 1

Текст, предложен от Комисията	Изменение на КР
<p>Член 5</p> <p>Общественополезна цел</p> <p>1. ЕФ е самостоятелна организация с общественополезна цел.</p>	<p>Член 5</p> <p>Общественополезна Цел от обществен интерес</p> <p>1. ЕФ е самостоятелна организация с общественополезна <u>обществен интерес</u> цел.</p>

Изложение на мотивите

Понятието „обществен интерес“ дава възможност за хармонизиране на понятията „общественополезен“ и „от общ интерес“ и за ограничаване на възможно объркване с понятия от данъчното или публичното право, използвани в някои държави членки с цел предоставяне на специален статут или данъчен режим на фондациите по националното право.

Изменение 3

Член 5, параграф 2

Текст, предложен от Комисията	Изменение на КР
<p>Член 5</p> <p>Общественнополезна цел</p> <p>2. ЕФ служи на обществения интерес като цяло.</p> <p>Тя може да бъде създадена с една от следните цели, за която активите ѝ се заделят неотменимо:</p> <p>a) [...]</p> <p>c) аматьорски спорт;</p> <p>[...].</p>	<p>Член 5</p> <p>Общественнополезна цел</p> <p>2. ЕФ служи на обществения интерес като цяло.</p> <p>Тя може да бъде създадена с една от следните цели, за която активите ѝ се заделят неотменимо:</p> <p>a) [...]</p> <p>c) аматьорски спорт, <u>определен като практикуване на спортна дейност от лица, които не печелят от това реповни и значителни доходи;</u></p> <p>[...]</p> <p>т) <u>защита на жертвите на всякакъв вид насилие;</u></p>

Изложение на мотивите

Считаме за необходимо да се даде точно определение на понятието „аматьорски спорт“, тъй като, в зависимост от съответния спорт, практиките варират от една страна в друга, а някои спортове, считани за аматьорски, се практикуват при все това на ниво и при условия, които ги доближават до упражняването на професионална дейност, която не е част от обществения интерес.

Освен това изглежда целесъобразно да се включи защитата на жертвите от всякакъв вид насилие, и да се подчертае сътрудничеството с трети страни, посочени в следващия параграф.

Изменение 4

Член 6

Текст, предложен от Комисията	Изменение на КР
<p>Член 6</p> <p>Трансграничен компонент</p> <p>При регистрация ЕФ развива дейност или има поставена уставна цел да развива дейност в поне две държави членки.</p>	<p>Член 6</p> <p><u>Европейски Трансграничен компонент</u></p> <p>При регистрация ЕФ развива дейност или <u>трябва да</u> има поставена уставна цел да развива дейност в поне две държави членки.</p> <p><u>След регистрацията си ЕФ трябва и има поставена съответна уставна цел</u> да развива дейност в поне две държави членки.</p> <p><u>Тя трябва да продължи да развива тези дейности в поне две държави членки за целия срок на съществуването си.</u></p>

Изложение на мотивите

Целта на изменението е да се подчертае европейският компонент на ЕФ, като се гарантира реално упражняване на дейности в няколко държави членки през целия срок на съществуване на ЕФ, а не само в момента на учредяването ѝ. В случай че ЕФ е новоучредена и не може да развива дейност в момента на регистрацията си, европейският компонент трябва да фигурира като уставна цел, което обяснява и внесеното изменение на текста.

Изменение 5

Член 7, параграф 2

Текст, предложен от Комисията	Изменение на КР
Член 7	Член 7
Активи	Активи
2. ЕФ разполага с активи, равни най-малко на 25 000 EUR.	2. <u>В момента на учредяването си и за целия срок на съществуването си</u> ЕФ разполага с активи, равни най-малко на 25 000 <u>50 000</u> EUR.

Изложение на мотивите

За да се гарантират по-добре стабилността и надеждността, които трябва да внушава ЕФ, Комитетът предлага минималният размер на активите, изискуем към датата на учредяване, да бъде увеличен на 50 000 евро и да се запази през целия срок на съществуването на ЕФ.

Изменение 6

Член 10, параграф 1

Текст, предложен от Комисията	Изменение
Член 10	Член 10
Правоспособност	Правоспособност
1. ЕФ има пълна правоспособност във всички държави членки.	1. ЕФ има пълна правоспособност във всички държави членки, <u>доколкото настоящият регламент не предвижда ограничения.</u>
Освен ако не са наложени ограничения в устава ѝ, ЕФ разполага с всички необходими права, за да извършва дейностите си, включително и правото да притежава движима и недвижима собственост, да отпуска стипендии, да набира средства, да получава и задържа дарения от всякакво естество, включително акции и други търгуеми инструменти, наследства и дарения в нефинансова форма от законни източници, включително от трети държави.	Освен ако не са наложени ограничения в устава ѝ, ЕФ разполага с всички необходими права, за да извършва дейностите си, включително и правото да притежава движима и недвижима собственост, да отпуска стипендии, да набира средства, да получава и задържа дарения от всякакво естество, включително акции и други търгуеми инструменти, наследства и дарения в нефинансова форма от законни източници, включително от трети държави.
При необходимост за целите на извършване на дейностите си ЕФ се ползва от правото на установяване в която и да е държава членка.	При необходимост за целите на извършване на дейностите си ЕФ се ползва от правото на установяване в която и да е държава членка.

Изложение на мотивите

Целесъобразно е формулировката „ЕФ има пълна правоспособност във всички държави членки“ да бъде допълнена предвид ограниченията за извършване на стопански дейности в член 11 (изпълнение на общественополезните цели; стопански дейности, несвързани с общественополезната цел на ЕФ, са разрешени до 10 % от годишния нетен оборот на ЕФ, при условие че резултатите от несвързаните дейности са представени отделно в счетоводните отчети и се използват изключително за изпълнение на общественополезната цел на ЕФ).

Изменение 7

Член 11

Текст, предложен от Комисията	Изменение на КР
<p>Член 11</p> <p>Стопански дейности</p> <p>1. Освен ако не са наложени ограничения в устава ѝ, ЕФ има правоспособност и може да се ангажира с търговия или други стопански дейности, при условие че всякаква печалба се използва изключително за изпълнение на общественополезната цел (общественополезните цели).</p> <p>2. Стопанските дейности, несвързани с общественополезната цел на ЕФ, са разрешени до 10 % от годишния нетен оборот на ЕФ, при условие че резултатите от несвързаните дейности са представени отделно в счетоводните отчети.</p>	<p>Член 11</p> <p>Стопански дейности</p> <p>1. <u>Освен ако не са наложени ограничения в устава ѝ, ЕФ има правоспособност да развива стопански дейности, ако те са нецелими от задачите ѝ от обществен интерес, при условие че всякаква печалба се използва за изпълнение на целта от обществен интерес. Освен ако не са наложени ограничения в устава ѝ, ЕФ има правоспособност и може да се ангажира с търговия или други стопански дейности при условие, че всякаква печалба се използва изключително за изпълнение на общественополезната цел (общественополезните цели).</u></p> <p>2. Стопанските дейности <u>на ЕФ</u>, несвързани с <u>общественополезната целта от обществен интерес на ЕФ</u>, са разрешени но само в размер на 10 % от <u>годишните нетни ресурси</u> на ЕФ, при условие че резултатите от несвързаните дейности са представени отделно в счетоводните отчети <u>и че са изцяло предназначени за осъществяването на целите ѝ от обществен интерес.</u></p>

Изложение на мотивите

Целта на предложеното изменение е да се уреди по-добре правоспособността на ЕФ да развиват стопански дейности, така че да се предотврати опасността те да загубят основната си характеристика на организация с нестопанска цел, като прибегват неправомерно до сделки с чисто търговски характер, несвързани с предмета им на дейност.

Изменение 8

Член 21

Текст, предложен от Комисията	Изменение
<p>Член 21</p> <p>Регистрация</p> <p>1. ЕФ се регистрира в една държава членка.</p> <p>2. ЕФ, учредена чрез сливане между две организации с общественополезна цел, законно установени в една и съща държава членка, се регистрира в тази държава членка.</p> <p>3. ЕФ, учредена чрез трансгранично сливане, се регистрира в една от държавите членки, в които са законно установени участващите в сливането организации.</p> <p>4. ЕФ, учредена чрез преобразуване, се регистрира в държавата членка, в която първоначално е установена преобразуваната организация.</p>	<p>Член 21</p> <p>Регистрация</p> <p>1. ЕФ се регистрира в <u>една държавата членка, в която е установено седалището ѝ по устав.</u></p> <p>2. ЕФ, учредена чрез сливане между две организации с общественополезна цел, законно установени в една и съща държава членка, се регистрира в тази държава членка.</p> <p>3. ЕФ, учредена чрез трансгранично сливане, се регистрира в <u>една от държавите членки държавата членка, в които са законно установени участващите в сливането организации</u> <u>която е установено седалището на приемашата фондация.</u></p> <p>4. ЕФ, учредена чрез преобразуване, се регистрира в държавата членка, в която първоначално е установена преобразуваната организация.</p>

Изложение на мотивите

От съображения за правна сигурност се предлага елементът на личната връзка на мястото на седалището да се разглежда като втори критерий за определяне на регистъра, в който следва да се впише ЕФ.

Изменение 9

След член 31 се създава нов член

Текст, предложен от Комисията	Изменение на КР
	<p>Принципи на управление</p> <p>1. <u>Никое лице няма право да бъде едновременно член на управителния съвет и на надзорния съвет.</u></p> <p>2. <u>Членовете на управителния съвет и на надзорния съвет упражняват функциите си безплатно. При условията, определени от устава, могат да им бъдат възстановени разходите, направени при изпълнението на техните задачи.</u></p> <p>3. <u>Не може да бъде предоставяна никаква пряка или косвена облага на учредителите, членовете на управителния или надзорния съвет, на изпълнителните директори или одиторите, нито на лице, което е в делови или тесни семейни отношения с тях, освен ако това не свързано с изпълнението на техните задачи в рамките на ЕФ.</u></p>

Изложение на мотивите

Целта на предложеното изменение е да даде израз на стремежа на Комитета за уточняване на правилата на управление и етичните правила, съответстващи на предимно нестопанския характер на ЕФ и отговарящи на изискванията за разбираемост и прозрачност.

Изменение 10

Член 32

Текст, предложен от Комисията	Изменение на КР
<p>Член 32</p> <p>Конфликт на интереси</p> <p>1. Учредителят и всички други членове на съвета, които имат делови, семейни или други отношения с учредителя или помежду си, които могат да създадат действителен или потенциален конфликт на интереси, като например да повлияят на преценката му/и, не представляват мнозинство в управителния съвет.</p> <p>2. Никое лице няма право да бъде едновременно член на управителния съвет и на надзорния съвет.</p> <p>3. Нито пряка, нито косвена облага може да бъде разпределяна на който и да е от учредителите, членовете на управителния съвет и надзорния съвет, управителния директор или одитора, нито може да бъде предоставена на лице, което е в делови или тесни семейни отношения с тях, освен ако това е за изпълнение на задълженията му в рамките на ЕФ.</p>	<p>Член 32</p> <p>Конфликт на интереси</p> <p>1. Учредителят и всички други членове на съвета, които имат делови, семейни или други отношения с учредителя или помежду си, които могат да създадат действителен или потенциален конфликт на интереси, като например да повлияят на преценката му/и, не представляват мнозинство в управителния съвет. Всеки член на управителния или на надзорния съвет трябва да уведоми писмено ЕФ за съществуването на каквито и да е преки или косвени интереси в трета страна, които могат да го поставят в положение на конфликт между неговия личен интерес или този на лице, с което се намира в делови или лични отношения, и интереса на ЕФ.</p> <p>2. Никое лице няма право да бъде едновременно член на управителния съвет и на надзорния съвет. Член на управителния съвет или на надзорния съвет трябва, в зависимост от случая, да се въздържа от заседаване и участие в разисквания или решения, когато се обсъжда или решава въпрос, свързан с организация или лице, с което той се намира в делови или семейни отношения, или по който той има пряк или косвен интерес.</p> <p>3. Нито пряка, нито косвена облага може да бъде разпределяна на който и да е от учредителите, членовете на управителния съвет и надзорния съвет, управителния директор или одитора, нито може да бъде предоставена на лице, което е в делови или тесни семейни отношения с тях, освен ако това е за изпълнение на задълженията му в рамките на ЕФ.</p>

Изложение на мотивите

Целта на предложеното изменение е да даде израз на стремежа на Комитета към укрепване на правилата на управление и етичните правила, съответстващи на изискванията за разбираемост и прозрачност на ЕФ от страна на дарителите и всички граждани.

Изменение 11

Член 33

Текст, предложен от Комисията	Изменение
<p>Член 33</p> <p>Представителство на ЕФ пред трети страни</p> <p>Управителният съвет, както и всяко друго лице, което управителният съвет е упълномощил и което е под разпоредбата му, може да представлява ЕФ в отношенията с трети страни и при съдебно производство.</p>	<p>Член 33</p> <p>Представителство на ЕФ пред трети страни</p> <p>Управителният съвет, както и всяко друго лице, което управителният съвет е упълномощил и което е под разпоредбата му <u>и е вписано в регистъра</u>, може да представлява ЕФ в отношенията с трети страни и при съдебно производство.</p>

Изложение на мотивите

Трябва да се поясни, че само лица, вписани в регистъра като упълномощени да представляват ЕФ, могат да я представляват в отношенията ѝ с трети страни и при съдебно производство, както е записано в член 23, параграф 1, буква (д), подбуква ii) от предложението за регламент.

Изменение 12

Член 34, параграф 5

Текст, предложен от Комисията	Изменение на КР
<p>Член 34</p> <p>Прозрачност и отчетност</p> <p>[...]</p> <p>5. Годишните счетоводни отчети, одобрени надлежно от управителния съвет, заедно със становището, представено от лицето, което носи отговорност за одита на счетоводните отчети, и отчетът за дейността подлежат на оповестяване.</p>	<p>Член 34</p> <p>Прозрачност и отчетност</p> <p>[...]</p> <p>5. Годишните счетоводни отчети, одобрени надлежно от управителния съвет, заедно със становището, представено от лицето, което носи отговорност за одита на счетоводните отчети, и отчетът за дейността подлежат на оповестяване. <u>Те трябва да бъдат най-малкото достъпни за всеки гражданин на Европейския съюз на интернет сайта на ЕФ.</u></p>

Изложение на мотивите

Целта на предложеното изменение е да даде израз на стремежа на Комитета към укрепване на правилата на управление и етичните правила, съответстващи на изискванията за разбираемост и прозрачност на ЕФ от страна на дарителите и всички граждани.

Изменение 13

Член 43, параграф 2

Текст, предложен от Комисията	Изменение
Решение за ликвидация	Решение за ликвидация

Текст, предложен от Комисията	Изменение
<p>2. Надзорният орган може след изслушване на управителния съвет на ЕФ да вземе решение за ликвидация на ЕФ или, когато е предвидено в приложимото национално законодателство, да предложи ликвидацията на компетентен съд в една от следните ситуации:</p> <p>а) когато управителният съвет не е предприел действия при случаите, изброени в параграф 1;</p> <p>б) когато ЕФ системно нарушава устава си, настоящия регламент или приложимото национално законодателство.</p>	<p>2. Надзорният орган може след изслушване на управителния съвет на ЕФ да вземе решение за ликвидация на ЕФ <u>и за определяне на синдик, отговарящ за ликвидацията,</u> или, когато е предвидено в приложимото национално законодателство, да предложи <u>на компетентен съд</u> ликвидацията <u>и лице за синдик</u> на компетентен съд в една от следните ситуации:</p> <p>а) когато управителният съвет не е предприел действия при случаите, изброени в параграф 1;</p> <p>б) когато ЕФ системно нарушава устава си, настоящия регламент или приложимото национално законодателство.</p>

Изменение 14

Член 44, параграф 1

Текст, предложен от Комисията	Изменение
<p>Член 44</p> <p>Ликвидация</p> <p>Когато надзорният съвет одобри решението на управителния съвет съгласно член 43, параграф 1, втора алинея или когато надзорният орган или, когато е приложимо, съдът вземе решение за ликвидация на ЕФ, активите на ЕФ се използват съгласно параграф 2 от настоящия член.</p>	<p>Член 44</p> <p>Ликвидация</p> <p>Когато надзорният съвет одобри решението на управителния съвет съгласно член 43, параграф 1, втора алинея или когато надзорният орган или, когато е приложимо, съдът вземе решение за ликвидация на ЕФ, активите на ЕФ се използват съгласно параграф 2 от настоящия член. <u>Разходите по ликвидацията са за сметка на ЕФ.</u></p>

Брюксел, 29 ноември 2012 година

Председател
на Комитета на регионите
Ramón Luis VALCÁRCEL SISO

Становище на Комитета на регионите относно „Приоритетните вещества в областта на политиката за водите“

(2013/C 17/14)

КОМИТЕТЪТ НА РЕГИОНИТЕ

- приветства предложението на Комисията, в което се разглежда списъкът на приоритетните вещества в областта на политиката за водите, и смята, че за да бъдат постигнати целите на предложението, е важно в списъка на приоритетните вещества и на приоритетните опасни вещества да се включат и фармацевтичните вещества или поне да се обмисли такава възможност;
- приканва компетентните служби на Европейската комисия без отлагане да подложат на разглеждане разрешението за фармацевтичните вещества и да направят препоръка относно използването им на пазара на ЕС; смята, че е важно намаляването на въздействието върху околната среда да се взема предвид още при производството и издаването на разрешение за фармацевтичните вещества; отбелязва, че трябва да бъдат предприети стъпки за осигуряване на икономическа ефективност на мерките за мониторинг, които ще се прилагат от местните и регионалните власти;
- настоява за удължаване на крайния срок, предвиден за привеждане на практиките на държавите членки в съответствие с директивата, до 24 месеца след приемането ѝ, което би позволило да се направи точна оценка на въздействието на националните законодателства и да се разпределят върху по-дълъг срок от време разходите, които ще трябва да бъдат поети от местните и регионалните власти;
- настоява държавите членки да започнат да прилагат стандартите за качество на околната среда за вещества 2, 5, 15, 20, 22, 23, 28 и от 34 до 48, като започнат с преразглеждането на плановете за управление на речните басейни през 2021 г., с цел до 2027 г. да бъде постигнат добър химически състав на тези вещества;
- отчита необходимостта държавите членки да упражняват контрол върху веществата, поставени в списъка за наблюдение, но счита, че би било подходящо контролът да започне най-малко 12 месеца след включването на дадено вещество в този списък, за да има достатъчно време за подготовка; държавите членки могат да установяват и трансгранично сътрудничество за целите на контрола върху веществата от списъка за наблюдение;
- подчертава колко е важно да се осигури достъп до информация за опасните вещества и да се гарантира прозрачност в тази област; застъпва мнението, че населението трябва да бъде информирано за състоянието на водната среда и за мерките, които се планират с оглед на нейното подобряване.

Докладчик:	г-жа Urve ERIKSON (ЕЕ/ЕА), член на Общинския съвет на Tudulinna
Отправен документ	Предложение за директива на Европейския парламент и на Съвета за изменение на директиви 2000/60/ЕО и 2008/105/ЕО по отношение на приоритетните вещества в областта на политиката за водите
	COM(2011) 876 final – 2011/0429 (COD)

1. ПОЛИТИЧЕСКИ ПРЕПОРЪКИ

КОМИТЕТЪТ НА РЕГИОНИТЕ

А. Общи бележки

1. приветства предложението на Комисията, в което се разглежда списъкът на приоритетните вещества в областта на политиката за водите, т.е. на химикалите, посочени в Приложение Х на Рамкова директива за водите 2000/60/ЕО, които представляват съществен риск на равнище ЕС за и чрез водната среда;

2. е на мнение, че предложените изменения изразяват стратегията на ЕС за биологичното разнообразие за периода до 2020 г. Предложенията за изменение на директивата, отнасящи се до приоритетните вещества в областта на политиката за водите, отразяват и допълват целите, определени в стратегията за биологичното разнообразие;

3. приветства уточняването на определението за „опасни приоритетни вещества“ и подкрепя подхода към разширяване на списъка на веществата, определяни като приоритетни посредством създаване на списък от „приоритетни вещества за преразглеждане“; подчертава, че всяко допълнение към списъка трябва да се основава на солидни научни доказателства за въздействията на съответните вещества върху хората, животните и растенията и на приложимостта и разходите за мониторинг и за премахване на тези вещества от водния цикъл;

4. е на мнение, че качеството на водата трябва да се повиши още повече, тъй като запазването на балансирана водна среда е необходимо за екосистемата като цяло и за човешкото здраве. Освен това доброто управление на течащите и застоялите води се отразява благотворно на икономиката на аквакултурата;

5. подкрепя механизма на списъка за наблюдение като мярка за по-добро опазване на водните ресурси в ЕС, тъй като той е замислен по такъв начин, че при бъдещото преразглеждане на списъка на приоритетните вещества да стимулира процеса на определяне на приоритети посредством целенасочен мониторинг в ЕС на потенциално опасните вещества;

6. подчертава, че приносът на местно и регионално равнище за опазване на околната среда е особено важен. Това се дължи на възможността да се използват знанията, с които разполага местното равнище, както и на факта, че местните и регионалните власти са засегнати непропорционално силно от приоритетните вещества и опасните приоритетни вещества, които нанасят вреда на водната среда;

Б. Политически препоръки

7. подкрепя предложените от Комисията изменения, според които, с цел постигане на добро състояние на всички водни басейни в ЕС, трябва да се въведат стандарти за химикалите не само на национално, но и на местно равнище и на равнище на водосборните области, като същевременно отбелязва, че на държавите членки трябва да се даде достатъчно време и да се предоставят допълнителни средства, за да осигурят влизането в сила на необходимите законодателни актове и административни разпоредби и за да могат да въведат разпоредбите за осигуряване на добро химическо и екологично състояние на водните обекти;

8. одобрява принципите за мониторинг на опасните вещества, които изискват причините за замърсяването да бъдат установявани възможно най-близо до източника и във възможно най-кратък срок, като това се прави и от съображения за икономическа устойчивост и опазване на околната среда. Ако не се предприемат допълнителни мерки, могат да възникнат сериозни и трайни вреди за околната среда. Поради това е от голямо значение да се подлагат на щателна проверка и на мониторинг евентуалните източници на замърсяване, така че мащабът на замърсяването и свързаните с него опасности за водната среда да се установят възможно най-рано. Освен това е необходимо с помощта на подходящи матрици да се проследят възможните пътища на опасните вещества в околната среда. Ето защо Комитетът се обявява за установяването на ограничения на емисиите на равнището на ЕС;

9. споделя мнението, че устойчивите, биоаккумулятивни и токсични вещества (УБТ), както и другите вещества, които се държат като УБТ, са способни да увредят водната среда за десетилетия, дори и вече да са взети мащабни мерки за намаляване или спиране на техните емисии. Същевременно обръща внимание, че в разглежданата директива опасните вещества се определят въз основа на опасността, а не на риска. В предложението за директива се определят пределни стойности на концентрация на тези вещества, но не се взема под внимание рискът, свързан с реакциите с други вещества във водна среда. Както от аналитична, така и от финансова гледна точка би било по-целесъобразно да се следи въздействието на химикалните съединения на веществата, които могат да бъдат открити във вътрешните водни басейни, още повече че дори и в съвсем малки концентрации тези съединения могат да увредят водната среда;

10. подчертава колко е важно да се осигури достъп до информация за опасните вещества и да се гарантира прозрачност в тази област; застъпва мнението, че населението трябва да бъде информирано за състоянието на водната среда и за мерките, които се планират с оглед на нейното подобряване;

11. признава необходимостта държавите членки да упражняват мониторинг върху веществата, фигуриращи в списъка за наблюдение, но е на мнение, че би било целесъобразно това да започне в рамките на една година от включването на веществата в списъка за наблюдение, така че да има достатъчно време за подготовка;

12. обявява се срещу това да се въведат по-строги изисквания за мониторинга от тези, формулирани в досегашния член 8 б) на предложението за директива, по-специално във връзка с възможността за делегирани правни актове;

13. застъпва мнението, че за постигане на целите на представените предложения е необходимо в списъка на приоритетните вещества и на приоритетните опасни вещества да се включат и фармацевтични вещества или поне да се разгледа тази възможност, тъй като е научно доказано, че остатъците от фармацевтични вещества във водните басейни са вредни не само за околната среда, но могат да представляват заплаха и за човешкото здраве и да доведат до „генетично замърсяване“ на рибата. Оценката на Европейската комисия показва, че от посочените фармацевтични вещества произтичат опасности за водите, а може би и за хората. Затова Комитетът на регионите приканва компетентните служби на Европейската комисия без отлагане да извършат преразглеждане на разрешението за тези вещества и да направят препоръка относно по-нататъшното им използване на пазара на ЕС. В този контекст той смята, че е необходимо да се развият научните изследвания относно методите за третиране и тяхната икономическа ефективност. Комитетът на регионите смята, че е важно намаляването на въздействието върху околната среда да се взема предвид още при производството и издаването на разрешение за фармацевтичните вещества. В заключение отбелязва, че при преразглеждането и координирането на действащите законови актове е необходимо да се провеждат консултации с местните и регионалните власти относно аналитичните методи и оптималните възможности за мониторинг и че трябва да бъдат предприети стъпки, за да се гарантира, че мерките, които се изискват от тях, са икономически ефективни;

14. отбелязва, че замърсяването на водите е трансгранично явление. Поради това следва да се приветства установяването на общоевропейски стандарти за качеството на водите. Желателно е да има сътрудничество между регионите във връзка с изискването спрямо държавите членки да контролират приоритетните вещества във водните басейни и да съобщават за случаите на нарушаване на стандартите за качество на околната среда. Важно е да се определи как, къде и с какви средства ще се извършва мониторингът на живата част на екосистемата, за да бъде съпоставим във всички държави членки. КР подчертава, че въвеждането на механизъм, предвиждащ списък за наблюдение на равнище ЕС, представлява съществен принос към усилията, които ЕС полага през последните години за подобряване на екологичните стандарти, свързани със замърсяване на почвите и въздуха, както и с опазване на биологичното разнообразие и устойчивото развитие; подчертава, че е важно при бъдещите проекти да се провеждат консултации с местните и регионалните

власти, за да се намерят оптималните възможности и да се осигури устойчивост на опазването на околната среда;

15. отбелязва, че водните басейни могат да се замърсят и посредством различни продукти, съдържащи приоритетни и опасни вещества, ако тези продукти попаднат в околната среда по време или в края на своя жизнен цикъл. Затова е много важно внимателно да се следи за разпространението в ЕС на проблемните продукти, съдържащи опасни вещества. Същевременно гражданите трябва да бъдат информирани за тези продукти и тяхното правилно използване и употреба, така че по-малко опасни вещества от тези продукти да попадат в околната среда. Често изглежда, че макар да не се произвеждат продукти с опасни вещества и да не се използват съответните химикали, се налага да се борим с въздействията на вносни стоки или продукти върху околната среда. С оглед на доброто екологично състояние на водните басейни, планираните мерки трябва да се разглеждат в по-широк контекст. Освен това може би е дошло времето да бъдат преразгледани настоящите максимално допустими граници на остатъчни вещества (МГОВ) за храните, особено по отношение на вноса в ЕС на храни с растителен произход;

16. във връзка с това оправя критики, че Комисията все още не предвижда единно европейско регламентиране на емисиите съответно за производството и пускането на пазара на тези вещества или на продукти, съдържащи тези вещества, тъй като това би позволило на държавите членки да осигурят съответствие с изискванията на предложението за директива;

Местно и регионално значение

17. споделя мнението, че един от приоритетите на екологичната политика на ЕС трябва да бъде предотвратяване на трайни щети върху водните басейни. Комитетът на регионите в качеството си на асамблея на местните и регионалните власти в ЕС има ясна мисия в тази област. С помощта на местните и регионалните власти Комитетът на регионите е в състояние да обедини знанията на местно и регионално равнище и да спомога за контрола, който самите държави членки трябва да осъществяват. Идентифицирането на местните и регионалните проблеми с помощта на местните и регионалните власти, както и посредством тяхното информиране и обучение, може да допринесе за ефективно прилагане на измененията на директивата, както и за разрешаване на възникналите въпроси;

18. тъй като осигуряването на добро качество на водите е от полза както за качеството на живот, така и за развитието на предприятията, местните и регионалните власти играят централна роля за предоставяне на принос в това отношение;

19. подчертава ролята на местните и регионалните власти за разпространяване на информация относно химическото състояние на водните басейни и на съответните мерки до всички равнища на обществото; подкрепата и участието на обществото са предпоставка за опазване на водните басейни, за установяване на проблемите и на най-подходящите мерки за тяхното разрешаване, както и за изчисляване на свързаните с това разходи;

Принципът на субсидиарност

20. отбелязва, че споделените трансгранични водосборни области обхващат 60 % от територията на ЕС. Ефективното опазване на водните ресурси следователно изисква общ подход на равнище ЕС. Разглежданият документ се отнася само за установяването на приоритетни вещества и определянето на общи стандарти за качество на околната среда. Не се предлагат допълнителни мерки на ЕС извън вече съществуващите. Отговорността за специфични и допълнителни мерки за контрол на замърсяването е предоставена на държавите членки, които, отчитайки местните условия, могат да изберат най-ефикасния начин за постигане на целите;

21. тъй като поради своя характер целите на предложените мерки не могат да бъдат постигнати в необходимия обхват с участието само на държавите членки и поради обхвата и въздействието си могат да бъдат постигнати по-добре на равнище ЕС, проектът е в съответствие с принципа на субсидиарност, залегнал в член 5 от Договора за Европейския съюз. В съответствие с принципа на пропорционалност, формулиран в горепосочения член, настоящият проект не надхвърля необходимите за постигането на тези цели рамки;

22. въпреки че в обяснителния меморандум на предложението на Комисията се казва, че то няма да даде отражения върху бюджета, следва все пак да се предвиди, че и за органите на регионално и общинско равнище в държавите членки могат да възникнат по-високи разходи отпреди за засилен контрол, идентифициране на нови вещества и отстраняване на нови опасни вещества. Тъй като обаче трябва да се предприемат действия за опазването на чиста околна среда, е по целесъобразно да се създадат предпоставки за добро екологично състояние на водните басейни. В противен случай опазването на чистотата на водните басейни в бъдеще ще изисква много по-големи разходи. В дългосрочен план опазването на водните басейни носи значителни ползи;

23. според оценката на Комисията, ползата от прилагането на директивата произтича преди всичко от намаляване на разходите за производство на питейна вода. Тъй като намаляването на приоритетните вещества във водните басейни оказва въздействие върху човешкото здраве посредством питейната вода и хранителните продукти, намаляването на разходите за здравеопазване също трябва да се отчете като полза.

II. ПРЕПОРЪКИ ЗА ИЗМЕНЕНИЯ**Изменение 1**

Член 2, изменение на директива 2008/105/ЕО: нова формулировка на член 3, както следва:

Текст, предложен от Комисията	Изменение на КР
<p>1. В съответствие с член 1 от настоящата директива и член 4 от Директива 2000/60/ЕО държавите-членки прилагат СКОС, определен в част А на приложение I към настоящата директива, в повърхностни водни обекти.</p> <p>Държавите-членки прилагат СКОС в повърхностни водни тела в съответствие с изискванията, установени в приложение I, част Б.</p> <p>2. За веществата, обозначени с номера 5, 15, 16, 17, 21, 28, 34, 35, 37, 43 и 44 в част А на приложение I държавите-членки прилагат СКОС за живата част на екосистемата, предвиден в част А на приложение I. За останалите вещества държавите-членки прилагат СКОС за водите, предвиден в част А на приложение I.</p>	<p>1. В съответствие с член 1 от настоящата директива и член 4 от Директива 2000/60/ЕО държавите членки прилагат СКОС, определен в част А на приложение I към настоящата директива, в повърхностни водни обекти.</p> <p>Държавите членки прилагат СКОС в повърхностни водни тела в съответствие с изискванията, установени в приложение I, част Б.</p> <p>2. <u>Държавите членки прилагат стандартите за качество на околната среда за вещества 2, 5, 15, 20, 22, 23, 28 и от 34 до 48, като започнат с преразглеждането на плановете за управление на речните басейни през 2021 г., с цел до 2027 г. да се постигне добрият химически състав на тези вещества.</u></p> <p>3. За веществата, обозначени с номера 5, 15, 16, 17, 21, 28, 34, 35, 37, 43 и 44 в част А на приложение I държавите членки прилагат СКОС за живата част на екосистемата, предвиден в част А на приложение I. За останалите вещества държавите членки прилагат СКОС за водите, предвиден в част А на приложение I.</p>

Изложение на мотивите

Предлага се да се добави нов параграф 2. Предложението за директива предвижда тези вещества да бъдат взети предвид още в плана за управление на речните басейни за 2015 г. Поради оставашото малко време няма да има достатъчно данни от мониторинга, за да разполагаме с достатъчно познания относно замърсяването на водите и тяхното състояние. Така липсва базата за планиране на мерките. Освен това знанията за възможните мерки за редуциране на замърсяването при тези вещества понастоящем са все още твърде ограничени. Ето защо времето до преработването на втория план за управление, който трябва да бъде публикуван в края на 2014 г., е твърде кратко, за да могат тези вещества да бъдат взети предвид по подходящ начин.

Изменение 2

Член 2, изменение на Директива 2008/105/ЕО: добавяне на член 8б – Списък за наблюдение, параграф 4

Текст, предложен от Комисията	Изменение на КР
<p>4. Държавите-членки извършват мониторинг на всяко вещество от списъка за наблюдение в избрани представителни станции за мониторинг за период от най-малко 12 месеца, който започва в срок от 3 месеца от включването на съответното вещество в списъка за наблюдение.</p> <p>Всяка държава-членка избира най-малко една станция на средно 15 000 km² географска площ, с минимално една станция на държава-членка.</p> <p>При избора на представителни станции, честота и време за извършване на мониторинга за всяко вещество, държавите-членки вземат под внимание моделите на употребата му. Честотата на извършване на мониторинг е не по-малка от веднъж годишно.</p>	<p>4. Държавите членки извършват мониторинг на всяко вещество от списъка за наблюдение в избрани представителни станции за мониторинг за период от най-малко 12 месеца, който започва в срок от 3<u>12</u> месеца от включването на съответното вещество в списъка за наблюдение.</p> <p>Всяка държава-членка избира най-малко една станция, <u>като взема предвид географската зона, която се намира в района на въздействие, и се позовава на референтна стойност от на средно 15 000 km² географска площ, с минимално една станция на държава-членка, намираща се в района на въздействие. При контрола на включените в списъка за наблюдение вещества държавите членки могат да осъществяват и трансгранично сътрудничество.</u></p> <p>При избора на представителни станции, честота и време за извършване на мониторинга за всяко вещество, държавите-членки вземат под внимание <u>производствените обеми, моделите на употребата му, концентрациите и въздействието върху околната среда.</u> Честотата на извършване на мониторинг е не по-малка от веднъж годишно.</p>

Изложение на мотивите

Съгласно настоящото предложение контролът на веществата от списъка за наблюдение (споменат в член 8б, който трябва да бъде добавен в директивата) следва да започва във възможно най-кратък срок след включването на дадено вещество в списъка. Тъй като държавите членки не разполагат с достатъчна информация относно подробностите, свързани с бъдещия контрол, изглежда много трудно в рамките само на три месеца да се изготви бюджет, да се осигури финансиране, да се възложат поръчки, да се вземат проби и да се анализират с подходяща методология.

За да се осъществява контрол върху веществата, включени в списъка за наблюдение, е целесъобразно и необходимо да има сътрудничество, особено в случая с трансграничните водосборни области. В противен случай ще трябва да се отделят несъразмерно големи суми за изготвяне на нови процедури за анализ. Съвместно организираният контрол и анализ биха били по-целесъобразни от икономическа гледна точка и биха осигурили по-добра съпоставимост на резултатите от анализите. Създаването на такива възможности за сътрудничество не противоречи на създаването на независими регионални центрове за наблюдение. Съвместно организираният контрол осигурява по-достоверни резултати.

Изменение 3

Член 2, изменение на Директива 2008/105/ЕО: добавяне на член 8б – Списък за наблюдение, параграф 5

Текст, предложен от Комисията	Изменение на КР
<p>5. Държавите-членки докладват на Комисията резултатите от извършения мониторинг съгласно параграф 4 в срок от 18 месеца от включването на веществото в списъка за наблюдение и на всеки 12 месеца след това, докато веществото е в списъка. Докладът включва информация за представителността на станцията и стратегията за мониторинг.</p>	<p>5. Държавите членки докладват на Комисията резултатите от извършения мониторинг съгласно параграф 4 в срок от 18 <u>24</u> месеца от включването на веществото в списъка за наблюдение и на всеки 12 месеца след това, докато веществото е в списъка. Докладът включва информация за представителността на станцията, и <u>стратегията за мониторинг и при необходимост – за трансгранично сътрудничество.</u></p>

Изложение на мотивите

Ако Изменение 1 бъде прието, следва съответно да бъде удължен и срокът за докладване.

Изменение 4

Член 3, параграф 1

Текст, предложен от Комисията	Изменение на КР
1. Държавите-членки въвеждат в сила необходимите закони, подзаконови и административни разпоредби, за да се съобразят с настоящата директива най-късно до ⁽²⁶⁾ . Те незабавно съобщават на Комисията текста на тези разпоредби и представят таблица за съответствие между разпоредбите и настоящата директива.	1. Държавите членки въвеждат в сила необходимите закони, подзаконови и административни разпоредби, за да се съобразят с настоящата директива най-късно до ⁽²⁶⁾ . Те незабавно съобщават на Комисията текста на тези разпоредби и представят таблица за съответствие между разпоредбите и настоящата директива.
⁽²⁶⁾ 12 месеца след приемането на настоящата директива.	⁽²⁶⁾ 12 24 месеца след приемането на настоящата директива.

Изложение на мотивите

Общата оценка на въздействието на проекта на равнище ЕС не дава възможност за по-точна оценка на въздействията на правните разпоредби, които следва да се въведат в отделните държави. За да се оцени правилно въздействието на правните разпоредби на национално равнище, трябва да се извършат практически проучвания, за които е необходим срок от 24 до 36 месеца и които изискват големи разходи. Разработването на нови методи за анализ изисква време и значителни финансови средства. Съдържащите се в предложението изисквания могат да бъдат изпълнени по-лесно, ако възникващите разходи могат да се разпределят върху по-продължителен период от време.

Брюксел, 30 ноември 2012 година

Председател
на Комитета на регионите
Ramón Luis VALCÁRCEL SISO

Становище на Комитета на регионите относно „Европейските столици на културата за периода 2020–2033 г.“

(2013/C 17/15)

КОМИТЕТЪТ НА РЕГИОНИТЕ

- се застъпва категорично за продължаването на инициативата, която разкрива европейското културно богатство в целия му многообразен спектър и посредством участието на гражданите насърчава дългосрочното развитие на общо европейско културно пространство;
- подчертава необходимостта за кандидатстващите градове да бъде разработена специфична културна програма въз основа на местните и регионалните ресурси и тя да има силно европейско измерение. Разработването на такива програми следва да се основава на трайно ефективна стратегическа насоченост и да създава в дългосрочен план условия за положително въздействие върху културния сектор и града домакин отвъд едногодишния срок на действие на инициативата;
- се застъпва за активното включване на всички социални, религиозни и етнокултурни групи от всяка възраст както в изготвянето, така и в прилагането на културната програма. Особено внимание следва да се обърне на младите хора, за да се подобрят възможностите им да участват в културния живот;
- потвърждава необходимостта да бъдат обхванати разположени в съседство на столиците на културата райони и съответно техният регион в по-широк смисъл, за да се даде по този начин възможност за участие и на по-големи и често надхвърлящи границите на държавите членки географски райони;
- посочва предимствата, които произтичат от важната роля на Комитета на регионите във връзка с тази инициатива. Поради това изглежда целесъобразно и необходимо поне един избран член на Комитета на регионите да бъде номиниран за член на Европейската група и да участва в нейната дейност.

Докладчик	г-жа Elisabeth VITOUCH (АТ/ПЕС), член на Общинския съвет на Виена
Отправен документ	„Решение на Европейския парламент и на Съвета за установяване на действие на Съюза в подкрепа на инициативата „Европейски столици на културата“ за периода 2020–2033 г.“
	COM(2012) 407 final

I. ПОЛИТИЧЕСКИ ПРЕПОРЪКИ

КОМИТЕТЪТ НА РЕГИОНИТЕ

Общ контекст

1. изразява подкрепата си за инициативата „Европейски столици на културата“, която като една от най-амбициозните, широкообхватни и ефективни мерки на ЕС в областта на културата е израз на богатството, многообразието и общите аспекти в културното развитие на местно, регионално, национално и европейско равнище;

2. се застъпва категорично за продължаването на инициативата, която разкрива европейското културно богатство в целия му многообразен спектър и посредством участието на гражданите насърчава дългосрочното развитие на общо европейско културно пространство;

3. посочва предимствата, които произтичат от важната роля на Комитета на регионите във връзка с тази инициатива. Поради това изглежда целесъобразно и необходимо поне един избран член на Комитета на регионите да бъде номиниран за член на Европейската група и да участва в нейната дейност;

4. приветства подготвянето на предложението от Европейската комисия и изразява задоволството си, че във висока степен се отчитат местните и регионалните аспекти, изтъкнати в становището на КР по собствена инициатива относно „Бъдещето на инициативата „Европейска столица на културата“⁽¹⁾, което улеснява активното участие на местните и регионалните власти;

5. посочва, че съгласно член 6 от ДФЕС в областта на културата Европейският съюз разполага с компетентност единствено да предприема действия за подкрепа, координиране или допълване на действията на държавите членки, а съгласно член 3, параграф 3 от ДЕС е задължен да зачита богатството на своето културно и езиково многообразие и да следи за опазването и развитието на европейското културно наследство;

6. отбелязва, че предложението е в съответствие с принципа на субсидиарност. Комитетът на регионите обаче подчертава, че този принцип и видът компетентност трябва също да оказват въздействие върху предлаганата процедура (например по отношение на състава на Европейската група, определянето му, критериите за това), за да отразяват съответно духа на договорите;

Общи бележки

7. подчертава необходимостта за кандидатстващите градове да бъде разработена специфична културна програма въз основа на местните и регионалните ресурси и тя да има силно европейско измерение. Разработването на такива програми следва да се основава на трайно ефективна стратегическа насоченост и да създава в дългосрочен план условия за положително въздействие върху културния сектор и града домакин отвъд едногодишния срок на действие на инициативата;

8. се застъпва за активното включване на всички социални, религиозни и етнокултурни групи от всяка възраст както в изготвянето, така и в прилагането на културната програма. Особено внимание следва да се обърне на младите хора, за да се подобряват възможностите им да участват в културния живот;

9. потвърждава схващането си, че по-специално идеята на межкултурния диалог в съчетание със социалното и териториалното сближаване може да допринесе за разпространяване на основните ценности на частния, обществен и граждански живот като солидарността, отговорността, толерантността и уважението⁽²⁾. Свързаните с това приоритети позволяват на отделната личност и на различните обществени групи да общуват помежду си въпреки различията си културен произход и да живеят заедно въз основа на европейски ценности;

10. вижда в инициативата също трайно ефикасна подкрепа за местния и регионалния културен и творчески сектор и едновременно с това подчертава вътрешно присъщата стойност на европейското творчество в областта на изкуството и културата и на съответното му разпространение и възприемане;

11. подчертава необходимостта от многогодишен задълбочен подготвителен период и/или съответното специализирано съдействие (изготвяне на препоръки, оценка и мониторинг) и от запазване на насочеността на инициативата като целогодишна проява. Във връзка с това Комитетът на регионите приветства нововъведението оценката да се извършва от съответния град, но със съдействие от европейско равнище;

12. подкрепя настоящия двустепенен процес на подбор, чиято първа стъпка се основава на ротационна система между държавите членки на ЕС. Това предоставя на градовете и регионите във всички държави членки на ЕС еднакви шансове при подаването на заявленията им за участие и гарантира географски баланс по отношение на местата на провеждане на проявата в рамките на ЕС;

⁽¹⁾ CdR 191/2011 final.

⁽²⁾ CdR 191/2011 final.

13. обръща внимание колко е важно една европейска столица на културата да следва дългосрочна стратегия. Нейният успех зависи, наред с другото, от политическата подкрепа на всички равнища, доброто управление във всички области, които тя засяга, от определянето на независими в творческо отношение ръководители и от надеждното многогодишно обезпечаване със съответните финансови средства;

14. препоръчва да се положат особени усилия, за да може в рамките на процеса на подбор широк и разнообразен спектър от градове и региони да бъдат мотивирани чрез подходящи мерки да подадат заявления за участие;

15. подкрепя популяризирането на мярката като инициатива на Европейския съюз. Това следва да бъде задължителен елемент от информационната стратегия на града, определен за европейска столица на културата;

16. потвърждава необходимостта да бъдат обхванати разположени в съседство на столиците на културата райони и съответно техният регион в по-широк смисъл, за да се даде по този начин възможност за участие и на по-големи и често надхвърлящи границите на държавите членки географски райони;

17. изразява желание Европейската комисия да насърчава оползотворяването на опита на европейските столици на културата в неговото транснационално и трансгранично измерение, като се има предвид, че от една страна тези столици на културата функционират като „транснационални тандеми“ и че от друга страна, все повече концепции за столици на културата съдържат съществен трансграничен аспект;

18. разглежда инициативата също и като възможен принос към европейската политика на съседство, както и към отношенията с други европейски държави, тъй като тя не само позволява засилено културно сътрудничество в рамките на ЕС, но и по-нататъшно интензифициране на отношенията между ЕС и съседните държави на изток и на юг, с цел насърчаване на благосъстоянието, стабилността и сигурността по външните граници на ЕС. В съответствие с това в инициативата следва да могат да участват не само градове от страните кандидатки и потенциални кандидатки, а и от страни, обхванати от Европейската политика за съседство, както и от страни членки на ЕАСТ;

19. препоръчва да се използват по възможно най-добър начин взаимодействията, за да може да се усвояват оптимално всички налични източници на финансиране. Във връзка с това се застъпва за разработването на надежден механизъм, който да позволява взаимно подпомагане на инициативата в рамките на различните програми за финансиране на ЕС;

20. приветства възможността да не бъде определяна европейска столица на културата, когато никой от кандидатстващите градове не отговаря на критериите;

Бележки относно отделните членове

Член 5 „Критерии“

21. изразява съгласие с разработването на изрични, прозрачни и ясни критерии за подбор, които предоставят на потенциалните

кандидати по-голяма сигурност при подготовката, като посредством по-добра целенасоченост им дават възможност да следват дългосрочни стратегии;

22. подчертава значението на създаването на нови трайно ефикасни мерки за съпричастност и участие на различни обществени групи в културните дейности, особено за млади хора, маргинални групи, групи в неравностойно положение или малцинства. Освен това трябва да се обръща специално внимание на достъпността на проявите по програмата за хора с увреждания и за възрастни хора;

23. посочва, че критериите не трябва да водят до никакво, дори и непряко влияние от страна на Европейския съюз върху културното съдържание;

Член 6 „Европейска група“ и член 11 „Определяне“

24. потвърждава значението на Европейската група за тази инициатива и разглежда критично предлаганите от Европейската комисия нововъведения при определянето на членовете на групата. По-специално се отхвърля предварителният подбор на членовете на групата, както и пълното изключване на членове от съответната държава членка;

25. подчертава, че именно във връзка с предвидения в предложението за решение нов начин на назначаване от Европейската комисия, вместо както досега от Съвета, съществува опасност да пострадат символичното и материално идентифициране с тази инициатива и нейното приемане от страна на държавите членки;

26. поради това предлага по същество да бъде запазен в изменен вид процесът на подбор на членовете на Европейската група. Освен това определянето на европейските столици на културата следва и в бъдеще да се извършва от Съвета;

Член 10 „Разпоредби по отношение на страните кандидатки и потенциални кандидатки“

27. застъпва се за това кандидатури да могат да подават не само градове от страните кандидатки и потенциални кандидатки, а инициативата да бъде открита и за други европейски държави (страните от ЕАСТ) и тези, обхванати от Европейската политика за съседство;

28. счита, че наред с наградата „Мелина Меркури“, която представлява финансовият принос на ЕС за всяка столица на културата, би трябвало да се проучат по-подробно възможностите за допълняемост с други фондове на ЕС и да се използва новаторско финансиране, включително и посредством Европейската инвестиционна банка (ЕИБ);

29. настоява, с оглед на равностойното третиране с градовете от държавите членки, в периода 2020–2033 г. всеки град да участва само веднъж в конкурс за страни кандидатки, потенциални страни кандидатки, страни, обхванати от Европейската политика за съседство и страни от ЕАСТ.

II. ПРЕПОРЪКИ ЗА ИЗМЕНЕНИЯ

Изменение 1

Член 3, параграф 3

Текст, предложен от Комисията	Изменение на КР
<p>Градове от страни кандидатки или потенциални кандидатки също имат възможността да кандидатстват за званието „Европейска столица на културата“ в рамките на открито съревнование, провеждано на всеки три години успоредно със съревнованията в двете държави членки в съответствие с графика, представен в приложението.</p> <p>Специфичните разпоредби за градовете в страни кандидатки или потенциални кандидатки са определени в член 10.</p>	<p>Градове от страни кандидатки, и потенциални <u>страни кандидатки, страни, обхванати от Европейската политика за съседство и страни от ЕАСТ, които са членове на ЕИП, както и от съседни на ЕС държави и от Конфедерация Швейцария</u> също имат възможността да кандидатстват за званието „Европейска столица на културата“ в рамките на открито съревнование, провеждано на всеки три години успоредно със съревнованията в двете държави членки в съответствие с графика, представен в приложението.</p> <p>Специфичните разпоредби за <u>тези градове в страни кандидатки или потенциални кандидатки</u> са определени в член 10.</p>

Изложение на мотивите

Не изглежда подходящо да се предвижда различен кръг участници в зависимост от програмата за финансиране или инициативата. Поради това се предлага разширяване на кръга на участващите държави.

Изменение 2

Член 4, параграф 1

Текст, предложен от Комисията	Изменение на КР
<p>Само градове имат право да участват в конкурса за „Европейска столица на културата“. Кандидатстващите градове могат да включват разположени в съседство региони. Заявленията обаче следва да бъдат подавани от името на града, който има водеща роля, и в случай на избор на този град званието се присъжда на града.</p>	<p>Само градове имат право да участват в конкурса за „Европейска столица на културата“. Кандидатстващите градове могат да включват разположени в съседство <u>региони райони или обкръжаващия ги регион</u>. Заявленията обаче следва да бъдат подавани от името на града, който има водеща роля, и в случай на избор на този град званието се присъжда на града.</p>

Изложение на мотивите

Наред с разположените в непосредствено съседство райони, трябва да може да се обхване и по-широкият регион около тях.

Изменение 3

Член 5, параграф 5, буква б)

Текст, предложен от Комисията	Изменение на КР
<p>създаването на нови и устойчиви възможности за широк кръг граждани да присъстват или да участват в културните дейности, по-специално млади хора, маргинализирани лица и лица в неравностойно положение, включително такива от малцинствата. Когато е възможно, следва да се обръща специално внимание и на достъпността на проявите за хората с увреждания и за по-възрастните граждани;</p>	<p>създаването на нови и устойчиви възможности за широк кръг граждани да присъстват или да участват в културните дейности, по-специално млади хора, маргинализирани лица и лица в неравностойно положение, включително такива от малцинствата. Когато е възможно, <u>Следва да се обръща специално внимание и на достъпността на проявите за хората с увреждания и за по-възрастните граждани;</u></p>

Изложение на мотивите

Достъпът на хора с увреждания и възрастни хора не следва да се ограничава предварително.

Изменение 4

Член 6, параграфи от 1 до 3

Текст, предложен от Комисията	Изменение на КР
<p>1. Създава се европейска група от независими експерти (наричана по-нататък „Европейска група“) за осъществяване на подбора и мониторинга.</p> <p>2. Европейската група се състои от 10 членове. Те са граждани на Съюза. Членовете на групата са независими експерти със значителен опит и компетентност в културния сектор, в културното развитие на градовете или в организирането на събитието „Европейска столица на културата“. Те трябва да могат да посветят необходимия брой работни дни годишно на работата в Европейската група.</p> <p>Комисията провежда предварителен подбор на потенциални членове на групата, като следва процедурата за покана за изразяване на интерес. След този етап всяка от институциите — Европейският парламент, Съветът и Комисията — избира по трима експерти от групата на предварително избраните членове и ги назначава в съответствие със своите процедури. Комитетът на регионите избира един експерт и го назначава в съответствие със своите процедури.</p> <p>Всички институции и органи полагат усилия да осигурят максимално взаимно допълване на компетентностите на експертите, които назначават, както и да осигурят балансирано географско представителство на експертите.</p> <p>Европейската група определя свой председател.</p> <p>3. Членовете на Европейската група се назначават за срок от три години. Същевременно, по отношение на първия състав на Европейската група, който трябва да бъде определен по силата на настоящото решение, чрез дерогация Европейският парламент назначава своите трима експерти за срок от три години, Съветът — за срок от една година, Комисията — за срок от две години, а Комитетът на регионите — за срок от една година, с цел да се даде възможност членовете на групата да бъдат замествани постепенно и по този начин да се избегне загубата на опит и компетентност, каквато би се получила, ако всички членове бъдат заменени едновременно.</p>	<p>1. Създава се <u>независима</u> европейска група от независими експерти (наричана по-нататък „Европейска група“) за осъществяване на подбора и мониторинга.</p> <p>2. Европейската група се състои от 10 членове. Те са граждани на Съюза. Членовете на групата имат <u>имат</u> са независими експерти със значителен <u>са независими експерти със значителен</u> опит и компетентност в културния сектор, в културното развитие <u>на местно, регионално или градско равнище</u> на градовете или в организирането на събитието „Европейска столица на културата“. Те трябва да могат да посветят <u>постатъчно време</u> необходимия брой работни дни годишно на работата в Европейската група.</p> <p>Комисията провежда предварителен подбор на потенциални членове на групата, като следва процедурата за покана за изразяване на интерес. След този етап всяка от институциите — Европейският парламент, Съветът и Комисията — избират по трима членове експерти от групата на предварително избраните членове и ги назначават в съответствие със своите процедури. Комитетът на регионите избира един член експерт и го назначава в съответствие със своите процедури. Един член се назначава от съответната държава членка след консултация с Комисията. При кандидатстване на държави в съответствие с член 10, този член на групата се замества от друг член, назначен от Комисията.</p> <p>Всички институции и органи полагат усилия да осигурят максимално взаимно допълване на компетентностите на <u>членовете експертите</u>, които назначават, както и да осигурят балансирано географско представителство на <u>членовете експертите</u>.</p> <p>Европейската група определя свой председател.</p> <p>3. <u>Определените от Европейския парламент, Съвета, Комисията и Комитета на регионите членове</u> Членовете на Европейската група се назначават за срок от <u>четири</u> три години. Същевременно, по отношение на първия състав на Европейската група, който трябва да бъде определен по силата на настоящото решение, чрез дерогация Европейският парламент <u>Съветът</u> назначава своите <u>членове</u> трима експерти за срок от <u>две</u> три години, а Съветът — за срок от една година, Комисията — за срок от три <u>две</u> години, а Комитетът на регионите — за срок от една година, с цел да се даде възможност членовете на групата да бъдат замествани постепенно и по този начин да се избегне загубата на опит и компетентност, каквато би се получила, ако всички членове бъдат заменени едновременно.</p>

Изложение на мотивите

КР гледа критично на предварителния подбор на членовете на групата от страна на Комисията. Предлага се по същество да бъде запазена досегашната система в леко изменен вид. По-специално, практиката съответната държава да бъде представена в извършващата подбора група се доказва като особено полезна.

Изменение 5

Член 10, параграфи 1, 2 и 3

Текст, предложен от Комисията	Изменение на КР
<p>Разпоредби по отношение на страните кандидатки и потенциални кандидатки</p> <p>1. Комисията носи отговорност за организирането на конкурса между градовете от страните кандидатки и потенциални кандидатки.</p> <p>2. Комисията публикува в <i>Официален вестник на Европейския съюз</i> покана за подаване на заявления за кандидатстване шест години преди началото на годината на проявата. Поканата се отнася за градовете във всички страни кандидатки и потенциални кандидатки, при условие, че към датата на публикуване на поканата тези страни участват в програмата „Творческа Европа“ или в следващите програми на Съюза в подкрепа на културата.</p> <p>Въпреки това, от съображения за равенство с градовете в държавите членки, всеки град може да участва само в един конкурс за градове от страни кандидатки и потенциални кандидатки през периода 2020-2033 г., както и не може град, който в участвал в такъв конкурс, да участва в следващ конкурс в нова държава членка съгласно разпоредбите, установени в член 3, параграф 2, през същия период.</p> <p>Освен това, също от съображения за равенство с държавите членки, всяка страна кандидатка или потенциална кандидатка може да бъде домакин на проявата само веднъж през периода 2020-2033 г. Поради това, градовете от страни, на които вече е било присъдено званието, не се допускат до участие в следващи конкурси през същия период.</p> <p>3. Условиата, установени в член 4, и критериите по член 5 се прилагат за страните кандидатки и потенциални кандидатки.</p>	<p>Разпоредби по отношение на други държави страните кандидатки и потенциални кандидатки</p> <p>1. Комисията носи отговорност за организирането на конкурса между градовете от страните кандидатки, и страните потенциални кандидатки, страните, обхванати от Европейската политика за селскостопанство и страните от ЕАСТ, които са членки на ЕИП, както и от съседните на ЕС държави и от Конфедерация Швейцария.</p> <p>2. Комисията публикува в <i>Официален вестник на Европейския съюз</i> покана за подаване на заявления за кандидатстване шест години преди началото на годината на проявата. Поканата се отнася за градовете във всички страни кандидатки и потенциални кандидатки, при условие, че към датата на публикуване на поканата тези страни участват в програмата „Творческа Европа“ или в следващите програми на Съюза в подкрепа на културата.</p> <p>Въпреки това, от съображения за равенство с градовете в държавите членки, всеки град може да участва само в един конкурс за градове от страни кандидатки, и потенциални страни кандидатки, страни, обхванати от Европейската политика за селскостопанство и страни от ЕАСТ, които са членки на ЕИП, както и от съседни на ЕС държави и от Конфедерация Швейцария, през периода 2020—2033 г., както и не може град, който е участвал в такъв конкурс, да участва в следващ конкурс в нова държава членка съгласно разпоредбите, установени в член 3, параграф 2, през същия период.</p> <p>Освен това, също от съображения за равенство с държавите членки, всяка от тези страни страна кандидатка или потенциална кандидатка може да бъде домакин на проявата само веднъж през периода 2020—2033 г. Поради това, градовете от страни, на които вече е било присъдено званието, не се допускат до участие в следващи конкурси през същия период.</p> <p>3. За тези страни се прилагат условията, установени в член 4, и критериите по член 5 се прилагат за тези страни страните кандидатки и потенциални кандидатки. В съгласие с тези страни Комисията може да извършва изменения, по специално по отношение на срока на действие на програмата, за да се избегнат твърде високи финансови разходи.</p>

Изложение на мотивите

Не изглежда подходящо да се предвижда различен кръг участници в зависимост от програмата или инициативата. Поради това се предлага разширяване на кръга на участващите държави. Прекалено високите финансови разходи би трябвало да могат да бъдат избегнати чрез адаптирани решения.

Изменение 6

Член 11

Текст, предложен от Комисията	Изменение на КР
<p>Чрез актове за изпълнение Комисията официално определя европейските столици на културата, като надлежно взема предвид препоръките на Европейската група. Комисията уведомява за своето решение Европейския парламент, Съвета и Комитета на регионите.</p>	<p>Чрез актове за изпълнение Комисията официално определя европейските столици на културата, като надлежно взема предвид препоръките на Европейската група. Комисията уведомява за своето решение Европейския парламент, Съвета и Комитета на регионите.</p> <p>1. <u>Комисията номинира в съгласие със съответните държави членки даден град като кандидат за определяне за Европейска столица на културата. Комисията уведомява за това Европейския парламент, Съвета и Комитета на регионите най-късно четири години преди предвиденото начало на съответната проява.</u></p> <p><u>Уведомлението трябва да бъде придружено от обосновка за номинацията, като се вземат предвид докладите на Европейската група.</u></p> <p><u>При номинацията трябва да се отчитат отправените от Европейската група препоръки.</u></p> <p>2. <u>Европейският парламент може да изпрати становище до Комисията не по-късно от три месеца след получаването на номинациите.</u></p> <p>3. <u>По препоръка на Комисията, която се изготвя при отчитане на становището на Европейския парламент и на обосновките, основаващи се на докладите на Европейската група, Съветът определя официално съответните градове за Европейски столици на културата за годината, за която са били номинирани.</u></p>

Изложение на мотивите

Определянето от Съвета е оправдано поради значението на определянето на Европейската столица на културата. В член 291, параграф 2 от ДФЕС се предвижда изрично, че в някои специфични и надлежно обосновани случаи, на Съвета могат да бъдат предоставени изпълнителни правомощия.

Брюксел, 30 ноември 2012 година.

Председател
на Комитета на регионите
Ramón Luis VALCÁRCEL SISO

ЦЕНИ ЗА АБОНАМЕНТ ЗА 2013 г. (без ДДС, с включени разходи за стандартна доставка)

Официален вестник на ЕС, серии L + C, единствено на хартиен носител	на 22 официални езика на ЕС	1 300 EUR за годишен абонамент
Официален вестник на ЕС, серии L + C, на хартиен носител + годишно сборно издание на DVD	на 22 официални езика на ЕС	1 420 EUR за годишен абонамент
Официален вестник на ЕС, серия L, единствено на хартиен носител	на 22 официални езика на ЕС	910 EUR за годишен абонамент
Официален вестник на ЕС, серии L + C, месечно издание на DVD (сборно издание)	на 22 официални езика на ЕС	100 EUR за годишен абонамент
Притурка към Официален вестник (серия S — Договори за обществени поръчки и процедури по възлагане), DVD, едно издание на седмица	многоезичен: на 23 официални езика на ЕС	200 EUR за годишен абонамент
Официален вестник на ЕС, серия C — Конкурси	на език/езици в зависимост от конкурса	50 EUR за годишен абонамент

Абонамент за *Официален вестник на Европейския съюз*, издаван на официалните езици на Европейския съюз, може да се направи за 22 езикови версии. Един абонамент включва сериите L (Законодателство) и C (Информация и известия).

За всяка езикова версия се прави отделен абонамент.

Съгласно Регламент (ЕО) № 920/2005 на Съвета, публикуван в Официален вестник L 156 от 18 юни 2005 г., според който институциите на Европейския съюз временно не са задължени да съставят всички актове на ирландски език и да ги публикуват на този език, изданията на Официален вестник на ирландски език се разпространяват отделно.

Абонаментът за притурката към Официален вестник (серия S — Договори за обществени поръчки и процедури по възлагане) включва всички 23 официални езикови версии в едно общо многоезиково DVD.

Абонатите на *Официален вестник на Европейския съюз* имат право, след заявка, да получат различните приложения към Официален вестник без допълнително заплащане. Информация за публикуването на приложенията се предоставя чрез съобщения за читателите, включени в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Продажби и абонаменти

Абонаментът за различните платени периодични издания, като например *Официален вестник на Европейския съюз*, може да бъде направен чрез всички наши търговски представители.

Списъкът на търговските представители е достъпен на адрес:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_bg.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) предлага директен безплатен достъп до законодателството на Европейския съюз. Този интернет сайт дава възможност за справка с *Официален вестник на Европейския съюз* и включва договорите, законодателството, юриспруденцията и подготвителните законодателни актове.

За подробна информация за Европейския съюз посетете интернет сайта: <http://europa.eu>

